

รายงาน

สถานการณ์และดัชนีชี้วัด

ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ประจำปีไตรมาส ๒/๒๕๖๙

(เมษายน - มิถุนายน)

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

กระทรวงแรงงาน

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้จัดทำรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดภูเก็ตประจำปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำบทวิเคราะห์การรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัด ในการสนับสนุนการวางแผนนโยบายและแผนงานของหน่วยงานในระดับพื้นที่ สามารถให้บริการข้อมูลด้านแรงงานที่รวดเร็ว ถูกต้อง แก่ทุกหน่วยงานในจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้สนใจทั่วไป ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดทำและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านแรงงานในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท้นต่อสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีผลกระทบต่อภาคแรงงาน ในระดับพื้นที่ โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน (๒) การจัดหางานและการส่งเสริมการมีงานทำ (๓) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน (๔) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน (๕) การประกันสังคม

สำหรับข้อมูลที่น่ามาใช้ประกอบการจัดทำรายงานฉบับนี้ ได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ตและส่วนราชการในพื้นที่ ได้แก่ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต และที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ทำให้การจัดทำรายงานฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต โดยกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลสารสนเทศ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้อ่าน รวมถึงเป็นเวทีทางวิชาการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างคณะผู้จัดทำและผู้อ่าน เพื่อให้เกิดการต่อยอดความคิด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาและการสร้างสรรค์การผลิตผลงานทางวิชาการต่อไป ซึ่งคณะผู้จัดทำยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรายงานฯ ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นต่อไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

สิงหาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
๑. บทสรุปผู้บริหาร	๑
๑.๑ สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๑
๑.๒ สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด	๑
๒. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๖
๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต	๖
๒.๒ จำนวนประชากร	๗
๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)	๘
๒.๔ สภาพภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๑๑
๒.๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต	๑๔
๒.๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๕
๓. ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน	๒๒
๓.๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๒๒
๓.๒ อัตราการมีงานทำ	๒๓
๓.๓ อัตราการว่างงาน	๒๔
๓.๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม มาตรา ๓๓ ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานและกรณีเลิกจ้าง	๒๕
๓.๕ อัตราการบรรจุนาน	๒๖
๓.๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	๒๗
๓.๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยใน การทำงานของสถานประกอบการ	๒๘
๓.๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ	๒๙
๓.๙ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน	๓๐
๔. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต	๓๑
๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน	๓๓
๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ	๕๐
๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	๕๕
๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน	๕๙
๔.๕ การประกันสังคม	๖๖
๔.๖ แผนปฏิบัติการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๘	๗๗
๔.๗ แผนการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงาน	๗๙

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๒ - ๑	ข้อมูลการปกครอง จังหวัดภูเก็ต	๗
ตารางที่ ๒ - ๒	จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอำเภอและเพศ	๗
ตารางที่ ๒ - ๓	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๘
ตารางที่ ๒ - ๔	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๗	๙
ตารางที่ ๒ - ๕	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ จำแนกตามสาขาการผลิต	๑๑
ตารางที่ ๒ - ๖	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗	๑๔
ตารางที่ ๒ - ๗	ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๑๗
ตารางที่ ๒ - ๘	การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๑๘
ตารางที่ ๒ - ๙	การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๑๙
ตาราง ๒ - ๑๐	แสดงข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอำเภอในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๑๙
ตาราง ๒ - ๑๑	แสดงข้อมูลโรงงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๒๐
ตารางที่ ๒ - ๑๒	การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๙ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต	๒๑
ตารางที่ ๒ - ๑๓	การเลิกกิจการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๒๑
ตารางที่ ๓ - ๑	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จังหวัดภูเก็ต	๒๒
ตารางที่ ๓ - ๒	อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตร จังหวัดภูเก็ต	๒๓
ตารางที่ ๓ - ๓	อัตราการว่างงาน จังหวัดภูเก็ต	๒๔
ตารางที่ ๓ - ๔	อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง จังหวัดภูเก็ต	๒๕
ตารางที่ ๓ - ๕	อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต	๒๖
ตารางที่ ๓ - ๖	อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต	๒๗
ตารางที่ ๓ - ๗	อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต	๒๘

ตารางที่ ๓ - ๘	อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต	๒๙
ตารางที่ ๓ - ๙	อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม จังหวัดภูเก็ต	๓๐
ตารางที่ ๔ - ๑	จำนวนประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘	๓๒
ตารางที่ ๔ - ๒	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๓๓
ตารางที่ ๔ - ๓	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๓๕
ตารางที่ ๔ - ๔	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๓๖
ตารางที่ ๔ - ๕	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙	๓๗
ตารางที่ ๔ - ๖	จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙	๓๘
ตารางที่ ๔ - ๗	จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๘	๓๙
ตารางที่ ๔ - ๘	จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๐
ตารางที่ ๔ - ๙	จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๑
ตารางที่ ๔ - ๑๐	จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๒
ตารางที่ ๔ - ๑๑	ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๓
ตารางที่ ๔ - ๑๒	ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๕
ตารางที่ ๔ - ๑๓	ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๗
ตารางที่ ๔ - ๑๔	ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงานจำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๘
ตารางที่ ๔ - ๑๕	ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๙
ตารางที่ ๔ - ๑๖	กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘	๕๐
ตารางที่ ๔ - ๑๗	จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของจังหวัดภูเก็ต	๕๑
ตารางที่ ๔ - ๑๘	จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๕๒

ตารางที่ ๔ - ๑๙	จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๕๓
ตารางที่ ๔ - ๒๐	จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๕๔
ตารางที่ ๔ - ๒๑	การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๕๕
ตารางที่ ๔ - ๒๒	การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๕๖
ตารางที่ ๔ - ๒๓	การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๕๗
ตารางที่ ๔ - ๒๔	การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๕๘
ตารางที่ ๔ - ๒๕	การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๖๐
ตารางที่ ๔ - ๒๖	การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๖๑
ตารางที่ ๔ - ๒๗	การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๖๒
ตารางที่ ๔ - ๒๘	จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๖๓
ตารางที่ ๔ - ๒๙	จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัด ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๖๔
ตารางที่ ๔ - ๓๐	ตารางข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๖๕
ตารางที่ ๔ - ๓๑	ตารางการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมที่ส่งเสริม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๖๖
ตารางที่ ๔ - ๓๒	จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๖๗
ตารางที่ ๔ - ๓๓	จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๗๐
ตารางที่ ๔ - ๓๔	จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต	๗๑

ตารางที่ ๔ - ๓๕	การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน(ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๗๒
ตารางที่ ๔ - ๓๖	การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง(เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๗๓
ตารางที่ ๔ - ๓๗	การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๗๔
ตารางที่ ๔ - ๓๘	จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๗๖
ตารางที่ ๔ - ๓๙	จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต	๗๗

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ ๒ - ๑	๗
แผนภูมิที่ ๒ - ๒	๘
แผนภูมิที่ ๒ - ๓	๑๐
แผนภูมิที่ ๒ - ๔	๑๕
แผนภูมิที่ ๓ - ๑	๒๓
ตารางที่ ๓ - ๒	๒๔
แผนภูมิที่ ๓ - ๓	๒๔
แผนภูมิที่ ๓ - ๔	๒๕
แผนภูมิที่ ๓ - ๕	๒๖
แผนภูมิที่ ๓ - ๖	๒๗
แผนภูมิที่ ๓ - ๗	๒๘
แผนภูมิที่ ๓ - ๘	๒๙
แผนภูมิที่ ๓ - ๙	๓๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๑	๓๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๒	๓๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๓	๓๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๔	๓๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๕	๓๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๖	๓๘
แผนภูมิที่ ๔ - ๗	๓๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๘	๔๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๙	๔๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๐	๔๒

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๑	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙	๔๓
แผนภูมิ ๔ - ๑๒	ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๔๔
แผนภูมิ ๔ - ๑๓	ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/การบรรจุงาน จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๔๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๔	ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจุงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๕	ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต	๔๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๖	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน ในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๔๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๗	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๕๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๘	เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำประเภทต่าง ๆ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๕๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๙	เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙	๕๒
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๐	สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๕๒
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๑	สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทางไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๕๓
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๒	จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๕๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๓	เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	๕๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๔	เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ	๕๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๕	เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	๕๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๖	เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๕๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๗	เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คัมครองแรงงานไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๖๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๘	เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง /ไม่ถูกต้อง	๖๒

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๙	สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต	๖๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๐	สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่าง ๆ	๖๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๑	ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด (๕ อันดับแรก) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๗๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๒	เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตาม ขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๗๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๓	เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนก ตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต	๗๒
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๔	เปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน)	๗๓
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๕	เปรียบเทียบการใช้บริการของกองทุนเงินทดแทนจำแนกตามประเภท ความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๗๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๖	จำนวนผู้ ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามขนาดสถานประกอบกิจการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๗๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๗	จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๗๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๘	จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางาน จังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙	๗๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๙	เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการ ชั่วคราวและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ	๗๗

๑. บทสรุปผู้บริหาร

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและแรงงาน ประจำปีไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สรุปได้ดังนี้

๑.๑ สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

“ภาพรวมเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ มีสัญญาณฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป แม้ว่าภาคการท่องเที่ยว การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศจะชะลอตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง การชะลอการลงทุนภาคเอกชน และมูลค่าการค้าระหว่างประเทศที่หดตัว ตามภาวะเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจังหวัดยังได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของการอุปโภคบริโภค ภาคเอกชน ซึ่งสะท้อนจากยอดจดทะเบียนรถใหม่และการจัดเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้เกษตรกรและกำลังซื้อในพื้นที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากต้นทุนด้านอาหาร และพลังงานที่ยังอยู่ในระดับสูง แต่อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในช่วงครึ่งปีแรกยังอยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนว่าเสถียรภาพ ด้านราคาของจังหวัดยังอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๙ คาดว่าจะขยายตัว อย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการท่องเที่ยวในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนของหลายประเทศ การใช้จ่ายภาคเอกชน และราคาสินค้าเกษตรที่ยังอยู่ในระดับดี ขณะที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มชะลอลงจากเดือนก่อน ตามทิศทางราคาพลังงานที่เริ่มทรงตัว และผลผลิตสินค้าเกษตรที่ออกสู่ตลาดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามความผันผวน ของเศรษฐกิจโลก มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ ราคาลงงาน และการฟื้นตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อทิศทางเศรษฐกิจของจังหวัดในช่วงครึ่งปีหลัง โดยมีบทสรุปสถานการณ์เศรษฐกิจ ในแต่ละภาคส่วนที่สำคัญ

๑.๒ สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

ประชากรและกำลังแรงงาน

จากการดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ตประจำปีไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ ของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดภูเก็ตมี ประชากรทั้งสิ้น ๖๒๘,๒๗๕ คน (การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่แจ้งนับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน) โดยพบว่า เป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) มีจำนวน ๕๐๙,๒๗๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๐๖ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) ในขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๑๙,๒๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๔)

การมีงานทำ ผู้มีงานทำ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวน ๓๖๒,๑๖๘ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๕,๙๔๔ คน (ร้อยละ ๔.๔๐ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑.๙๓ และผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๓๔๖,๒๒๕ คน (ร้อยละ ๙๕.๖๐) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑.๙๓ เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อยพบว่า สาขานอกภาคเกษตรกลุ่มผู้ทำงานในสาขากิจกรรมที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร มีจำนวนมากที่สุด ๑๐๑,๕๙๓ คน(ร้อยละ ๒๙.๓๔ ของจำนวนผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) รองลงมา คือสาขากิจกรรมการขายส่ง การขายปลีกการซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน

จำนวน ๖๖,๑๔๕ คน (ร้อยละ ๑๙.๑๐) สาขากิจกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๓๕,๙๙๕ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๘) สาขาการการบริหารและการสนับสนุน จำนวน ๓๕,๙๑๕ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๗) และสาขาการก่อสร้าง จำนวน ๒๖,๕๘๔ คน (ร้อยละ ๗.๖๘)ตามลำดับ

การว่างงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๔๒๘ ราย เป็นเพศชาย จำนวน ๓,๑๐๙ คน และเพศหญิง จำนวน ๑,๓๑๙ คน คิดเป็นอัตราว่างงาน ร้อยละ ๑.๒๑

แรงงานนอกระบบ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต แรงงานนอกระบบ จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๗,๓๔๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๐ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) เป็นเพศชาย จำนวน ๖๘,๙๗๑ คน (ร้อยละ ๖๔.๒๕ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และเป็นเพศหญิง จำนวน ๓๘,๓๗๐ คน (ร้อยละ ๓๕.๗๕ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) เมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๘ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการและการค้า จำนวน ๘๖,๙๐๘ คน (ร้อยละ ๘๐.๙๖ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) อุตสาหกรรมภาคการผลิต จำนวน ๑๕,๑๔๗ คน (ร้อยละ ๑๔.๑๑) และอุตสาหกรรมภาคเกษตรกรรม จำนวน ๕,๒๘๖ คน (ร้อยละ ๔.๙๒) ตามลำดับ

การบริหารจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต จากข้อมูลของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านระบบ Online ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๑๒๕ อัตรา ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ (-๓๕.๔๕) ผู้ลงทะเบียนสมัครงานช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๖๐๔ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๕๐.๘๙ และการบรรจุงานมีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๙๘ คน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ (-๒๑.๔๖)

แรงงานต่างด้าว ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑๓,๒๗๐ คน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๗,๕๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ (-๑๙.๕๗) หากจำแนกแรงงานต่างด้าวตามลักษณะการเข้าเมือง พบว่า แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ มีจำนวน ๑๗,๕๗๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๒ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๔๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๐ และเมื่อจำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาตทำงาน พบว่า ประเภทนำเข้าชั่วคราวทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด ๑๔,๖๐๘ คน (ร้อยละ ๘๓.๑๑ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นนำเข้า (MOU) จำนวน ๒,๔๓๓ คน (ร้อยละ ๑๓.๘๔) และส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๕๓๕ คน (ร้อยละ ๓.๐๔)

แรงงานไทยในต่างประเทศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๓๒ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๒๖ คน (ร้อยละ ๘๑.๒๕) เพศหญิง จำนวน ๙ คน(ร้อยละ ๑๘.๗๕) หากจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑๕ คน (ร้อยละ ๔๖.๘๘) รองลงมาคือ ระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๘ คน (ร้อยละ ๒๕.๐๐) ระดับประถมศึกษา จำนวน ๖ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๓) และระดับปริญญาตรี จำนวน ๕ คน (ร้อยละ ๑๕.๖๓)

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน ด้านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๑๓ คน จำแนกได้ ๕ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ (๑) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้เข้ารับการฝึกมากที่สุด จำนวน ๖๖๑ คน (ร้อยละ ๕๙.๓๙ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๖๔๗ คน (ร้อยละ ๕๙.๓๖ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๑๔ คน (ร้อยละ ๖๐.๘๗ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๓๒๘ คน (ร้อยละ ๒๙.๔๗) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๓๒๒ คน (ร้อยละ ๒๙.๕๔) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๖ คน (ร้อยละ ๒๖.๐๙) (๓) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๘๐ คน (ร้อยละ ๗.๑๙) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๗๙ คน (ร้อยละ ๗.๒๕) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๑ คน (ร้อยละ ๔.๓๕) (๔) กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๓ คน (ร้อยละ ๒.๐๗) และผ่านการฝึก จำนวน ๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๙๓) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๒ คน (ร้อยละ ๘.๗๐) และ (๕) กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๘๙) ทั้งหมดผ่านการฝึกทั้งหมด จำนวน ๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๙๓)

การตรวจคุ้มครองแรงงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ จำนวนทั้งสิ้น ๙๖ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองจำนวน ๓,๒๐๗ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๖๗๓ คน (ร้อยละ ๕๒.๑๗ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) เป็นเพศหญิง จำนวน ๑,๕๓๔ คน (ร้อยละ ๔๗.๖๑) จากผลการตรวจสอบสถานประกอบการ ทั้งหมด ๙๖ แห่ง พบว่า สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย จำนวน ๘๐ แห่ง (ร้อยละ ๘๓.๓๓ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๖ แห่ง (ร้อยละ ๑๖.๖๗)

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการ จำนวน ๕๘ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน ๕,๓๓๗ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๒,๗๓๒ คน (ร้อยละ ๕๑.๑๙ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และเพศหญิง จำนวน ๒,๖๐๕ คน (ร้อยละ ๔๘.๘๑) สถานประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีจำนวน ๓๒ แห่ง (ร้อยละ ๕๕.๑๗ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) โดยพบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีการตรวจและปฏิบัติตามกฎหมายมากที่สุด คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๑๓ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๒๑ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๖๒) รองลงมาคือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๒๐ - ๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๙ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๑๗ แห่ง (ร้อยละ ๒๘.๑๒) ตามลำดับ

ข้อพิพาทและความ การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่ามีข้อเรียกร้อง จำนวน ๒ ครั้ง โดยมีการยุติไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน

การเลิกจ้างแรงงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จำนวนทั้งสิ้น ๒๗๓ แห่ง มีลูกจ้างในสถานประกอบการถูกเลิกจ้าง จำนวน ๙๖๖ คน จำแนกเป็นสถานประกอบการขนาด ๑ - ๙ คน จำนวน ๒๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๙๔.๘๗ ของจำนวนสถานประกอบการที่เลิก

กิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน ๕๔๑ คน (ร้อยละ ๕๘.๔๒ ของจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไปจำนวน ๑๔ แห่ง (ร้อยละ ๕.๑๓) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๓๘๕ คน (ร้อยละ ๔๑.๕๘)

การประกันสังคม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน ๑๕,๓๕๐ แห่ง และมีผู้ประกันตน รวมทั้งสิ้น ๒๐๔,๕๔๖ คน เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด ๒,๒๐๓ แห่ง (ร้อยละ ๑๔.๓๕ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑,๘๓๔ แห่ง (ร้อยละ ๑๑.๙๕) อุตสาหกรรมการขายปลีก ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๑,๔๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๙.๓๐) อุตสาหกรรมที่พักแรม จำนวน ๑,๓๕๓ แห่ง (ร้อยละ ๘.๘๑) และอุตสาหกรรมตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗๓๗ แห่ง (ร้อยละ ๔.๘๐) ตามลำดับ

กองทุนประกันสังคม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีผู้ประกันตนของจังหวัดภูเก็ต มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำนวน ๖๗,๗๐๗ คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔๙,๖๓๔ คน (ร้อยละ ๔๔.๘๗) รองลงมาคือ กรณีชราภาพ จำนวน ๓๓,๕๕๙ คน (ร้อยละ ๓๐.๓๔) และกรณีว่างงาน จำนวน ๒๓,๕๒๒ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๖) ตามลำดับ

กองทุนเงินทดแทน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เจ็บเนื่องจากการทำงาน) จำนวนทั้งสิ้น ๔๙๙ คน โดยประเภทความร้ายแรงที่ลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการมากที่สุด เป็นกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๖๒ คน (ร้อยละ ๗๒.๔๕ ของจำนวนผู้ให้บริการเนื่องจากการทำงานทั้งหมด) รองลงมาคือ กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๓๔ คน (ร้อยละ ๒๖.๘๕) และกรณีตาย จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๐.๖๐) ตามลำดับ

๒. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

๒.๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร รวมพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่ มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตรทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานเทพกระษัตรีและสะพานศรีสุนทรทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา ทิศใต้และทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย

๒.๑.๒ คำขวัญจังหวัดภูเก็ต

“ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม”

๒.๑.๓ ดอกไม้ประจำจังหวัดภูเก็ต

ดอกเฟื่องฟ้า ชื่อทางวิทยาศาสตร์ *Bougainvillea spp.* เป็นไม้ยืนต้นประเภทพุ่มกึ่งเลื้อย ขนาดตั้งแต่พุ่มเล็กถึงพุ่มใหญ่ มีรูปร่างรีแหลมยาว ๓ - ๖ ซม. กว้าง ๒ - ๓ ซม. ใบประดับลักษณะคล้ายรูปหัวใจหรือรูปไข่มี ๓ - ๕ ใบ มีหลายสี เช่น ม่วง แดง ชมพู ส้ม ฟ้า เหลืองและอื่น ๆ มีดอกเป็นช่อ ตามซอกใบหรือปลายกิ่ง แต่ละช่อมี ๓ ดอก เป็นหลอดยาว ๑ - ๒ ซม.

การปกครอง จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล ๙๖ หมู่บ้าน และ ๕๙ ชุมชน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๙ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๖ แห่ง (ตารางที่ ๒ - ๑)

ตารางที่ ๒ - ๑ ข้อมูลการปกครอง จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	จำนวน		
			ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๘	๔๔	๓๓
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๓	๖	๒๖
ถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๖	๔๖	-
รวม	๕๔๓.๐๓๔	-	๑๗	๙๖	๕๙

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙

๒.๒ จำนวนประชากร

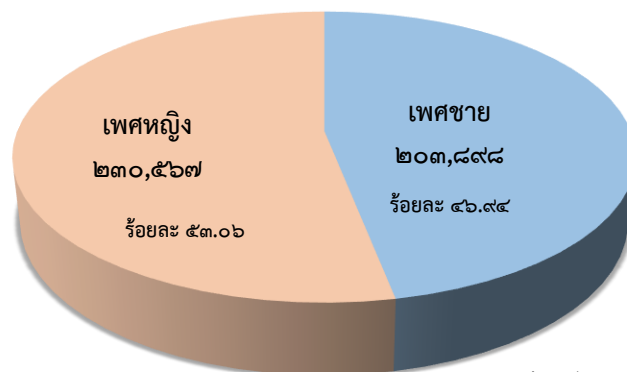
จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น ๔๓๔,๔๖๕ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๒๐๓,๘๙๘ คน และเพศหญิง จำนวน ๒๓๐,๕๖๗ คน เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรรายอำเภอ พบว่า อำเภอเมืองภูเก็ต มีจำนวนประชากรมากที่สุดเท่ากับ ๒๕๓,๖๑๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๗ ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด) รองลงมา คือ อำเภอถลาง มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๑๒๐,๖๗๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๓) และอำเภอกะทู้ มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๖๐,๑๗๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๕) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒ - ๒)

ตารางที่ ๒ - ๒ จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ /กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมืองภูเก็ต	๑๑๗,๘๓๒	๑๓๕,๗๘๑	๒๕๓,๖๑๓	๕๖.๔๖	๕๘.๕๔	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๘,๑๗๖	๓๒,๐๐๓	๖๐,๑๗๙	๕๖.๘๒	๕๓.๑๘	๑๐๐.๐๐
๓	ถลาง	๕๗,๘๙๐	๖๒,๗๘๓	๑๒๐,๖๗๓	๔๗.๙๗	๕๒.๐๓	๑๐๐.๐๐
รวม		๒๐๓,๘๙๘	๒๓๐,๕๖๗	๔๓๔,๔๖๕	๔๖.๙๓	๕๓.๐๗	๑๐๐.๐๐

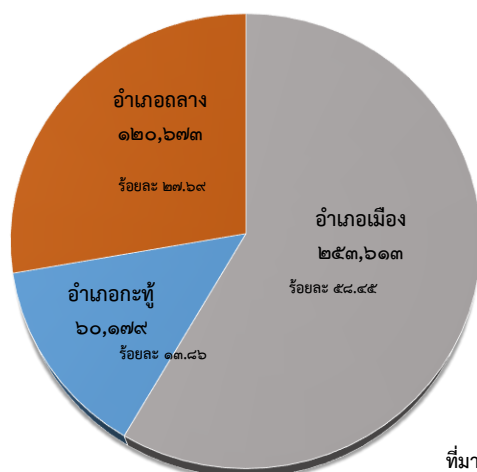
ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙

แผนภูมิที่ ๒ - ๑ สัดส่วนของประชากรชายและหญิงในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒ - ๒ สัดส่วนการกระจายตัวของประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)

ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial Product: GPP) เท่ากับ ๒๗๒,๓๙๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (Gross Regional Product: GRP_SOUTHERN) (๑,๖๗๒,๒๕๑ ล้านบาท) และคิดเป็นร้อยละ ๑.๔๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) (๑๘,๖๘๓,๘๘๕ ล้านบาท) และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ ๔๓๙,๖๕๒ บาท สูงเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ และเป็นอันดับ ๕ ของประเทศ (ตารางที่ ๒ - ๓ และตารางที่ ๒ - ๔)

ตารางที่ ๒ - ๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ภูมิภาค		ประเทศ	
	จังหวัด	บาทต่อคนต่อปี	จังหวัด	บาทต่อคนต่อปี
๑	ภูเก็ต	๔๓๙,๖๕๒	ระยอง	๔๕๖,๑๓๕
๒	พังงา	๓๓๒,๗๒๗	กรุงเทพมหานคร	๖๙๗,๕๒๙
๓	ชุมพร	๒๓๙,๓๖๖	ชลบุรี	๖๐๑,๙๗๗
๔	สุราษฎร์ธานี	๒๓๑,๑๗๒	ฉะเชิงเทรา	๔๕๗,๐๕๙
๕	กระบี่	๒๑๗,๗๑๕	ภูเก็ต	๔๓๙,๖๕๒
๖	สงขลา	๑๕๖,๗๕๕	พระนครศรีอยุธยา	๔๓๘,๒๙๑
๗	นครศรีธรรมราช	๑๓๑,๒๑๐	สมุทรสาคร	๓๙๐,๙๕๒
๘	ตรัง	๑๒๔,๗๒๒	ปราจีนบุรี	๓๖๑,๖๔๕
๙	ยะลา	๑๒๑,๔๓๗	พังงา	๓๓๒,๗๒๗
๑๐	สตูล	๑๑๙,๙๗๙	สระบุรี	๓๒๘,๓๔๕
๑๑	ระนอง	๑๑๔,๙๑๑	สมุทรปราการ	๓๒๐,๒๐๓
๑๒	พัทลุง	๙๕,๒๓๒	นครปฐม	๓๑๖,๑๐๑
๑๓	ปัตตานี	๘๔,๘๐๔	จันทบุรี	๒๗๐,๕๘๔
๑๔	นราธิวาส	๖๖,๗๘๕	ปทุมธานี	๒๔๗,๑๐๕

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗)

ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เท่ากับ ๒๗๒,๓๙๕ ล้านบาท แบ่งเป็น ภาคเกษตรกรรม จำนวน ๘,๙๒๖ ล้านบาท (ร้อยละ ๓.๒๘) และนอกภาคเกษตรกรรมจำนวน ๒๖๓,๔๖๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๙๖.๗๒) สะท้อนให้เห็นว่า จังหวัดภูเก็ตพึ่งพาอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรในสัดส่วนที่สูงสำหรับ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุดของจังหวัดภูเก็ต ๕ อันดับแรก คือ (๑) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เท่ากับ ๑๓๔,๘๙๖ ล้านบาท (ร้อยละ ๕๑.๒๐) (๒) สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า เท่ากับ ๓๘,๒๐๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๔.๕๐) (๓) กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย เท่ากับ ๑๘,๐๑๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๖.๘๔) (๔) การขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ เท่ากับ ๑๑,๑๕๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๔.๒๓) และ (๕) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับเท่ากับ ๙,๕๙๐ ล้านบาท (ร้อยละ ๓.๖๔) (ตารางที่ ๒ - ๔ และตารางที่ ๒ - ๕)

ตารางที่ ๒ - ๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
ปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๗

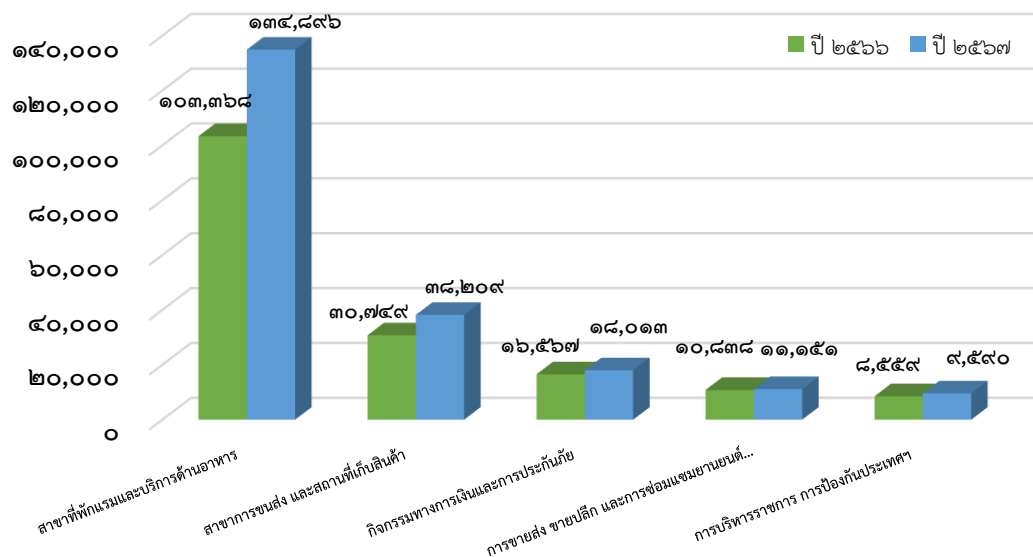
(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๖			๒๕๖๗		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย
เกษตรกรรม	๖,๔๕๕	๙๖,๘๗๒	๑,๕๓๙,๓๔๔	๘,๙๒๖	๑๒๑,๒๓๑	๑,๖๖๑,๔๒๑
ภาคเกษตรกรรม	๖,๔๕๕	๙๖,๘๗๒	๑,๕๓๙,๓๔๔	๘,๙๒๖	๑๒๑,๒๓๑	๑,๖๖๑,๔๒๑
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และ การประมง	๖,๔๕๕	๙๖,๘๗๒	๑,๕๓๙,๓๔๔	๘,๙๑๖	๑๒๑,๒๓๑	๑,๖๖๑,๔๒๑
นอกภาคเกษตร	๒๑๔,๐๕๙	๔๐๔,๙๗๘	๑๖,๔๕๓,๘๕๒	๒๖๓,๕๔๐	๔๗๘,๐๔๕	๑๗,๐๒๒,๔๖๔
ภาคอุตสาหกรรม	๘,๕๙๐	๔๐,๐๘๒	๕,๔๘๒,๗๗๙	๙,๘๒๔	๔๓,๘๕๓	๕,๕๐๐,๑๓๔
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๑,๙๔๘	๓๕๒,๕๖๙	๐	๑,๘๙๐	๓๗๙,๘๐๒
- การผลิต	๔,๔๑๑	๒๘,๖๗๖	๔,๔๙๕,๕๗๓	๕,๒๖๗	๓๑,๙๙๒	๔,๕๒๘,๘๒๙
- การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๓,๗๗๒	๘,๒๙๔	๕๕๖,๖๕๔	๔,๐๖๘	๘,๖๔๔	๕๑๐,๐๖๕
- การจัดหา การจัดการ การ บำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๔๐๗	๑,๑๖๓	๗๗,๙๘๓	๔๘๙	๑,๓๒๘	๘๑,๔๓๘
ภาคบริการ	๒๐๕,๔๖๙	๓๖๔,๘๙๖	๑๐,๙๗๑,๐๗๓	๒๕๓,๖๔๖	๔๓๔,๑๙๑	๑๑,๕๒๒,๓๓๐
- การก่อสร้าง	๖,๐๕๘	๑๔,๐๓๒	๔๓๙,๕๖๒	๘,๘๑๕	๑๖,๔๔๘	๔๔๘,๒๑๒
- การขายส่ง การขายปลีก การ ซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๐,๘๓๘	๔๑,๙๒๐	๒,๘๔๘,๑๙๓	๑๑,๑๕๑	๔๕,๒๙๗	๒,๙๔๓,๒๒๘
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๓๐,๗๔๙	๔๗,๖๖๗	๙๐๐,๑๕๗	๓๘,๒๐๙	๕๕,๙๐๖	๙๙๔,๔๓๒
- ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๐๓,๓๖๘	๑๓๙,๒๖๔	๙๗๗,๗๘๓	๑๓๔,๘๙๖	๑๘๖,๓๔๑	๑,๑๔๙,๘๕๔
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓,๐๔๔	๕,๒๖๖	๕๐๖,๑๗๑	๓,๐๕๓	๕,๑๒๒	๕๓๖,๗๖๕
- กิจกรรมทางการเงินและการ ประกันภัย	๑๖,๕๖๗	๓๓,๕๑๐	๑,๕๙๓,๔๓๘	๑๘,๐๑๓	๓๔,๙๗๖	๑,๖๑๒,๙๒๓
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๗,๒๕๓	๑๕,๕๘๐	๔๕๘,๔๖๒	๖,๘๑๔	๑๕,๑๐๑	๔๖๔,๘๘๐
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๑๗	๙๘๙	๓๐๖,๙๔๓	๑,๐๔๓	๑,๒๔๑	๓๑๗,๘๓๗

สาขาการผลิต	๒๕๖๖			๒๕๖๗		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย
- กิจกรรมการบริหารและการบริการ สนับสนุน	๖,๐๔๙	๘,๓๙๔	๒๓๙,๖๐๓	๘,๖๕๔	๑๒,๒๓๔	๒๔๗,๒๑๖
- การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๘,๕๕๙	๑๙,๗๕๘	๑,๑๐๕,๙๕๗	๙,๕๕๐	๒๑,๑๙๘	๑,๑๓๘,๔๓๘
- การศึกษา	๒,๕๘๑	๑๗,๓๙๔	๗๕๖,๘๑๐	๒,๗๙๒	๑๗,๔๘๖	๗๘๔,๐๒๐
- กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์	๖,๒๒๒	๑๕,๖๑๖	๔๗๒,๕๔๖	๗,๑๐๓	๑๖,๙๐๓	๕๐๗,๐๘๘
- ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๖๑๑	๑,๓๓๕	๑๑๘,๓๒๒	๕๙๒	๑,๔๖๑	๑๒๕,๐๒๒
- กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒,๗๕๐	๔,๑๗๒	๒๔๗,๑๒๖	๒,๙๒๓	๔,๔๗๗	๒๕๒,๔๑๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม Gross provincial product (GPP)	๒๒๐,๕๑๔	๕๐๑,๘๕๐	๑๗,๙๙๓,๑๙๖	๒๒๒,๓๙๕	๕๙๙,๒๗๖	๑๘,๖๘๓,๘๘๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี: บาท	๓๕๙,๐๒๘	๑๙๘,๙๕๙	๒๕๖,๘๙๕	๔๓๙,๖๕๒	๒๓๖,๒๕๗	๒๖๖,๑๐๓

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

แผนภูมิที่ ๒ - ๓ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ตสูงสุด ๕ อันดับ ปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๗ ณ ราคาประจำปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ในปี ๒๕๖๗ (๒๒๒,๓๙๕ ล้านบาท) ขยายตัวร้อยละ ๒๔.๔๘ เป็นผลจากการขยายตัวในอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรกรรม ที่ขยายตัวร้อยละ ๒๓.๕๓ โดยสาขาการผลิตที่ขยายตัวมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ ๔๕.๕๑ รองลงมา คือ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน ขยายตัวร้อยละ ๔๓.๐๖ ที่พักและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ ๓๐.๕๐ กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค ขยายตัวร้อยละ ๒๗.๖๖ และการขนส่งสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ ๒๔.๒๖ ตามลำดับ ในขณะที่ภาคเกษตรกรรมขยายตัว คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๘ (ตารางที่ ๒ - ๕)

ตารางที่ ๒ - ๕ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗
จำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว ที่แท้จริง (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้างศก. (ร้อยละต่อ GPP) (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคเกษตร	-๑.๘๐	๓๘.๒๘	๓.๔๗	๓.๒๘
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการประมง	-๑.๘๐	๓๘.๒๘	๓.๔๗	๓.๒๘
ภาคนอกเกษตร	๒๕.๖๘	๒๓.๐๘	๙๖.๕๓	๙๖.๗๒
ภาคอุตสาหกรรม	๓๓.๖๖	๑๔.๓๗	๔.๕๗	๓.๖๑
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐	๐	๐.๐๐	๐.๐๐
การผลิต	๑๕.๘๕	๑๙.๔๑	๒.๓๓	๑.๙๓
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๖๔.๐๓	๗.๘๕	๒.๐๒	๑.๔๙
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒๕.๔๕	๒๐.๑๕	๐.๒๒	๐.๑๘
ภาคบริการ	๒๕.๓๑	๒๓.๔๕	๙๑.๙๖	๙๓.๑๒
การก่อสร้าง	๕๐.๓๓	๔๕.๕๑	๓.๑๓	๓.๒๔
ขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	๒๙.๔๖	๒.๘๙	๕.๕๒	๔.๐๙
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	๒๔.๕๓	๒๔.๒๖	๑๕.๙๖	๑๔.๐๓
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๓๐.๔๓	๓๐.๕๐	๓๙.๓๒	๔๙.๕๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕.๔๔	๐.๓๐	๑.๕๗	๑.๑๒
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๓.๕๓	๘.๗๓	๘.๕๕	๖.๖๑
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๑.๙๖	-๖.๐๕	๓.๗๕	๒.๕๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๒๔.๖๖	๒๗.๖๖	๐.๔๒	๐.๓๘
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๗๘.๙๓	๔๓.๐๖	๓.๐๔	๓.๑๘
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	-๓.๓๒	๑๒.๐๕	๔.๔๐	๓.๕๒
การศึกษา	๕.๘๘	๘.๑๘	๑.๓๓	๑.๐๒
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๗.๐๙	๑๔.๑๖	๓.๒๒	๒.๖๑
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-๙.๕๗	-๓.๑๑	๐.๓๒	๐.๒๒
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒๘.๕๕	๖.๒๙	๑.๔๒	๑.๐๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP)	๒๔.๔๘	๒๓.๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗)

๒.๔ สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

“ภาพรวมเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ มีสัญญาณฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป แม้ว่าภาคการท่องเที่ยว การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศจะชะลอตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง การชะลอการลงทุนภาคเอกชน และมูลค่าการค้าระหว่างประเทศที่หดตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจังหวัดยังได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของการอุปโภคบริโภค ภาคเอกชน ซึ่งสะท้อนจากยอดจดทะเบียนรถใหม่และการจัดเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้เกษตรกรและกำลังซื้อในพื้นที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากต้นทุนด้านอาหาร และพลังงานที่ยังอยู่ในระดับสูง แต่อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในช่วงครึ่งปีแรกยังอยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนว่าเสถียรภาพ ด้านราคาของจังหวัดยังอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๙

คาดว่าจะขยายตัว อย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการท่องเที่ยวในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนของหลายประเทศ การใช้จ่ายภาคเอกชน และราคาสินค้าเกษตรที่ยังอยู่ในระดับดี **ขณะที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากเดือนก่อน** ตามทิศทางราคาพลังงานที่เริ่มทรงตัวและผลผลิตสินค้าเกษตรที่ออกสู่ตลาดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามความผันผวน ของเศรษฐกิจโลก มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ ราคาพลังงาน และการฟื้นตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อทิศทางเศรษฐกิจของจังหวัดในช่วงครึ่งปีหลัง โดยมีบทสรุปสถานการณ์เศรษฐกิจ ในแต่ละภาคส่วนที่สำคัญ

ภาคการบริการและการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ ชะลอตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวรวม ๙๗๙,๓๘๙ คน ลดลง ๖๗,๒๒๕ คน หรือร้อยละ ๖.๔๒ ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๓๕,๖๖๔.๙๓ ล้านบาท ลดลง ๒,๖๘๒.๔๕ ล้านบาท หรือร้อยละ ๗.๐๐ จากการชะลอตัวของตลาดนักท่องเที่ยวระยะใกล้ (Short-haul) โดยได้รับผลกระทบจากการมีวันหยุดต่อเนื่องหลายช่วงในประเทศต้นทาง ประกอบกับการปรับลดจำนวนเที่ยวบินจากต้นทางด้านพลังงานที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงการเปิดภาคเรียนของประเทศมาเลเซีย ส่งผลให้การเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มครอบครัวที่เดินทางผ่าน ด้านชายแดนทางบกเข้าสู่ประเทศไทยลดลง อย่างไรก็ตาม ภาคการท่องเที่ยวยังคงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการมีวันหยุดต่อเนื่อง ในช่วงเทศกาลไหว้บ๊ะจ่างของจีน ฮ่อกง และไต้หวัน รวมถึงวันหยุดกลางสัปดาห์ของประเทศมาเลเซีย ตลอดจนการเข้าสู่ช่วงปิด ภาคเรียนฤดูร้อน (Summer Holiday) ของหลายประเทศ ทั้งตลาดระยะใกล้ ได้แก่ จีน และฮ่องกง และตลาดระยะไกล ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์ ซึ่งช่วยพยุงการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ด้านมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ยังคงดำเนินนโยบาย Thailand Tourism Next ภายใต้แนวคิด Amazing Thailand ยกกำลังสอง และยุทธศาสตร์ Amazing ๕ Economy เพื่อยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยว ส่งเสริมการเดินทางของนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง พัฒนามาตรฐานการบริการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และผลักดันการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการกระจายรายได้สู่ชุมชน นอกจากนี้ จังหวัดภูเก็ตได้บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง อาทิ งาน Phuket Pride Festival ๒๐๒๖, งาน Phuket City Pride ๒๐๒๖ ในย่านเมืองเก่าภูเก็ต, งาน "ไทยช่วยไทยพลัส : ต้องชม ต้องกินกุ้ง" ณ สะพานหิน และกิจกรรม BDI ๒๐๒๖ Hackathon เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างบรรยากาศการท่องเที่ยวและสนับสนุนการใช้จ่าย ภายในจังหวัด

ภาคการค้าและการลงทุน ภาคการค้าและการลงทุนโครงการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (BOI) ไตรมาสที่ ๑ (มกราคม - มีนาคม) ปี ๒๕๖๙ ของจังหวัดภูเก็ต **หดตัว**เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๘ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้อนุมัติการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๙ ซึ่งจังหวัดภูเก็ตได้รับอนุมัติโครงการลงทุนจำนวน ๓ โครงการ ลดลงร้อยละ (-๖๖.๖๗) และเงินลงทุนจำนวน ๗๖๓.๔๒ ล้านบาท ลดลงร้อยละ (-๗๗.๖๓) โดยกิจการที่ได้รับอนุมัติการลงทุนได้แก่ กิจการโรงแรม จำนวน ๑ โครงการ, กิจการศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน ๑ โครงการ และกิจการพัฒนาแพลตฟอร์ม จำนวน ๑ โครงการ มีการจ้างแรงงานไทย รวมทั้งสิ้น ๑๑๓ คน เนื่องจากปี ๒๕๖๘ มีฐานการลงทุนอยู่ในระดับสูงจากการได้รับ

อนุมัติโครงการขนาดใหญ่ หลายโครงการ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังมีความผันผวน ส่งผลให้นักลงทุนชะลอการลงทุนใหม่ อย่างไรก็ตาม จังหวัดภูเก็ตยังคงได้รับความสนใจจากนักลงทุนในธุรกิจบริการและดิจิทัล สะท้อนจากการได้รับอนุมัติลงทุนในกิจการโรงแรม ศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ และแพลตฟอร์มดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดที่ขับเคลื่อน ด้วยการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล

ภาคเกษตรกรรม ภาวะอุปทานภาคการเกษตรของจังหวัดภูเก็ตในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ มีแนวโน้มขยายตัว เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการปรับตัวสูงขึ้นของราคายางแผ่นดิบคุณภาพ ๓ ซึ่งเกษตรกรจำหน่ายได้ราคาเฉลี่ย ๘๔.๙๒ บาทต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีราคาเฉลี่ย ๖๒.๕๘ บาท ต่อกิโลกรัม หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๗๐ สอดคล้องกับทิศทางราคายางของประเทศที่ได้รับแรงหนุนจากความต้องการใช้อย่าง ธรรมชาติในภาคอุตสาหกรรมที่ยังอยู่ในระดับดี ประกอบกับผลผลิตยางในประเทศและประเทศผู้ผลิตสำคัญได้รับ ผลกระทบจากสภาพอากาศแปรปรวน ทำให้อุปทานออกสู่ตลาดลดลง ส่งผลให้ราคายางปรับตัวสูงขึ้น และช่วยเพิ่มรายได้ แก่เกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนกำลังซื้อและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ภาคการประมง ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ ชะลอตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นจากท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต จำนวน ๑,๐๕๐.๒๔ ตัน ลดลงร้อยละ ๓๐.๗๕ และมีมูลค่าสัตว์น้ำ ที่จำหน่ายได้ ๘๓.๓๗ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๒๖.๐๑ สัตว์น้ำที่สร้างมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ ปลาเคย (มูลค่า ๓๕.๒๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒๘) รองลงมา ได้แก่ ปลาสิกุล (มูลค่า ๑๓.๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๒) ปลาลัง (มูลค่า ๙.๙๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๓) ปลาโอ (มูลค่า ๖.๙๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๙) และ ปลาทุแวก (มูลค่า ๕.๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๔) สำหรับตลาดจำหน่ายสัตว์น้ำ ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๖ ขณะที่มีการจำหน่ายไปยังตลาดต่างจังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรสาคร อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และจังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๔

ภาคการค้าระหว่างประเทศของจังหวัดภูเก็ต ที่ผ่านด่านศุลกากรภูเก็ต และด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ มูลค่าการค้ารวม จำนวน ๔,๑๑๗.๖๔ ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (พฤษภาคม ๒๕๖๙) จำนวน ๒,๙๗๒.๑๓ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๒ และลดลงจากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๓,๙๖๗.๘๕ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๗ โดยจำแนกเป็น มูลค่าการส่งออกจำนวน ๓,๑๗๕.๗๖ ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (พฤษภาคม ๒๕๖๙) จำนวน ๒,๖๓๗.๔๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๗ และลดลงจากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๘๙๘.๒๒ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๕ โดยสินค้าที่สร้างมูลค่าการส่งออกสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ (๑.) สินค้าเกษตร (น้ำมันปาล์ม) มูลค่าการส่งออก จำนวน ๙๕๓.๗๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๓ (แต่ลดลงจากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๑,๓๐๓.๓๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๗๔) ตลาดส่งออกได้แก่ อินเดีย (๒.) อุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม มูลค่าการส่งออก จำนวน ๗๘๐.๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๗ (และเพิ่มขึ้นจากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๖๑๙.๔๖ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๘๕.๔๕) ตลาดส่งออกได้แก่ ไอร์แลนด์ และเนเธอร์แลนด์ (๓.) เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ มูลค่าการส่งออก จำนวน ๓๑๗.๐๑ ล้านบาท

คิดเป็นร้อยละ ๙.๙๘ (และเพิ่มขึ้น จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๑๗๐.๙๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๑๖.๙๗) ตลาดส่งออกได้แก่ สาธารณรัฐปารากวัย และเม็กซิโก (๔.) เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ มูลค่าการส่งออก จำนวน ๒๖๘.๕๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๔๖ (เพิ่มขึ้นจาก ช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๑๖๑.๒๒ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕๐.๑๕) ตลาดส่งออกได้แก่ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา (๕.) เครื่องจักรและอุปกรณ์ มูลค่าการส่งออก จำนวน ๒๕๙.๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๘ (เพิ่มขึ้นจากช่วงเดือน เดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน ๒๕๖๘) จำนวน ๑๗๑.๕๖ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๙๔.๓๖) ตลาดส่งออกได้แก่ สหรัฐอเมริกา

ดุลการค้า การค้าระหว่างประเทศในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ ที่ผ่านด่านศุลกากรภูเก็ต และด่าน ศุลกากร ท่าอากาศยานภูเก็ต ได้เปรียบดุลการค้าจำนวน ๒,๒๓๓.๘๘ ล้านบาท

ภาคอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัดภูเก็ต ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ ภาคอุปโภคบริโภค ภาคเอกชนของจังหวัดภูเก็ต ขยายตัวโดยสะท้อนจากดัชนี หมวดยานยนต์ (Car Index) ซึ่งเป็น ตัวชี้วัดการบริโภคสินค้าคงทน พบว่ามีการจดทะเบียนรถใหม่รวม ๓,๓๒๘ คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๑๒ เมื่อ เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หากพิจารณารายละเอียด พบว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน ๗ คน (รถเก๋ง) จำนวน ๘๓๒ คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๒๔ รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (รถกระบะ) จำนวน ๑๑๔ คัน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๕.๗๑ และรถจักรยานยนต์ จำนวน ๒,๓๘๒ คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๒๔ สะท้อนถึงกำลังซื้อ ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ที่ปรับตัวดีขึ้น สอดคล้องกับการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว และการจ้างงานในพื้นที่ รวมถึงความเชื่อมั่นของ ผู้บริโภคที่มีต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ ส่งผลให้ความต้องการซื้อ สินค้าคงทน โดยเฉพาะยานยนต์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน ด้านดัชนีชี้วัดการ อุปโภคบริโภคในชีวิตประจ วามของจังหวัดภูเก็ต เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ พบว่า การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีธุรกิจเฉพาะ มีมูลค่า ๕๓๒.๘๘ ล้านบาท ๒,๒๗๑.๒๐ ล้านบาท และ ๑๕๒.๒๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘๖ ร้อยละ ๒๙.๙๕ และร้อยละ ๓.๕๙ ตามลำดับ สะท้อนถึงการฟื้นตัวของ กิจกรรม ทางเศรษฐกิจทั้งในภาคการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของจังหวัด ประกอบกับการเพิ่มขึ้น ของรายได้ภาคธุรกิจและการใช้จ่ายของประชาชน ส่งผลให้การจัดเก็บภาษีปรับตัวดี ขึ้น สะท้อนว่าการอุปโภคบริโภค ภาคเอกชนของจังหวัดยังคงขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

๒.๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต

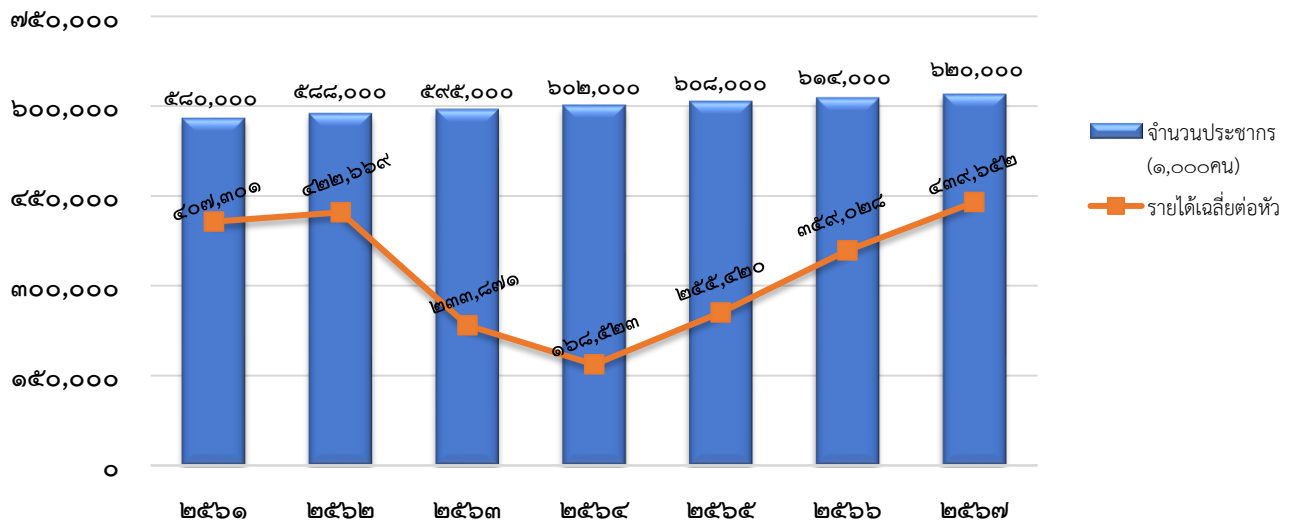
รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร อยู่ที่ ๔๓๙,๖๕๒ บาทต่อคน/ปี (ตารางที่ ๒ - ๖)

ตารางที่ ๒ - ๖ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗

รายการ/ปี	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๔๐๗,๓๐๑	๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๘,๕๒๓	๒๕๕,๔๒๐	๓๕๙,๐๒๘	๔๓๙,๖๕๒
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘	๖๑๔	๖๒๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗)

แผนภูมิที่ ๒ - ๔ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗

๒.๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙

รายงานความเคลื่อนไหวของดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต (Consumer Price Index of Province : CPI - P) ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ สรุปได้ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต (CPIP) ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ อยู่ที่ ๑๐๔.๑ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๔.๐ โดยมีปัจจัยหลักจากหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ (+๗.๔%) โดยเฉพาะปลาและสัตว์น้ำ (+๘.๒%) รวมถึงหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร (+๕.๐%) ซึ่งได้รับแรงกดดันจากค่าโดยสารสาธารณะ (+๑๓.๖%) และราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (+๑๒.๔%) ส่งผลให้ต้นทุนการดำรงชีพของประชาชนสูงขึ้น ขณะที่สินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์ ไข่ ผัก และผลไม้ หลายรายการมีราคาลดลง ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานอยู่ที่ ๑๐๔.๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๑ โดยมีปัจจัยหลักจากกลุ่มอาหารสด และพลังงาน อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของจังหวัดในช่วงเดือนมกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๙ อยู่ที่ ร้อยละ ๑.๖ สะท้อนว่าแรงกดดันด้านราคาโดยรวมยังอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการปรับตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของจังหวัดสำหรับแนวโน้ม ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๙ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่มีแนวโน้มชะลอลงจากเดือนมิถุนายน จากราคาพลังงานที่เริ่มทรงตัว และผลผลิตสินค้าเกษตรออกสู่ตลาดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและกิจกรรมทางเศรษฐกิจยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ระดับราคาสินค้าและบริการอยู่ในระดับสูง จึงต้องติดตามความผันผวนของราคาพลังงานและภาคการท่องเที่ยว ซึ่งอาจส่งผลต่อทิศทางเงินเฟ้อของจังหวัดในระยะต่อไป

๒.๖.๑ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ของไทย เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ เท่ากับ ๑๐๒.๘๕ เมื่อเทียบกับเดือนมิถุนายน ๒๕๖๘ ซึ่งเท่ากับ ๑๐๐.๔๒ ทำให้อัตรา เงินเฟ้อทั่วไปสูงขึ้นร้อยละ ๒.๔๒ (YoY) โดยมีปัจจัยสำคัญจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศที่ทรงตัวในระดับสูง กว่าปีก่อน จากผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง รวมทั้งการปรับโครงสร้างราคา ขยายปลิกน้ำมันในประเทศ ซึ่งส่งผลต่อเนื่องให้ค่าโดยสารสาธารณะปรับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ขณะเดียวกัน ราคาอาหารสำเร็จรูปปรับตัวสูงขึ้นเป็นวงกว้างในอัตราที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้ค่าครองชีพในส่วนนี้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน สำหรับราคาสินค้าและบริการอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อภาวะเงินเฟ้อไม่มากนัก อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยเทียบกับต่างประเทศ ข้อมูลล่าสุดเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๙

พบว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยปรับสูงขึ้นร้อยละ ๒.๗๙ (YoY) โดยอยู่ระดับต่ำอันดับที่ ๔๔ จาก ๑๓๙ เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และอยู่ใน อันดับที่ ๕ ของอาเซียนจาก ๙ ประเทศที่มีการประกาศตัวเลข (บรูไน ติมอร์-เลสเต สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม ฟิlippินส์ และสปป.ลาว) อัตราเงินเฟ้อทั่วไปสูงขึ้นร้อยละ ๒.๔๒ (YoY) ในเดือนนี้มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าและบริการ ดังนี้ หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๓.๓๑ (YoY) จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าและบริการสำคัญ โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มน้ำมันเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล แก๊สโซฮอล์ น้ำมันเบนซิน) ค่าโดยสารสาธารณะ (ค่ารถรับส่งนักเรียน ค่าโดยสารเครื่องบินต่างประเทศ ค่าโดยสารรถตู้ ค่าโดยสารรถประจำทางปรับอากาศ ค่าโดยสารรถจักรยานยนต์รับจ้าง ค่าโดยสารรถเมล์เล็ก/รถสองแถว) ค่าเช่าบ้าน และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาด (ผลิตภัณฑ์ซักผ้า น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยาถูพื้น ค่าบริการขนขยะ) ขณะที่สินค้าสำคัญปรับราคาลดลง อาทิ ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าห้องพักโรงแรม ของใช้ส่วนบุคคล (แชมพู ครีมนวดผม น้ำยาระงับกลิ่นกาย แป้งผัดหน้า ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดผิวหน้า (คลีนซิ่ง) และเสื้อผ้า (เสื้อผ้าสตรี กางเกงขายาวบุรุษ เสื้อยืดเด็ก)

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๐๓ (YoY) จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าสำคัญ อาทิ อาหารสำเร็จรูป (กับข้าวสำเร็จรูป ก๋วยเตี๋ยว ข้าวราดแกง ข้าวราดผัดกะเพรา ข้าวผัด) ข้าวสารเจ้า เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ (น้ำดื่มบริสุทธ์ กาแฟผงสำเร็จรูป กาแฟ (ร้อน/เย็น)) ผลไม้สด (ส้มเขียวหวาน แตงโม องุ่น ฝรั่ง มะละกอสุก) อย่างไรก็ตาม มีสินค้าหลายรายการราคาลดลง อาทิ เนื้อสุกร ข้าวสารเหนียว และผักสด (ผักชี มะเขือเทศ พริกสด ขิง ผักคะน้า ผักบุ้ง ผักกาดขาว)

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๓.๓๑ (YoY) ได้แก่ - หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ ๘.๗๖ (น้ำมันดีเซล แก๊สโซฮอล์ น้ำมันเบนซิน ค่ารถรับส่งนักเรียน ค่าโดยสารเครื่องบินต่างประเทศ ค่าโดยสารรถตู้ ค่าโดยสารรถประจำทางปรับอากาศ ค่าโดยสาร รถจักรยานยนต์รับจ้าง) หมวดเคหสถาน สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑๘ (ค่าเช่าบ้าน ผลิตภัณฑ์ซักผ้า ค่าบริการขนขยะ น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยาถูพื้น) - หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษา และการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ ๐.๖๖ (ค่าทัศนอาจรต่างประเทศและ ในประเทศ ค่าเดินทางไปเยี่ยมญาติและทำบุญ ค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา) - หมวดการตรวจรักษา และบริการส่วนบุคคล สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑๕ (สบู่ถูตัว ผ้านอนามัย โฟมล้างหน้า ผลิตภัณฑ์ ป้องกันและบำรุงผิว กระดาษชำระ ค่าแต่งผมบุรุษ) สำหรับสินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ - หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ลดลงร้อยละ ๐.๙๘ (เสื้อยืดสตรีเสื้อเชิ้ตสตรี กางเกงขายาวบุรุษและสตรี) - หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ ๐.๐๗ (เบียร์ไวน์)

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๐๓ (YoY) ได้แก่

- กลุ่มอาหารสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ ๓.๐๕ (กับข้าวสำเร็จรูป ก๋วยเตี๋ยว ข้าวราดแกง ข้าวราดผัดกะเพรา ข้าวผัด)
- กลุ่มข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ ๒.๓๙ (ข้าวสารเจ้า ขนมอบ เต้าหู้)
- กลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๒๙ (น้ำดื่มบริสุทธ์ กาแฟผงสำเร็จรูป กาแฟ)
- กลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ ๑.๒๓ (นมถั่วเหลือง) - กลุ่มผลิตภัณฑ์น้ำตาล สูงขึ้นร้อยละ ๒.๑๔ (ขนมหวาน ไอศกรีม)

- กลุ่มผลไม้สด สูงขึ้นร้อยละ ๐.๘๐ (ส้มเขียวหวาน แตงโม ฝรั่ง มะละกอสุก) สำหรับสินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่

- กลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ ๓.๒๔ (เนื้อสุกร เนื้อโค ปลาทบทิ้ม แฮม/เบคอน หมูยอ)
- กลุ่มเครื่องประกอบอาหาร ลดลงร้อยละ ๒.๔๙ (มะพร้าวผล (แห้ง/ขูด) มะขามเปียก ซอสหอยนางรม)
- กลุ่มผักสด ลดลงร้อยละ ๐.๓๐ (ผักชี มะเขือเทศ พริกสด ขิง ผักคะน้า ผักบุ้ง ผักกาดขาว ขึ้นฉ่าย)

๒.๖.๒ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ (ปีฐาน ๒๕๖๖ = ๑๐๐)

โดยดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต (CPIP) ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ อยู่ที่ ๑๐๔.๑ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกัน ของปีก่อน ร้อยละ ๔.๐ โดยมีปัจจัยหลักจากหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ (+๗.๔%) โดยเฉพาะปลาและสัตว์น้ำ (+๘.๒%) รวมถึงหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร (+๕.๐%) ซึ่งได้รับแรงกดดันจากค่าโดยสารสาธารณะ (+๑๓.๖%) และราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (+๑๒.๔%) ส่งผลให้ต้นทุนการดำรงชีพของประชาชนสูงขึ้น ขณะที่สินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์ ไข่ ผัก และผลไม้ หลายรายการมีราคาลดลง ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานอยู่ที่ ๑๐๔.๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๑ โดยมีปัจจัยหลักจากกลุ่มอาหารสด และพลังงาน อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของจังหวัดในช่วงเดือนมกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๙ อยู่ที่ ร้อยละ ๑.๖ สะท้อนว่าแรงกดดัน ด้านราคาโดยรวมยังอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของจังหวัด สำหรับแนวโน้ม ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๙ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่มีแนวโน้มชะลอลงจากเดือนมิถุนายน จากราคาพลังงานที่เริ่มทรงตัวและผลผลิตสินค้าเกษตรออกสู่ตลาดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและกิจกรรมทางเศรษฐกิจยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ระดับราคาสินค้าและบริการอยู่ในระดับสูง จึงต้องติดตามความผันผวนของราคาพลังงานและภาคการท่องเที่ยว ซึ่งอาจส่งผลต่อทิศทางเงินเฟ้อของจังหวัดในระยะต่อไป

ตารางที่ ๒ - ๗ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า

ไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙) จังหวัดภูเก็ต

หมวด	ดัชนี		
	เมษายน ๒๕๖๙	พฤษภาคม ๒๕๖๙	มิถุนายน ๒๕๖๙
รวมทุกรายการ	๑๐๒.๗	๑๐๒.๖	๑๐๔.๑
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐๕.๔	๑๐๕.๘	๑๑๐.๖
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	๑๐๒.๒	๑๐๒.๔	๑๐๒.๘
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	๑๐๕.๘	๑๐๕.๑	๑๐๔.๓
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	๑๐๒.๓	๑๐๑.๗	๑๐๐.๕
ผักและผลไม้	๑๐๓.๗	๑๐๔.๓	๑๐๒.๑
เครื่องประกอบอาหาร	๑๐๒.๑	๑๐๑.๐	๙๙.๙
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	๑๐๓.๕	๑๐๒.๑	๑๐๔.๒
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	๑๐๐.๙	๑๐๐.๔	๑๐๐.๐
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	๙๘.๗	๙๘.๗	๙๘.๗

หมวดเคสสถาน	๙๙.๓	๙๙.๔	๙๙.๔
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	๑๐๑.๗	๑๐๑.๓	๑๐๑.๐
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	๑๐๒.๖	๑๐๑.๔	๑๐๐.๒
หมวดการบันเทิงการอ่านและการศึกษา และการศาสนา	๑๐๑.๖	๑๐๑.๒	๑๐๑.๔
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	๑๐๐.๓	๑๐๐.๓	๑๐๐.๓
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๐๒.๔	๑๐๒.๒	๑๐๔.๘
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	๑๐๓.๕	๑๐๓.๖	๑๐๑.๙
- อาหารสด	๑๐๓.๘	๑๐๓.๗	๑๐๒.๖
- พลังงาน	๑๐๒.๔	๑๐๒.๗	๑๐๐.๔

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๙

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ จำนวน ๕๙๙ ราย แบ่งเป็นบริษัท จำกัด จำนวน ๕๗๑ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๒๘ ราย อย่างไรก็ตาม ไม่พบการจดทะเบียนนิติบุคคลใหม่ของห้างหุ้นส่วนสามัญ เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ พบว่า มีทุนจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒,๒๕๓.๓๖ ล้านบาท และบริษัทจำกัด มีทุนจดทะเบียนมากที่สุด จำนวน ๒,๒๒๒.๔๕ ล้านบาท (ตารางที่ ๒ - ๘)

ตารางที่ ๒ - ๘ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙) จังหวัดภูเก็ต

เดือน	ตั้งใหม่ บจ.		ตั้งใหม่ หจ.		ตั้งใหม่ หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
เมษายน	๑๙๒	๔๓๖.๗๒	๗	๖.๖๐	๐	๐
พฤษภาคม	๑๘๓	๑,๓๕๓.๐๙	๑๒	๑๕.๙๐	๐	๐
มิถุนายน	๑๙๖	๔๓๒.๖๔	๙	๘.๖๕	๐	๐
รวม	๕๗๑	๒,๒๒๒.๔๕	๒๘	๓๑.๑๕	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๙

ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ จำนวน ๑๔๗ ราย แบ่งเป็นบริษัทจำกัด จำนวน ๑๓๕ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๑๒ ราย อย่างไรก็ตาม ไม่พบการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการของห้างหุ้นส่วนสามัญ เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ พบว่า มีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๓๘ ล้านบาท จำแนกเป็นบริษัทจำกัด มีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวน ๔๑๗.๒๐ ล้านบาท และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวน ๒๐.๘๐ ล้านบาท (ตารางที่ ๒ - ๙)

ตารางที่ ๒ - ๙ การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙) จังหวัดภูเก็ต

เดือน	เลิก บจ.		เลิก หจ.		เลิก หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
เมษายน	๓๓	๑๑๕.๖๐	๕	๘.๐๐	๐	๐
พฤษภาคม	๔๖	๑๓๕.๐๐	๕	๗.๖๐	๐	๐
มิถุนายน	๕๖	๑๖๖.๖๐	๒	๕.๒๐	๐	๐
รวม	๑๓๕	๔๑๗.๒๐	๑๒	๒๐.๘๐	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๙

จากข้อมูลสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒๙๑ โรงงาน เงินลงทุน ๑๓,๕๓๗.๘๓ ล้านบาท คนงาน ๗,๓๖๐ คน เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า อำเภอเมืองภูเก็ต มีจำนวนโรงงานมากที่สุดเท่ากับ ๑๗๐ โรงงาน จำนวนคนงาน ๔,๐๒๘ คน รองลงมา คือ อำเภอกะทู้ มีจำนวนโรงงานเท่ากับ ๑๐๑ โรงงาน จำนวนคนงาน ๓,๑๐๓ คน และอำเภอลาง มีจำนวนโรงงานเท่ากับ ๒๐ โรงงาน จำนวนคนงาน ๒๒๙ คน ตามลำดับ (ตารางที่ ๒ - ๑๐)

ตาราง ๒ - ๑๐ แสดงข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอำเภอในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
เมืองภูเก็ต	๑๗๐	๖,๖๘๘.๖๐	๔,๐๒๘
กลาง	๑๐๑	๕,๖๘๓.๙๔	๓,๑๐๓
กะทู้	๒๐	๑,๑๖๕.๒๙	๒๒๙
รวม	๒๙๑	๑๓,๕๓๗.๘๓	๗,๓๖๐

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมการผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ มีจำนวนโรงงาน ๖๘ แห่ง เงินลงทุน ๓,๔๔๙.๖๗ ล้านบาท คนงาน ๑,๔๙๐ คน รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ การผลิตคอนกรีตบล็อก ผลิตภัณฑ์จากหิน ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบดินเผาและกระเบื้อง มีจำนวนโรงงาน ๕๑ แห่ง เงินลงทุน ๑,๘๙๙.๑๙ ล้านบาท คนงาน จำนวน ๑,๐๒๐ คน และอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วย การชัก อบ รีดเสื้อผ้าเป็นหลัก และการผลิตน้ำประปา ทำน้ำบริสุทธิ์ มีจำนวนโรงงาน ๕๑ แห่ง เงินลงทุน ๔,๐๗๗.๐๐ ล้านบาท คนงาน ๑,๓๐๒ คน ตามลำดับ (ตารางที่ ๒ - ๑๑)

ตาราง ๒ - ๑๑ แสดงข้อมูลโรงงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑	๑๒.๐๑	๕๕	๔๙.๔๖
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๓๗	๑,๓๒๖.๙๘	๙๘๒	๕๐,๐๓๔.๑๓
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๘	๔๕๕.๓๙	๑๑๐	๑,๑๕๒.๗๔
๔	สิ่งทอ	๑	๒๐๓.๒๐	๗๑	๕๔๓.๑๗
๕	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๗	๒๑๒.๖๗	๔๑๒	๓,๐๕๕.๙๒
๖	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น ๆ	๑๗	๕๖๔.๑๒	๖๓๖	๖,๑๘๓.๘๘
๗	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๒	๑๕๐.๒๖	๖๕	๓๘๔.๓๐
๘	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑	๕๑๑.๔๐	๘	๑,๖๖๘.๔๗
๙	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๒	๒๓๑.๐๐	๔๒๖	๔๔,๘๔๔.๐๗
๑๐	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๑	๒๒๗.๗๕	๒๑๒	๔,๘๔๙.๗๙
๑๑	ผลิตภัณฑ์ท่อโลหะ	๕๑	๑,๘๙๙.๑๙	๑,๐๒๐	๑๖,๑๐๖.๓๑
๑๒	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑	๓๐.๐๐	๒๑๕	๑๕,๘๖๙.๒๘
๑๓	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๘	๑๗๙.๑๘	๒๓๐	๒,๖๗๒.๙๐
๑๔	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๔	๓.๙๖	๓๐	๒๘๔.๖๒
๑๕	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๑	๔.๐๕	๙๖	๑.๙๗
๑๖	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อม ยานพาหนะและอุปกรณ์	๖๘	๓,๔๔๙.๖๗	๑,๔๙๐	๑๔,๒๗๒.๐๕
๑๗	การผลิตอื่น ๆ	๕๑	๔,๐๗๗.๐๐	๑,๓๐๒	๙๐,๔๗๘.๕๙
รวม		๒๙๑	๑๓,๕๓๗.๘๓	๗,๓๖๐	๒๕๒,๔๔๑.๖๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

สำหรับการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๔๗ ราย ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการจดทะเบียนมากที่สุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์พลาสติก จำนวน ๕ ราย มีเงินทุนในการจดทะเบียน จำนวน ๑,๘๙๗.๑๕ ล้านบาท จำนวน แรงงาน ๔๔๐ คน และ ผลิตภัณฑ์แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๕ ราย มีเงินทุนในการจดทะเบียน จำนวน ๒๑๕.๑๖ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๓๐๕ คน รองลงมา ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม จำนวน ๓ ราย มีเงินทุนในการจดทะเบียน จำนวน ๙๔ ล้านบาท มีจำนวนแรงงาน จำนวน ๑๗ คน ตามลำดับ (ตารางที่ ๒ - ๑๒)

ตารางที่ ๒ - ๑๒ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)
จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	จดทะเบียน		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)
อุตสาหกรรมอาหาร	๓	๙๓๖.๕๐	๑๔๘
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๕	๔๒๕.๑๖	๓๐๕
ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	๒๒.๓๕	๒๕
การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๑	๑๘.๐๐	๒๓
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓	๙๔.๐๐	๑๗
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๕	๑,๘๙๗.๑๕	๔๔๐
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒	๑๐๓.๖๐	๘๖
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๒	๒๐๐.๐๐	๗๙
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑	๘๐.๐๐	๕
ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๒	๒,๑๐๓.๗๒	๗๗
การผลิตอื่นๆ	๒๒	๘,๐๙๗.๙๗	๒๖๐
รวม	๔๗	๑๓,๙๗๘.๔๕	๑,๔๖๕

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

สำหรับการเลิกกิจการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งเลิกกิจการ จำนวน ๑ ราย ประเภทอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เงินลงทุนจำนวน ๐.๗๘ ล้านบาท คนงาน จำนวน ๔ ราย (ตารางที่ ๒ - ๑๓)

ตารางที่ ๒ - ๑๓ การเลิกกิจการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	เลิกกิจการ		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑	๐.๗๘	๔
รวม	๑	๐.๗๘	๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

๓. ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาว๋าด้านแรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาค การศึกษายังคงมีอย่างต่อเนื่อง ไม่อาจชะลอตามสถานการณ์เศรษฐกิจได้ จึงส่งผลกระทบต่อ การว่างงาน การทำงาน ต่ำระดับ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทัศนคติ ทั้งฝ่ายนายจ้าง และผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาว๋าด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ การจ้างงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้น การที่จะทราบความ เคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของภาว๋าการจ้างงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษา เพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลง เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคต อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองตอบต่อความต้องการทั้งนายจ้าง ผู้ใช้แรงงานรวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน จังหวัดภูเก็ตฉบับนี้ขอเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงาน รายละเอียดดังนี้

๓.๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงานของ จังหวัดภูเก็ต เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงาน ซึ่งประกอบด้วย ๓ กลุ่ม คือ ผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ในจังหวัดภูเก็ต ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เท่ากับร้อยละ ๗๑.๙๘ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า ลดลงร้อยละ (-๑.๖๑) (ตารางที่ ๓ - ๑)

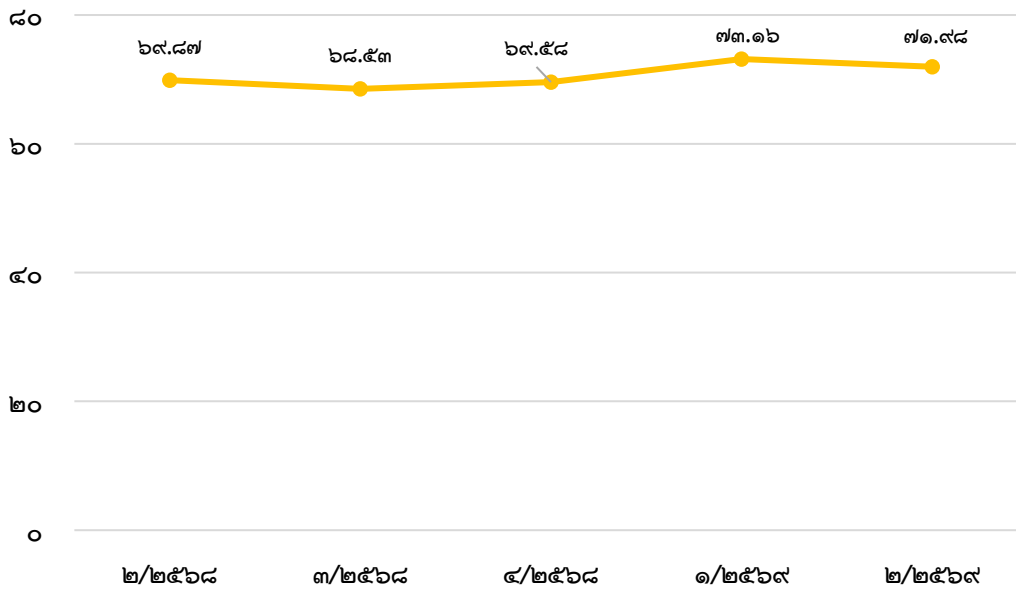
ตารางที่ ๓ - ๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๕๒,๐๙๑	๓๔๖,๑๙๓	๓๕๒,๔๔๗	๓๗๑,๕๕๓	๓๖๖,๕๙๗
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต	๕๐๓,๙๓๖	๕๐๕,๑๕๙	๕๐๖,๕๑๙	๕๐๗,๘๘๘	๕๐๙,๒๗๙
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๖๙.๘๗	๖๘.๕๓	๖๙.๕๘	๗๓.๑๖	๗๑.๙๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละ รายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๓ - ๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานในจังหวัด = $\frac{\text{กำลังแรงงานในจังหวัด} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัด}}$

๓.๒ อัตราการมีงานทำ

อัตราการมีงานทำต่อกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาพการณ์มีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดภูเก็ต โดยคำนวณจากผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต สำหรับไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีผู้มีงานทำทั้งสิ้น จำนวน ๓๖๒,๑๖๘ คน มีอัตราการจ้างงานในภาคเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๐ เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๗๓ และเมื่อเปรียบเทียบไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๔.๘๗ สำหรับอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร พบว่า มีอัตราการจ้างงานร้อยละ ๙๕.๖๐ ซึ่งลดลงร้อยละ (-๐.๔๑) จากไตรมาสที่ผ่านมา และเมื่อเปรียบเทียบไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราลดลงร้อยละ (-๒.๐๗) (ตารางที่ ๓ - ๒)

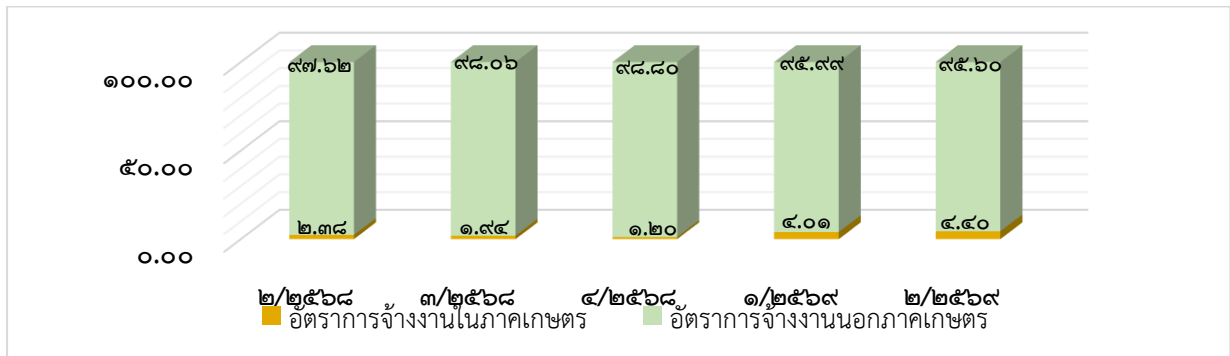
ตารางที่ ๓ - ๒ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตร จังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีงานทำ	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๘,๒๘๑	๖,๖๓๒	๔,๒๑๙	๑๔,๗๔๘	๑๕,๙๔๔
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๓๓๓,๖๗๖	๓๓๕,๗๗๕	๓๔๖,๕๙๑	๓๕๓,๔๔๓	๓๔๖,๒๒๔
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๑,๙๕๗	๓๔๒,๔๐๗	๓๕๐,๘๑๐	๓๖๘,๑๙๑	๓๖๒,๑๖๘
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๒.๓๘	๑.๙๔	๑.๒๐	๔.๐๑	๔.๔๐
อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๙๗.๖๒	๙๘.๐๖	๙๘.๘๐	๙๕.๙๙	๙๕.๖๐

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๓ - ๒ อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตร

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตรในจังหวัด = $\frac{\text{ผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตรในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๓.๓ อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ เท่ากับ ๑.๒๑ ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ ๓๔.๔๔ และปรับตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาซึ่งมีอัตราร้อยละ ๓.๔๒ (ตารางที่ ๓ - ๓)

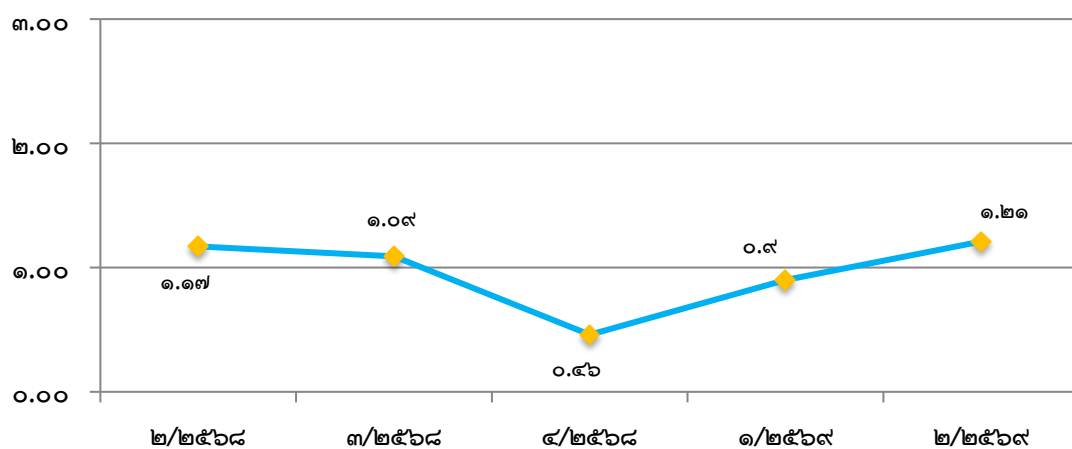
ตารางที่ ๓ - ๓ อัตราการว่างงาน จังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงาน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ว่างงานในจังหวัด	๔,๑๓๓	๓,๗๘๖	๑,๖๓๗	๓,๓๖๒	๔,๔๒๘
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๕๒,๐๙๑	๓๔๖,๑๙๓	๓๕๒,๔๔๗	๓๗๑,๕๕๓	๓๖๖,๕๙๗
อัตราการว่างงานในจังหวัด	๑.๑๗	๑.๐๙	๐.๔๖	๐.๙๐	๑.๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๓ - ๓ อัตราการว่างงาน

หมายเหตุ: อัตราการว่างงานในจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต} \times ๑๐๐}{\text{กำลังแรงงานในจังหวัดภูเก็ต}}$

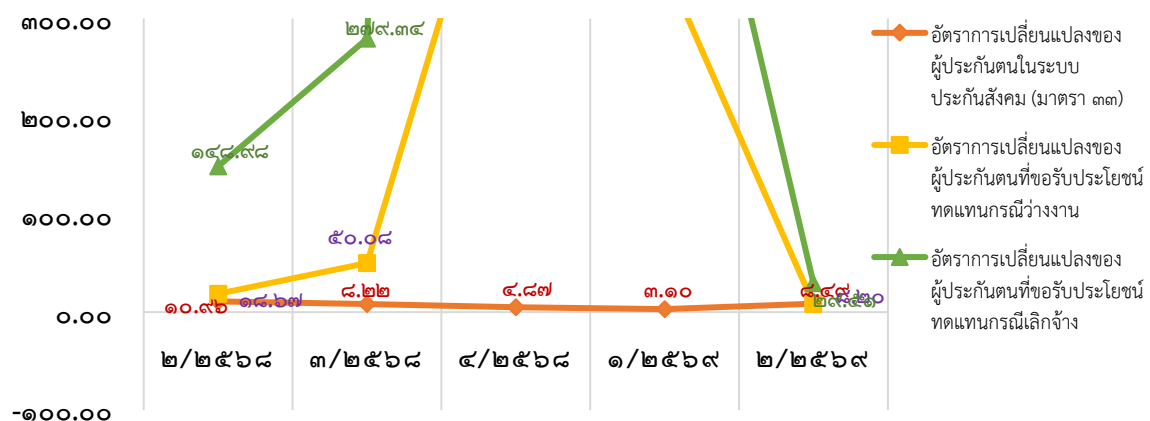
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน จำนวน ๕,๐๘๒ คน เมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๐ ส่วนจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง มีจำนวน ๗๙๐ คน เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๒๙.๕๑ (ตารางที่ ๓ - ๔)

ตารางที่ ๓ - ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานและกรณีเลิกจ้าง จังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓	๑๘๘,๕๔๖	๑๘๙,๕๗๕	๑๙๒,๒๙๔	๑๙๒,๘๔๑	๒๐๔,๕๔๖
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๙	๒๙,๒๙๙	๒๙,๐๒๑	๒๙,๐๑๓	๒๙,๑๑๐	๒๙,๐๙๙
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๔๐	๔๖,๒๙๓	๔๖,๔๑๒	๔๖,๖๒๕	๔๖,๓๔๐	๔๖,๔๖๒
จำนวนผู้ประกันตน ที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน	๔,๖๙๗	๔,๕๐๑	๗,๔๐๘	๕,๔๒๕	๕,๐๘๒
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	๖๑๐	๑,๒๖๗	๒,๑๘๓	๗๒๑	๗๙๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) (%YoY)	๑๐.๙๖	๘.๒๒	๔.๘๙	๓.๑๐	๘.๔๙
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (%YoY)	๑๘.๖๗	๕๐.๐๘	๕๕๗.๓๒	๓๕๓.๖๐	๘.๒๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง (%YoY)	๑๔๘.๙๘	๒๗๙.๓๔	๓,๗๒๙.๘๒	๖๗๕.๒๗	๒๙.๕๑

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓ - ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตน = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

๓.๕ อัตราการบรรจุนงาน

อัตราการบรรจุนงานในแต่ละไตรมาส เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวะการณด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์จากจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยอัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด คำนวณจากผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัดเทียบกับผู้สมัครงานในจังหวัดสำหรับไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีอัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๕ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-๕.๘๘) และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาลดลงร้อยละ (-๑๙.๕๑) และหากพิจารณาในช่วง ๕ ไตรมาস্য้อนหลัง พบว่า ไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๘ มีอัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานในจังหวัดสูงที่สุด คือ ร้อยละ ๘๕.๐๔

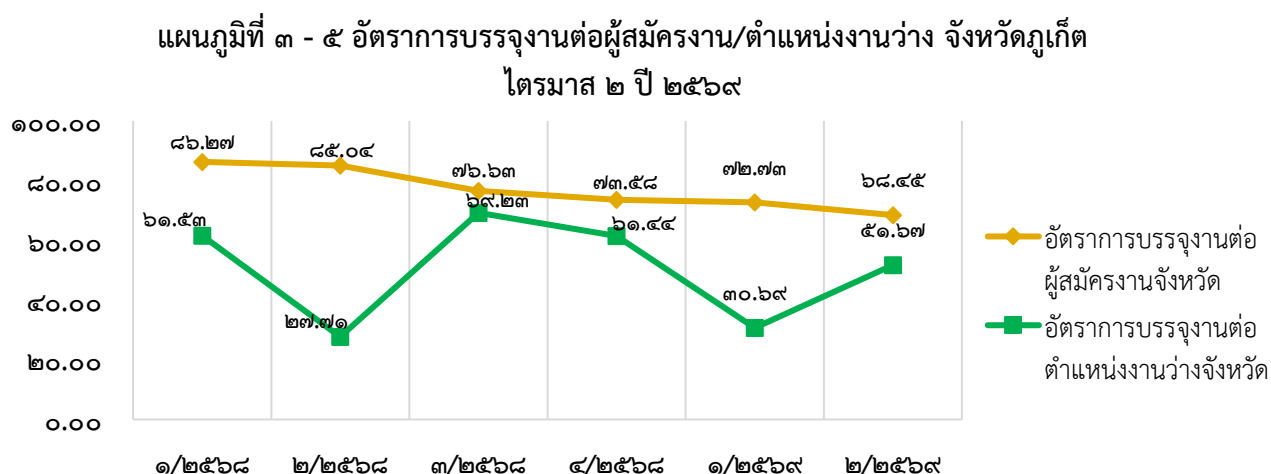
สำหรับอัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด พบว่า ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีอัตราร้อยละ ๕๑.๖๗ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-๖๘.๓๖) และลดลงร้อยละ (-๘๖.๔๗) เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา และหากพิจารณาในช่วง ๕ ไตรมาস্য้อนหลัง พบว่า ไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๘ มีอัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างในจังหวัดสูงที่สุด คือ ร้อยละ ๖๙.๒๓ (ตารางที่ ๓ - ๕)

ตารางที่ ๓ - ๕ อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต

อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงาน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนงาน	๙๐๔	๙๕๔	๑,๒๖๗	๑,๐๗๕	๑,๐๙๘
ผู้สมัครงานในจังหวัด	๑,๐๖๓	๑,๒๔๕	๑,๗๒๒	๑,๔๗๘	๑,๖๐๔
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	๓,๒๖๒	๑,๓๗๘	๒,๐๖๒	๓,๕๐๓	๒,๑๒๕
อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด	๘๕.๐๔	๗๖.๖๓	๗๓.๕๘	๗๒.๗๓	๖๘.๔๕
อัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	๒๗.๗๑	๖๙.๒๓	๖๑.๔๔	๓๐.๖๙	๕๑.๖๗

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ยอดการบรรจุนงานมีมากกว่ายอดตำแหน่งงานและยอดผู้สมัครงาน เนื่องจากการบรรจุนงานของตำแหน่งงานและผู้สมัครงานสะสมต่อเนื่องมาจากเดือนที่ผ่านมา

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้สมัครงานในจังหวัด}}$

อัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด}}$

๓.๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวน ๑๑๓,๒๗๐ คน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๑๖,๖๕๐ คน ร้อยละ (-๑๙.๐๕) และมีจำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด จำนวน ๙๕,๖๙๔ คน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๙,๐๐๑ คน ร้อยละ (-๒๓.๒๖) อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๘ ซึ่งหมายความว่าผู้มีงานทำ ๑๐๐ คน จะมีการจ้างแรงงานต่างด้าวประมาณ ๓๑ คน

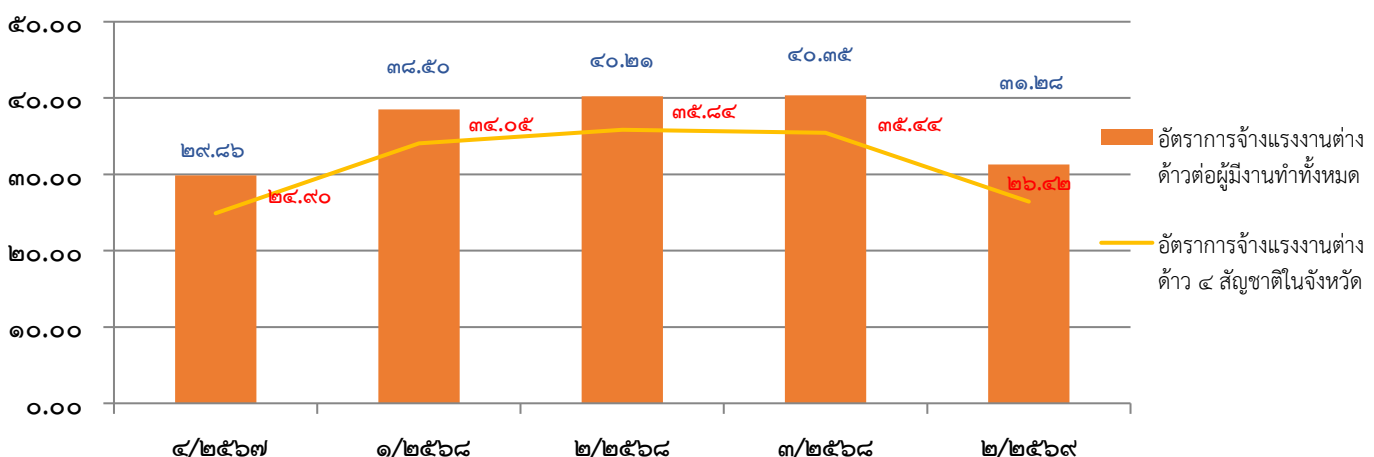
ตารางที่ ๓ - ๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	ไตรมาส				
	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๒/๒๕๖๙
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด	๑๐๖,๔๐๙	๑๓๕,๖๙๖	๑๓๙,๙๒๐	๑๓๘,๑๖๗	๑๑๓,๒๗๐
จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๘๘,๗๓๑	๑๒๐,๐๐๖	๑๒๔,๖๙๕	๑๒๑,๓๔๑	๙๕,๖๙๔
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙	๓๔๗,๙๕๗	๓๔๒,๔๐๗	๓๖๒,๑๖๘
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด	๒๙.๘๖	๓๔.๕๐	๔๐.๒๑	๔๐.๓๕	๓๑.๒๘
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๒๔.๙๐	๓๔.๐๕	๓๕.๘๔	๓๕.๔๔	๒๖.๔๒

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

$$\begin{aligned} \text{อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด} &= \frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}} \\ \text{อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติของจังหวัด} &= \frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}} \end{aligned}$$

แผนภูมิที่ ๓ - ๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติของจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๓.๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

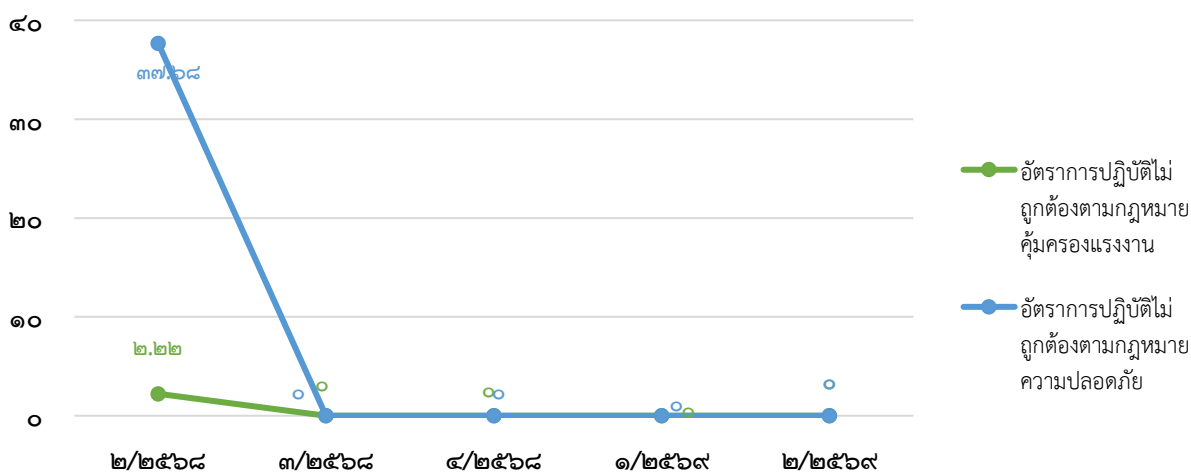
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบกิจการเป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ด้านแรงงาน หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ ของลูกจ้าง และคุณภาพชีวิตของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน ในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า ไม่มีอัตราการปฏิบัติไม่ ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน (ตารางที่ ๓ - ๗)

ตารางที่ ๓ - ๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัย ในการทำงาน of สถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบกิจการ	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
ที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๒	๑๘	๑๖	-	๑๖
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๙๐	๒๘	๙๖	๕๕	๙๖
ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๒๖	-	๒๖	๑๑	๒๖
ที่ผ่านตรวจกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๖๙	-	๕๘	๘๗	๕๘
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ของสถานประกอบกิจการ	๒.๒๒	๖.๔.๒๙	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๗๐
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัย ในการทำงาน of สถานประกอบกิจการ	๓๗.๖๘	-	๔๔.๘๓	๑๒.๖๔	๔๔.๘๒

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓ - ๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยใน การทำงาน of สถานประกอบการ

หมายเหตุ : อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน of สถานประกอบการจังหวัด =

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงานจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงานจังหวัด}}$$

อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย of สถานประกอบการจังหวัด =

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยจังหวัด}}$$

๓.๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

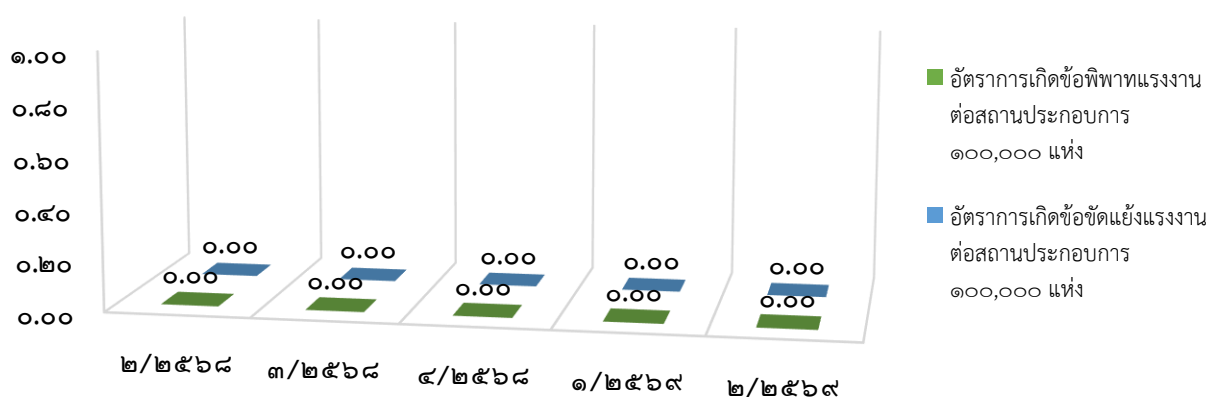
การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างว่ามีทิศทางหรือมีแนวโน้มไปทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้น มีผลมาจากการที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้างและหากไม่สามารถยุติหรือตกลงกันได้ ก็จะเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น สำหรับอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานในจังหวัดต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง พบว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๖๗ เป็นต้นมา ยังไม่พบข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในจังหวัดภูเก็ตอยู่ในทิศทางที่ดี ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการตรวจเยี่ยมและส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้างมาอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ ๓ - ๘)

ตารางที่ ๓ - ๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบการ	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด (แห่ง)	๑๐,๐๘๕	๑๐,๒๒๙	๑๐,๓๙๐	๒๑,๑๕๘	๑๐,๓๙๐
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
อัตราการเกิดข้อขัดแย้งแรงงานต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓ - ๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการเกิดข้อพิพาทในจังหวัดต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง = $\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมดในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด}}$

๓.๙ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน

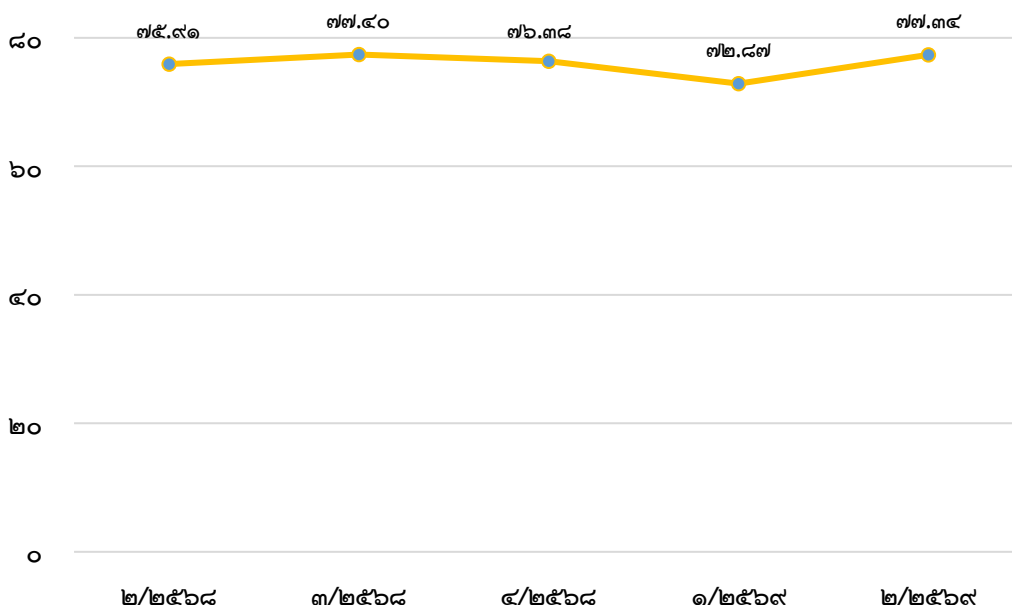
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน คำนวณจากจำนวนผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคม ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ต่อจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด สำหรับไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ คิดเป็น ร้อยละ ๗๗.๓๔ อัตราเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ร้อยละ ๖.๑๓ และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑.๘๘ (ตารางที่ ๓ - ๙)

ตารางที่ ๓ - ๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม จังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกันตน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ประกันตามมาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด	๒๖๔,๑๓๘	๒๖๕,๐๑๓	๒๖๗,๙๓๒	๒๖๘,๒๙๑	๒๘๐,๑๐๗
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๗,๙๕๗	๓๔๒,๔๐๗	๓๕๐,๘๑๐	๓๖๘,๑๙๑	๓๖๒,๑๖๘
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน ในจังหวัดภูเก็ต	๗๕.๙๑	๗๗.๔๐	๗๖.๓๘	๗๒.๘๗	๗๗.๓๔

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

แผนภูมิที่ ๓ - ๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : อัตราการแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๔. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ขอนำเสนอข้อมูลสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปี ๒๕๖๙ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน

๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน

๔.๕ การประกันสังคม

๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ

๔.๗ ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน

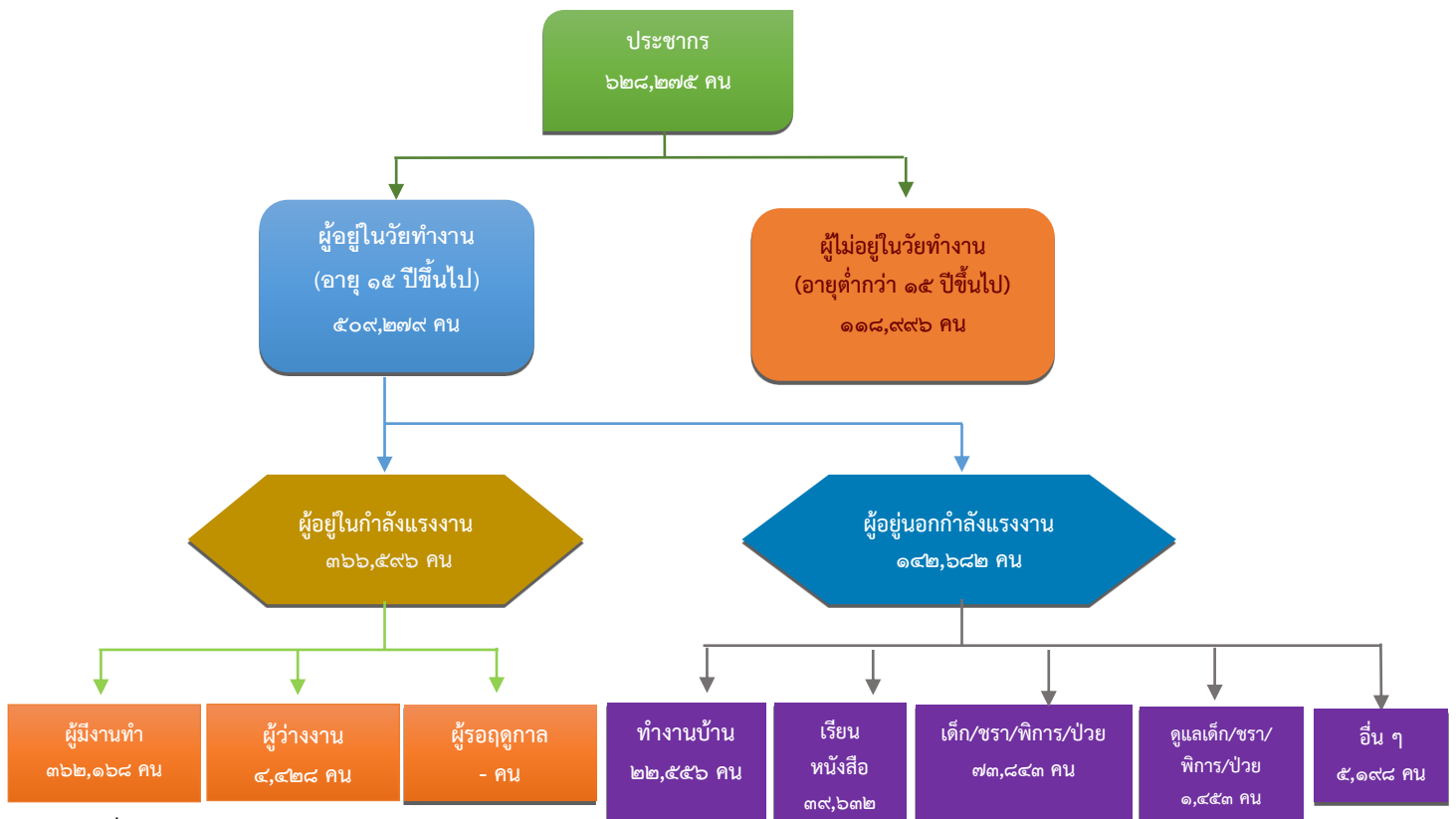
๔.๘ อื่น ๆ

๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

๔.๑.๑ กำลังแรงงาน

จากการดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ตประจำปี ๒ ปี ๒๕๖๙ ของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดภูเก็ตมี ประชากรทั้งสิ้น ๖๒๘,๒๗๕ คน (การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่แน่นับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน) โดยพบว่า เป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) มีจำนวน ๕๐๙,๒๗๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๐๖ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) ในขณะที่ผู้มี อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๑๙,๒๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๔)

แผนภูมิที่ ๔ - ๑ โครงสร้างประชากรจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๓๖๖,๕๕๗ คน จำแนกเป็น (๑) ผู้มีงานทำ จำนวน ๓๖๒,๑๖๘ คน (ร้อยละ ๙๘.๗๘ ของจำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) และ (๒) ผู้ว่างงาน จำนวน ๔,๔๒๘ คน (ร้อยละ ๑.๒๑) ซึ่งหากเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า จำนวนผู้มีงานทำ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๐๘ และผู้ว่างงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑๔ (ตารางที่ ๔ - ๑)

ตารางที่ ๔ - ๑ จำนวนประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๔๒,๙๔๘	๒๖๐,๙๘๘	๕๐๓,๙๓๖	๒๔๕,๔๔๑	๒๖๓,๘๓๘	๕๐๙,๒๗๙
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๘๕,๘๐๕	๑๖๖,๕๐๐	๓๕๒,๓๐๕	๑๙๓,๘๒๑	๑๗๒,๗๗๕	๓๖๖,๕๙๖
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๓,๒๖๙	๘๙๔	๔,๑๖๓	๓,๑๐๙	๑,๓๑๙	๔,๔๒๘
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล	๒๑๔	-	๒๑๔	๐	๐	๐
ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	๕๗,๑๔๓	๙๔,๔๘๘	๑๕๑,๖๓๑	๕๑,๖๒๐	๙๑,๐๖๓	๑๔๒,๖๘๓
๒.๑ ทำงานบ้าน	๓,๖๖๕	๒๗,๗๕๙	๓๑,๔๒๔	๑,๓๘๒	๒๑,๑๗๔	๒๒,๕๕๖
๒.๒ เรียนหนังสือ	๑๘,๓๕๖	๑๖,๗๔๑	๓๕,๐๙๗	๑๘,๑๔๒	๒๑,๔๙๐	๓๙,๖๓๒
๒.๓ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๓๑,๑๗๔	๔๖,๑๒๖	๗๗,๓๐๐	๓๐,๐๐๘	๔๓,๘๓๕	๗๓,๘๔๓
๒.๔ ผู้ดูแล เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๗๘๖	๑,๕๘๘	๒,๓๗๔	๕๔๔	๙๐๙	๑,๔๕๓
๒.๕ อื่น ๆ	๓,๑๖๑	๒,๒๗๔	๕,๔๓๖	๑,๕๔๔	๓,๖๕๔	๕,๑๙๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

$$\begin{aligned} \text{หมายเหตุ : ๑. อัตราการมีงานทำจังหวัด} &= \frac{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}} \times ๑๐๐ \\ \text{๒. อัตราการว่างงานจังหวัด} &= \frac{\text{ผู้ว่างงานในจังหวัด}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}} \times ๑๐๐ \end{aligned}$$

เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้มีงานทำเป็นเพศชาย จำนวน ๑๙๐,๗๑๒ คน (ร้อยละ ๕๒.๖๖ ของจำนวนผู้ที่มีงานทำทั้งหมด) สูงกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน ๑๗๑,๔๕๖ คน (ร้อยละ ๔๗.๓๔)

สำหรับอัตราการมีงานทำ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ ซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ ๙๘.๗๙ นั้นหมายความว่า จำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๐๐ คน เป็นผู้มีงานทำประมาณ ๙๘ คน

๔.๑.๒ การมีงานทำ

(๑) ผู้มีงานทำจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

ผู้มีงานทำ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวน ๓๖๒,๑๖๘ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๕,๙๔๔ คน (ร้อยละ ๔.๔๐ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑.๙๓ และผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๓๔๖,๒๒๔ คน (ร้อยละ ๙๕.๖๐) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑.๙๓ เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่า สาขานอกภาคเกษตรกลุ่มผู้ทำงานในสาขากิจกรรมที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร มีจำนวนมากที่สุด ๑๐๑,๕๙๓ คน (ร้อยละ ๒๘.๓๔ ของจำนวนผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) รองลงมา คือสาขากิจกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำนวน ๖๖,๑๔๕ คน (ร้อยละ ๑๙.๑๐) สาขากิจกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๓๕,๙๕๕ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๘) สาขาการบริหารและการสนับสนุน จำนวน ๓๕,๙๑๕ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๗) และสาขาการก่อสร้าง จำนวน ๒๖,๕๘๔ คน (ร้อยละ ๗.๖๘)ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๒)

ตารางที่ ๔ - ๒ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

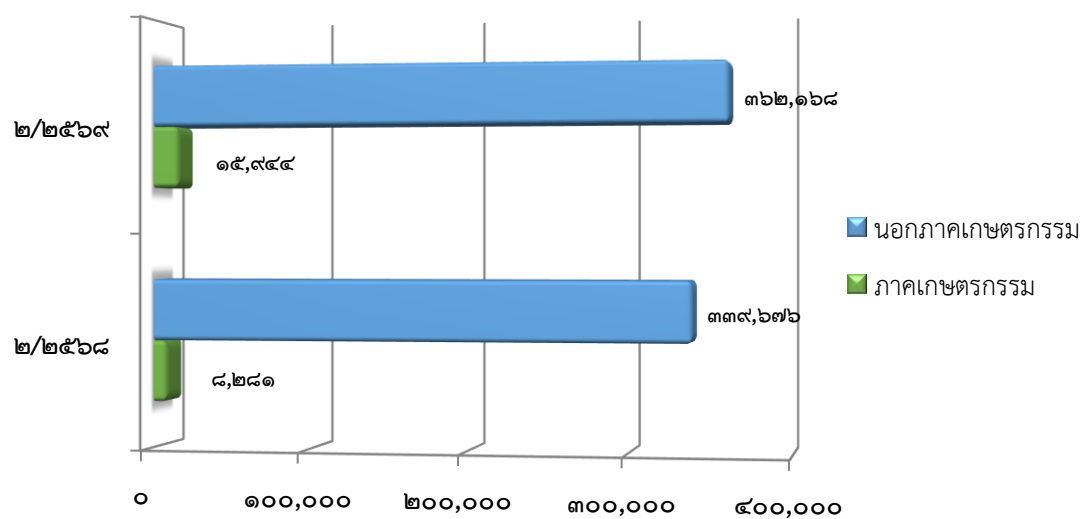
อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	๗,๑๕๓	๑,๒๙๙	๘,๒๘๑	๑๒,๐๗๙	๓,๘๖๕	๑๕,๙๔๔
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๗,๑๕๓	๑,๒๙๙	๘,๒๘๑	๑๒,๐๗๙	๓,๘๖๕	๑๕,๙๔๔
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๗๕,๒๖๙	๑๖๔,๔๑๗	๓๓๙,๖๘๖	๑๗๘,๖๓๐	๑๖๗,๕๙๓	๓๔๖,๒๒๔
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๑๙๗	-	๑๙๗	๑๕๑	๐	๑๕๑
๓. การผลิต	๑๑,๓๗๖	๗,๗๕๕	๑๘,๑๓๑	๘,๗๖๓	๗,๐๗๑	๑๕,๘๓๔
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๓๕๓	๒๙๒	๖๔๕	๑๖๔	๒๔๗	๔๑๒
๕. การจัดหาน้ำ บำบัดน้ำเสีย	๒๓๖	-	๒๓๖	๘๗๒	๐	๘๗๒
๖. การก่อสร้าง	๒๑,๙๘๖	๒,๑๒๒	๒๔,๑๐๘	๒๓,๔๖๖	๓,๑๑๘	๒๖,๕๘๔
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๒๘,๖๑๘	๓๙,๑๔๙	๖๗,๗๕๗	๒๘,๓๔๒	๓๗,๘๐๓	๖๖,๑๔๕
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒๗,๘๖๗	๓,๘๑๗	๓๑,๖๘๔	๓๑,๕๘๕	๔,๓๗๐	๓๕,๙๕๕
๙. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔๗,๒๔๗	๖๘,๑๑๑	๑๑๕,๓๕๘	๓๖,๓๗๘	๖๕,๒๑๔	๑๐๑,๕๙๓
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๑๒๑	๒๗๙	๑,๓๙๙	๑,๕๒๔	๕๒๓	๒,๐๔๗
๑๑. กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย	๖๗๓	๑,๗๖๕	๒,๔๓๘	๑,๖๗๗	๒,๐๐๗	๓,๖๘๔
๑๒. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๑๕๕	๒,๗๘๓	๕,๙๓๘	๓,๒๔๙	๒,๔๐๔	๕,๖๕๓
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๑,๑๒๙	๒,๑๕๘	๓,๒๘๘	๒,๓๖๗	๒,๖๑๑	๔,๙๗๘
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๑๖,๔๖๖	๑๑,๑๒๕	๒๗,๕๙๑	๒๑,๐๐๗	๑๔,๙๐๘	๓๕,๙๑๕

อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๔,๔๗๑	๓,๙๔๑	๘,๔๑๑	๖,๗๑๐	๔,๐๖๑	๑๐,๗๗๑
๑๖. การศึกษา	๑,๒๒๓	๓,๘๗๘	๕,๑๐๑	๓,๖๖๔	๔,๓๐๕	๗,๙๖๙
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๗๔๒	๔,๓๗๖	๕,๑๑๘	๒๙๙	๓,๐๗๑	๓,๓๗๐
๑๘. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๓,๗๕๘	๓,๒๗๗	๗,๐๓๕	๒,๘๓๓	๔,๔๔๗	๗,๒๘๐
๑๙. กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๕,๕๓๑	๘,๗๙๖	๑๔,๓๒๗	๕,๐๖๘	๘,๔๖๐	๑๓,๕๒๘
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒๓๑	๑,๑๑๒	๑,๓๔๓	๕๑๑	๒,๙๗๓	๓,๔๘๔
๒๑. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒๒. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๗๕,๒๖๙	๑๖๔,๔๑๗	๓๓๙,๖๘๖	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่น่าสนใจในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๒ เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(๒) ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพและเพศ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ อาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน ๑๒๒,๓๙๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๙ ของจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๕๘,๔๓๑ คน (ร้อยละ ๑๖.๑๓) อาชีพช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๕,๓๗๙ คน (ร้อยละ ๑๒.๕๓) อาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน จำนวน ๔๑,๖๙๘ คน (ร้อยละ ๑๑.๕๑) และอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องๆ จำนวน ๒๓,๔๙๙ คน (ร้อยละ ๖.๔๙) (ตารางที่ ๔ - ๓)

ตารางที่ ๔ - ๓ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

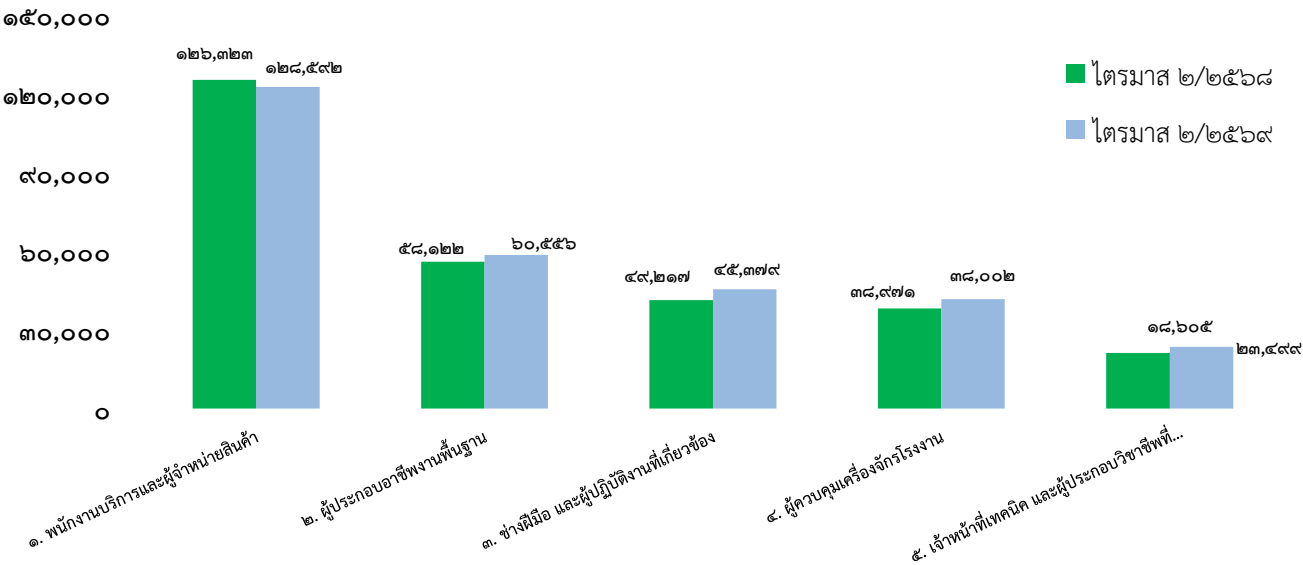
หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้จัดการ ข้าราชการอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	๙,๘๕๙	๘,๔๔๑	๑๘,๒๙๙	๖,๐๙๑	๘,๔๖๕	๑๔,๕๕๖
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๖,๗๗๒	๙,๘๙๓	๑๖,๖๖๕	๘,๘๔๙	๑๑,๖๓๙	๒๐,๔๘๘
๓. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	๙,๑๗๑	๑๒,๑๗๙	๒๑,๓๕๐	๑๑,๑๓๔	๑๒,๓๖๖	๒๓,๕๐๐
๔. เสมียน	๕,๖๕๔	๑๓,๙๘๗	๑๙,๖๔๑	๖,๕๑๓	๙,๘๐๖	๑๖,๓๑๙
๕. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	๕๑,๕๘๔	๗๓,๕๖๕	๑๒๕,๑๔๙	๔๕,๒๖๑	๗๗,๑๓๒	๑๒๒,๓๙๓
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๙,๗๙๒	๒,๑๘๑	๑๑,๙๗๓	๑๔,๗๒๐	๔,๖๘๕	๑๙,๔๐๕
๗. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๒,๑๑๗	๙,๑๑๕	๔๑,๒๓๒	๓๕,๑๙๑	๑๐,๑๘๗	๔๕,๓๗๘
๘. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร	๓๕,๑๔๙	๓,๑๕๙	๓๘,๓๐๘	๓๗,๖๔๓	๔,๐๕๕	๔๑,๖๙๘
๙. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๒๒,๔๒๗	๓๓,๔๑๖	๕๕,๘๔๓	๒๕,๓๑๐	๓๓,๑๒๒	๕๘,๔๓๒
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	๐	๐	๐
รวม	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๓ อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

(๓) ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พบว่า ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ แรงงานส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑๑๓,๘๔๗ คน (ร้อยละ ๓๑.๔๔ ของจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๘๗,๑๓๐ คน (ร้อยละ ๒๔.๐๖) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖๙,๙๗๒ คน (ร้อยละ ๑๙.๓๒) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๔)

ตารางที่ ๔ - ๔ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

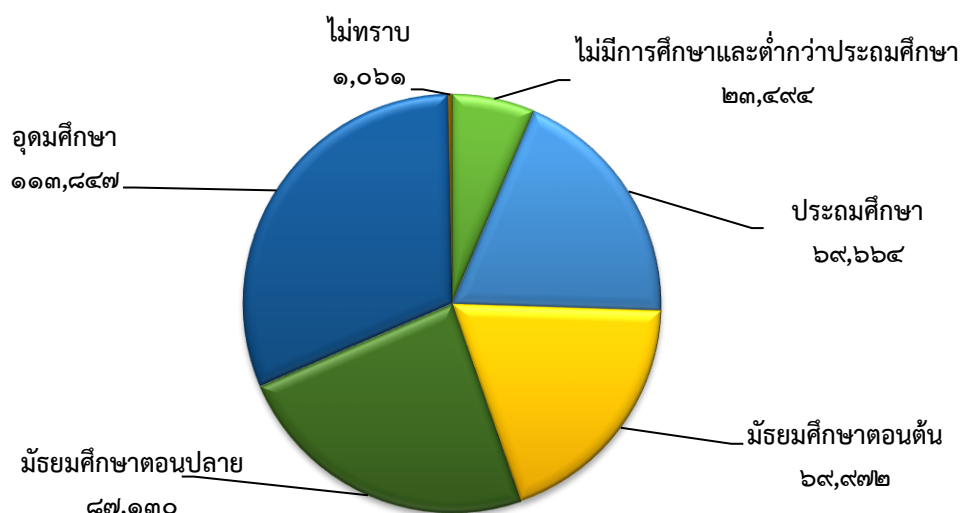
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๒,๕๐๗	๑๑,๐๒๔	๒๓,๕๓๐	๑๒,๕๔๗	๑๐,๙๔๗	๒๓,๔๙๔
๒. ประถมศึกษา	๓๙,๖๑๖	๓๐,๓๖๕	๖๙,๙๘๐	๔๑,๑๖๒	๒๘,๕๐๒	๖๙,๖๖๔
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๔๓,๑๔๑	๒๖,๓๘๗	๖๙,๕๒๘	๔๑,๐๘๖	๒๕,๘๘๗	๖๖,๙๗๓
๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๔,๖๔๖	๔๔,๕๘๔	๘๙,๒๓๐	๔๕,๓๐๒	๔๑,๘๒๘	๘๗,๑๓๐
๕. อุดมศึกษา	๔๑,๑๔๑	๕๓,๑๙๑	๙๔,๓๓๒	๔๙,๕๕๔	๖๔,๒๙๓	๑๑๓,๘๔๗
๗. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
๘. ไม่ทราบ	๑,๓๗๑	๑๘๕	๑,๕๕๖	๑,๐๖๑	-	๑,๐๖๑
รวม	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๔ สัดส่วนของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(๔) ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

ผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๖๒,๑๖๘ คน หากแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน ๒๑๘,๘๑๙ คน (ร้อยละ ๖๐.๔๒ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๒.๑๖ รองลงมา ได้แก่ ๒.ทำงานส่วนตัว จำนวน ๙๑,๘๙๓ คน (ร้อยละ ๒๕.๓๗) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๑๒.๗๑ ช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน ๑๗,๔๙๔ คน (ร้อยละ ๔.๘๓) ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ (-๘.๑๖) ลูกจ้างรัฐบาล จำนวน ๑๗,๐๒๖ คน (ร้อยละ ๔.๗๐) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๒๔.๗๓ และนายจ้าง จำนวน ๑๖,๙๓๗ คน (ร้อยละ ๔.๖๘) ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ (-๗.๔๗)(ตารางที่ ๔ - ๕)

ตารางที่ ๔ - ๕ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ
ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

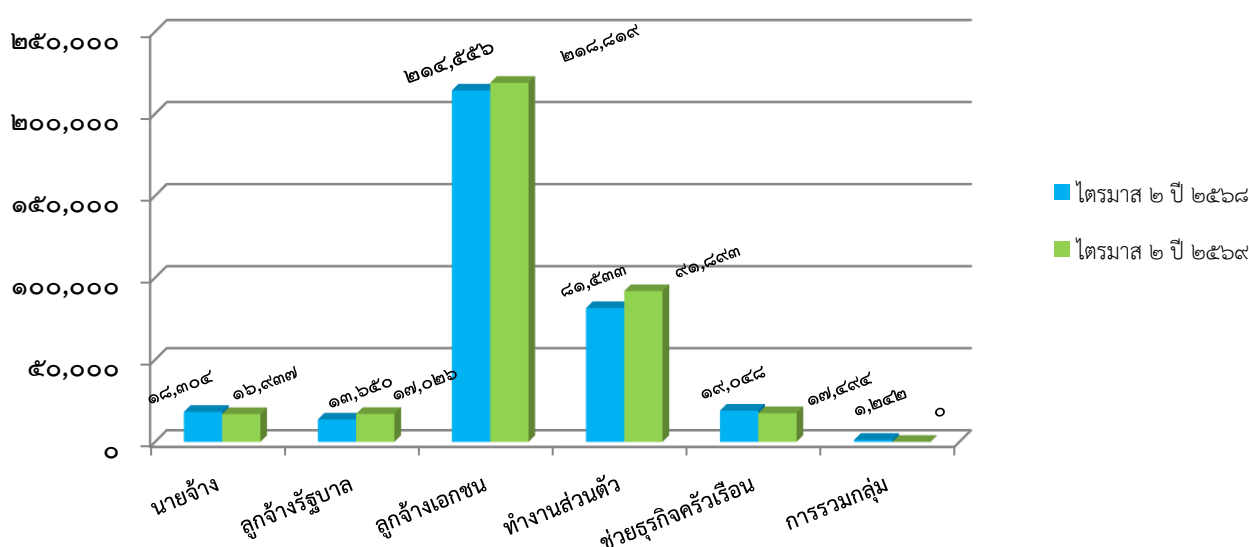
หน่วย: คน

สภาพการทำงาน	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๑๑,๖๘๑	๖,๖๒๓	๑๘,๓๐๔	๑๐,๘๖๒	๖,๐๗๔	๑๖,๙๓๗
ลูกจ้างรัฐบาล	๖,๒๕๕	๗,๓๙๕	๑๓,๖๕๐	๙,๓๔๑	๗,๖๘๕	๑๗,๐๒๖
ลูกจ้างเอกชน	๑๐๓,๙๙๕	๑๑๐,๑๘๖	๒๑๔,๑๘๑	๑๐๕,๔๔๗	๑๑๓,๓๗๒	๒๑๘,๘๑๙
ทำงานส่วนตัว	๕๓,๕๗๖	๒๗,๙๕๗	๘๑,๕๓๓	๕๘,๑๙๓	๓๓,๗๐๐	๙๑,๘๙๓
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๖,๘๑๖	๑๒,๒๓๒	๑๙,๐๔๘	๖,๘๖๘	๑๐,๖๒๕	๑๗,๔๙๔
การรวมกลุ่ม	-	๑,๒๔๒	๑,๒๔๒	๐	๐	๐
รวม	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

๔.๑.๓ การว่างงาน

ผู้ว่างงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๖๒ ราย คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๒๑ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากผู้ว่างงานจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชาย มีอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๖๐ ในขณะที่เพศหญิง มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ ๐.๗๖ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑.๑๗ พบว่า อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓.๔๒ (ตารางที่ ๔ - ๖)

ตารางที่ ๔ - ๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

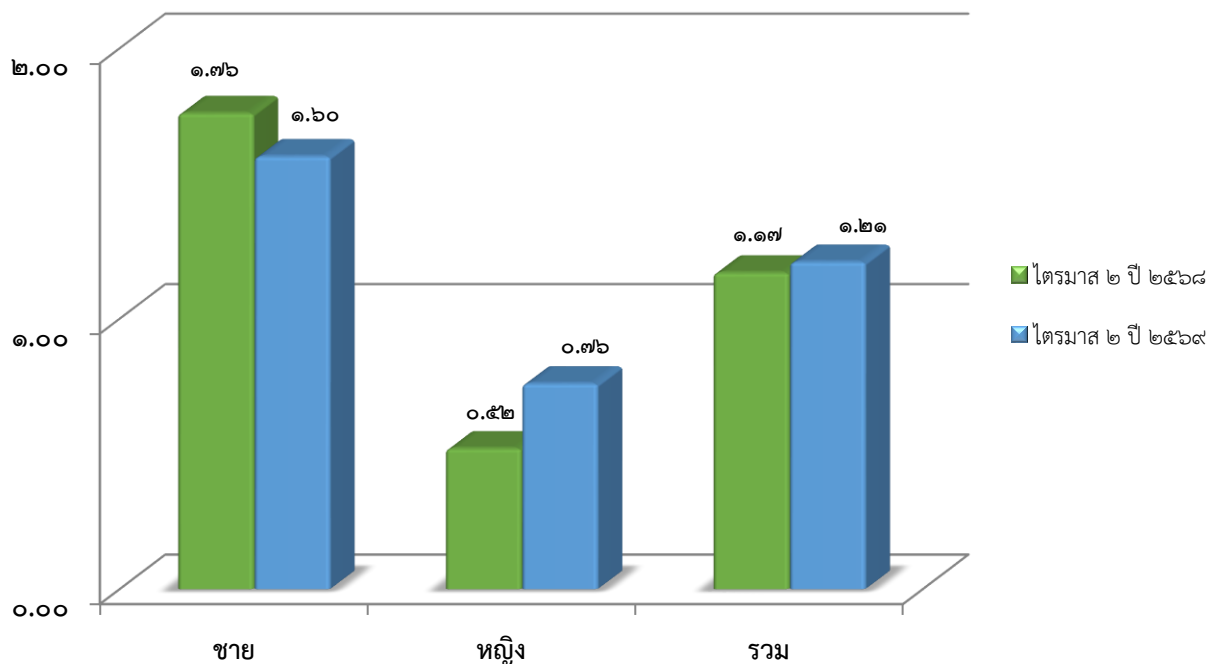
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	๑๘๕,๘๐๕	๑๖๖,๕๐๐	๓๕๒,๓๐๕	๑๙๓,๘๒๑	๑๗๒,๗๗๕	๓๖๖,๕๙๖
จำนวนผู้ว่างงาน	๓,๒๖๙	๘๖๔	๔,๑๓๓	๓,๑๐๙	๑,๓๑๙	๔,๔๒๘
อัตราการว่างงาน	๑.๗๖	๐.๕๒	๑.๑๗	๑.๖๐	๐.๗๖	๑.๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๖ เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

๔.๑.๔ แรงงานนอกระบบ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘ พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานนอกระบบจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๗,๓๔๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๐ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) เป็นเพศชายจำนวน ๖๘,๙๗๑ คน (ร้อยละ ๖๔.๒๕ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และเป็นเพศหญิงจำนวน ๓๘,๓๗๐ คน (ร้อยละ ๓๕.๗๕)

หากจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๘ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการและการค้า จำนวน ๘๖,๙๐๘ คน (ร้อยละ ๘๐.๙๖ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) อุตสาหกรรมภาคการผลิตจำนวน ๑๕,๑๔๗ คน (ร้อยละ ๑๔.๑๑) และอุตสาหกรรมภาคเกษตรกรรม จำนวน ๕,๒๘๖ คน (ร้อยละ ๔.๙๒) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๘

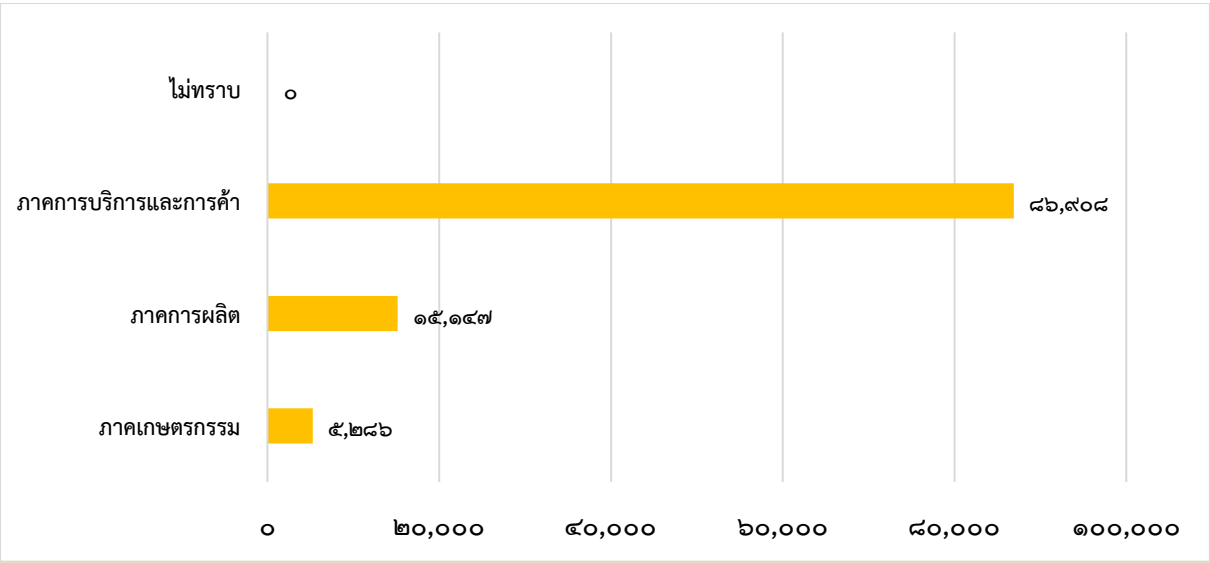
หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ภาคเกษตรกรรม	๓,๗๒๔	๑,๕๖๒	๕,๒๘๖
๒. ภาคการผลิต	๙,๗๖๖	๕,๓๘๒	๑๕,๑๔๗
๓. ภาคการบริการและการค้า	๕๕,๔๘๑	๓๑,๔๒๖	๘๖,๙๐๘
๔. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๖๘,๙๗๑	๓๘,๓๗๐	๑๐๗,๓๔๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

หมายเหตุ: ร้อยละของแรงงานนอกระบบ = $\frac{\text{จำนวนผู้ทำงานนอกระบบ} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด}}$

แผนภูมิที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

หากจำแนกตามอาชีพ สูงสุด ๕ อันดับแรก คือ ๑) พนักงานบริการ พนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๓๘,๖๘๖ คน (ร้อยละ ๓๖.๐๔ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ๒) ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน ๒๓,๗๔๐ คน (ร้อยละ ๒๒.๑๒) ๓) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน ๑๙,๐๘๒ คน (ร้อยละ ๑๗.๗๘) ๔) อาชีพพื้นฐานต่าง ๆ จำนวน ๗,๖๗๑ คน (ร้อยละ ๗.๑๕) และ ๕) อาชีพผู้บัญญัติกฎหมายและผู้จัดการ จำนวน ๗,๑๖๖ คน (ร้อยละ ๖.๖๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๘)

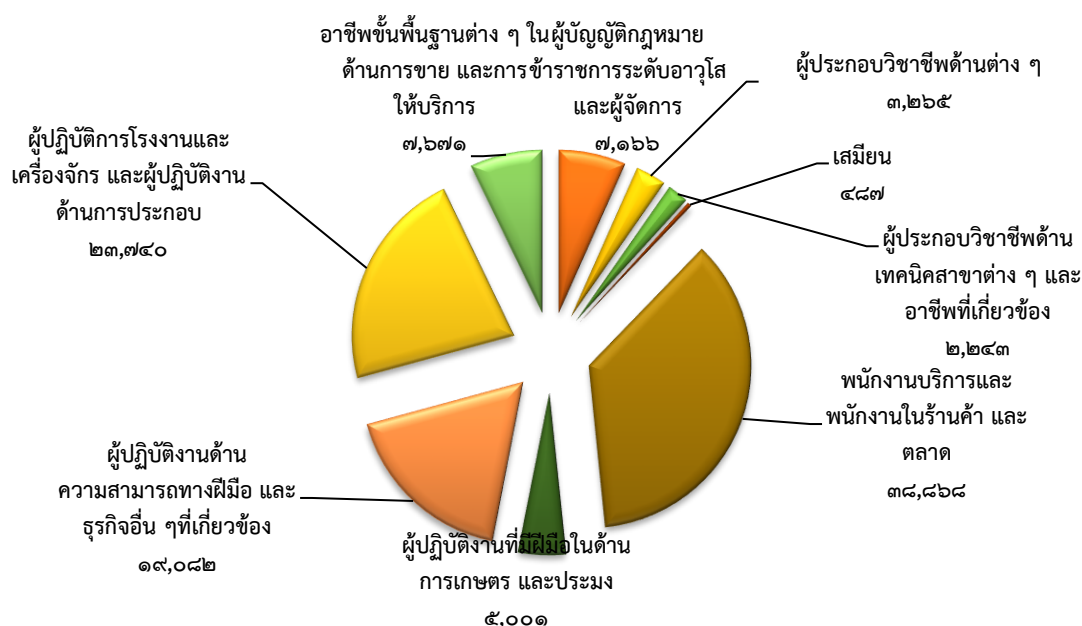
ตารางที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๔,๐๐๗	๓,๑๕๙	๗,๑๖๖
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๒,๓๙๘	๘๖๗	๓,๒๖๕
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๒,๐๐๕	๒๓๘	๒,๒๔๓
๔. เสมียน	๓๔๔	๑๔๓	๔๘๗
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๑๗,๐๔๓	๒๑,๖๔๓	๓๘,๖๘๖
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	๓,๔๓๙	๑,๕๖๒	๕,๐๐๑
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่น ๆที่เกี่ยวข้อง	๑๒,๙๐๙	๖,๑๗๓	๑๙,๐๘๒
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๒๒,๙๗๕	๗๖๕	๒๓,๗๔๐
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๓,๘๕๑	๓,๘๒๐	๗,๖๗๑
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	-	-	-
รวม	๖๘,๙๗๑	๓๘,๓๗๐	๑๐๗,๓๔๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

แผนภูมิที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๘

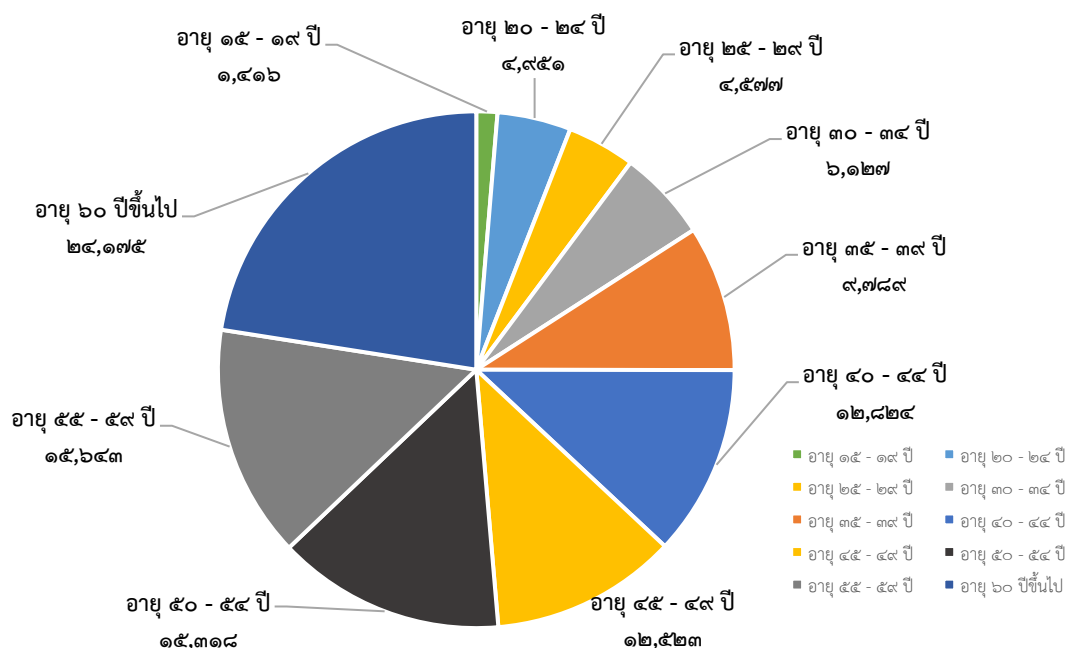
หากจำแนกตามอายุ พบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ มีอายุในช่วง ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔,๑๗๕ คน (ร้อยละ ๒๒.๕๒ ของจำนวนผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมา คือ ผู้มีอายุ ๕๕ - ๕๙ ปี จำนวน ๑๕,๖๔๓ คน (ร้อยละ ๑๔.๕๗) และอายุ ๕๕ - ๕๙ ปี จำนวน ๑๕,๓๑๘ คน (ร้อยละ ๑๔.๒๗) ส่วนช่วงอายุที่มีจำนวนแรงงานน้อยที่สุด คือ ๔๐ - ๔๔ ปี จำนวน ๑๒,๘๒๔ คน (ร้อยละ ๑๑.๙๕) (ตารางที่ ๔ - ๙)

ตารางที่ ๔ - ๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี	๙๑๕	๕๐๐	๑,๔๑๖
อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี	๓,๕๗๘	๑,๓๗๒	๔,๙๕๑
อายุ ๒๕ - ๒๙ ปี	๒,๒๑๓	๒,๓๖๕	๔,๕๗๗
อายุ ๓๐ - ๓๔ ปี	๕,๑๐๖	๑,๐๒๐	๖,๑๒๗
อายุ ๓๕ - ๓๙ ปี	๗,๐๑๐	๒,๗๗๙	๙,๗๘๙
อายุ ๔๐ - ๔๔ ปี	๗,๔๖๖	๕,๓๕๙	๑๒,๘๒๕
อายุ ๔๕ - ๔๙ ปี	๗,๗๕๕	๔,๗๖๘	๑๒,๕๒๓
อายุ ๕๐ - ๕๔ ปี	๑๑,๐๔๖	๔,๒๗๑	๑๕,๓๑๗
อายุ ๕๕ - ๕๙ ปี	๙,๘๘๔	๕,๔๓๔	๑๕,๓๑๘
อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	๑๓,๙๙๙	๑๐,๑๗๖	๒๔,๑๗๕
รวม	๖๘,๙๗๑	๓๘,๓๗๐	๑๐๗,๓๔๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

แผนภูมิที่ ๔ - ๙ สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ ปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

ด้านการศึกษา พบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๙,๗๕๒ คน (ร้อยละ ๒๗.๗๒ ของจำนวนผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมาคือ ระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒๔,๖๕๗ คน (ร้อยละ ๒๒.๙๓) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒๓,๕๘๑ คน (ร้อยละ ๒๑.๙๓) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๐)

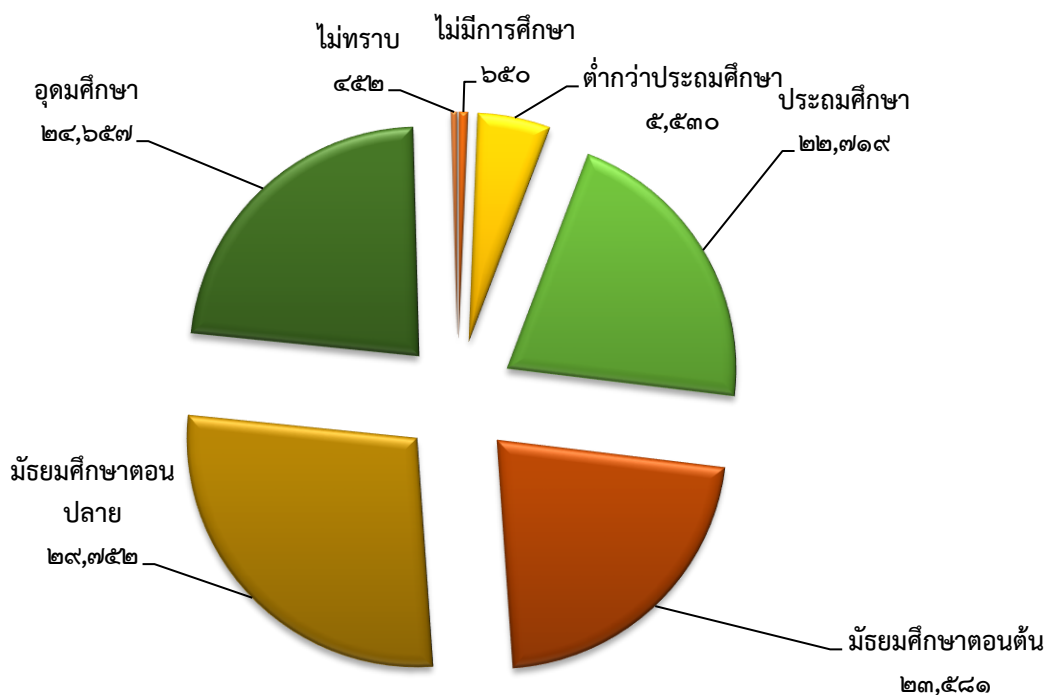
ตารางที่ ๔ - ๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
ไม่มีการศึกษา	๔๕๕	๑๙๕	๖๕๐
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๓,๐๓๐	๒,๕๐๐	๕,๕๓๐
ประถมศึกษา	๑๒,๑๙๐	๑๐,๕๒๘	๒๒,๗๑๘
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๘,๓๒๘	๕,๒๕๓	๒๓,๕๘๑
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๐,๒๒๔	๙,๕๒๘	๒๙,๗๕๒
อุดมศึกษา	๑๔,๔๖๗	๑๐,๑๙๐	๒๔,๖๕๗
อื่น ๆ	-	-	-
ไม่ทราบ	๒๗๖	๑๗๖	๔๕๒
รวม	๖๘,๙๗๑	๓๘,๓๗๐	๑๐๗,๓๔๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๐ สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

๔.๒.๑ การจัดหางาน

(๑) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ

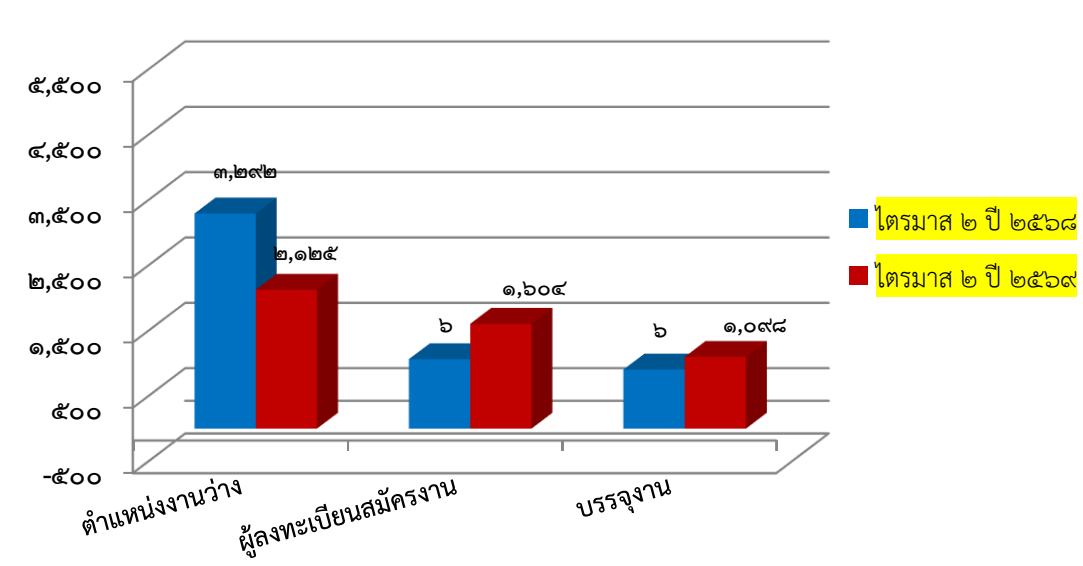
จากข้อมูลของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านระบบ Online ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๑๒๕ อัตรา ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ (-๓๕.๔๕) ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๖๐๔ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๕๐.๘๘ และการบรรจุงาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๙๘ คน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ (-๒๑.๔๖) (ตารางที่ ๔ - ๑๑)

ตารางที่ ๔ - ๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุงาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๒/๒๕๖๘	๖๑๐	๑๘๔	๒,๔๙๘	๓,๒๙๒	๕๑๘	๕๔๕	๑,๐๖๓	๔๓๙	๔๖๕	๙๐๔
๒/๒๕๖๙	๒๖๖	๑๕๓	๑,๗๐๖	๒,๑๒๕	๖๑๗	๙๘๗	๑,๖๐๔	๔๓๒	๖๖๖	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

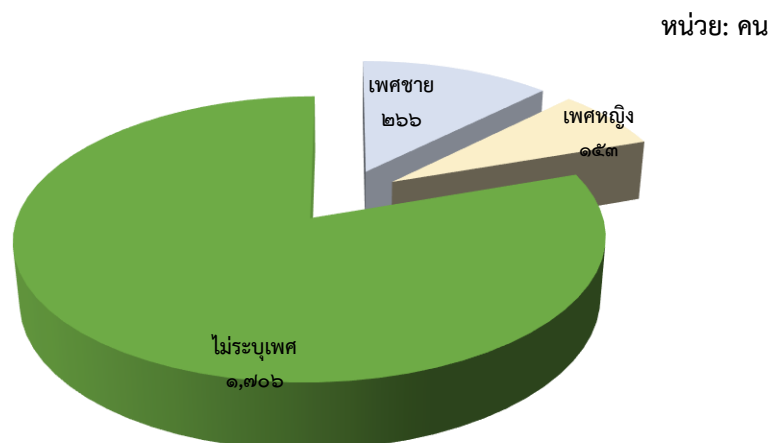
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๑ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

เมื่อพิจารณาการจัดหางานในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙ จากตำแหน่งงานว่างจำนวน ๒,๑๒๕ อัตรา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งงานว่าง ไม่ระบุเพศ จำนวน ๑,๗๐๖ อัตรา (ร้อยละ ๘๐.๒๘ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน ๒๖๖ อัตรา (ร้อยละ ๑๒.๕๒) และเพศหญิง จำนวน ๑๕๓ อัตรา (ร้อยละ ๗.๒๐ ตามลำดับ)

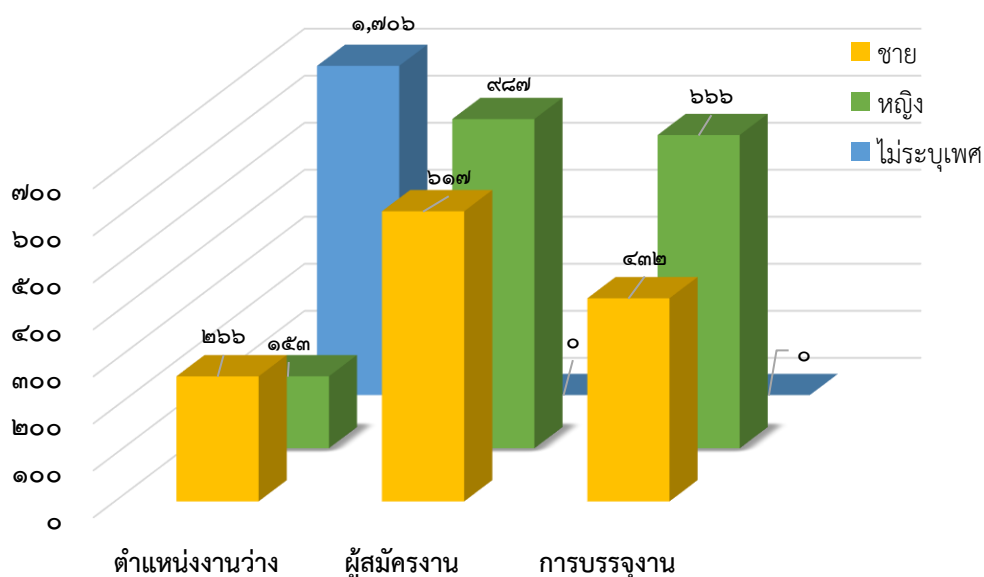
แผนภูมิ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงาน พบว่า ในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๑,๖๐๔ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๙๘๗ คน (ร้อยละ ๖๑.๕๓ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) และเพศชาย จำนวน ๖๑๗ คน (ร้อยละ ๓๘.๔๗) สำหรับผู้ได้รับการบรรจุงาน มีจำนวน ๑,๐๙๘ คน พบว่า เพศหญิง จำนวน ๖๖๖ คน (ร้อยละ ๖๐.๖๖ ของจำนวนผู้ได้รับการบรรจุงานทั้งหมด) และเพศชาย จำนวน ๔๓๒ คน (ร้อยละ ๓๙.๓๔) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เพศหญิงได้รับการบรรจุงานมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผู้ลงทะเบียนสมัครงานที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (แผนภูมิ ๔ - ๑๓)

แผนภูมิ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/การบรรจุงาน จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

(๒) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า มีตำแหน่งงานว่างในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน ๕๖๗ อัตรา (ร้อยละ ๒๖.๖๘ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๘๔ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๗๘) และระดับ ปวส. จำนวน ๓๔๗ อัตรา (ร้อยละ ๑๖.๓๓) ตามลำดับ

สำหรับผู้ลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสนี้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน ๖๐๓ คน (ร้อยละ ๓๗.๕๙ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๕๕๒ คน (ร้อยละ ๓๔.๔๑) และระดับ ปวส. จำนวน ๒๐๖ คน (ร้อยละ ๑๒.๘๔)

ด้านการบรรจุงาน พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้รับการบรรจุงานสูงสุด จำนวน ๔๐๕ คน (ร้อยละ ๓๖.๘๙ ของจำนวนผู้ที่ได้รับการบรรจุงานทั้งหมด) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ได้รับการบรรจุงาน จำนวน ๓๗๑ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๙) และระดับ ปวส. จำนวน ๑๕๐ คน (ร้อยละ ๑๓.๖๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๒)

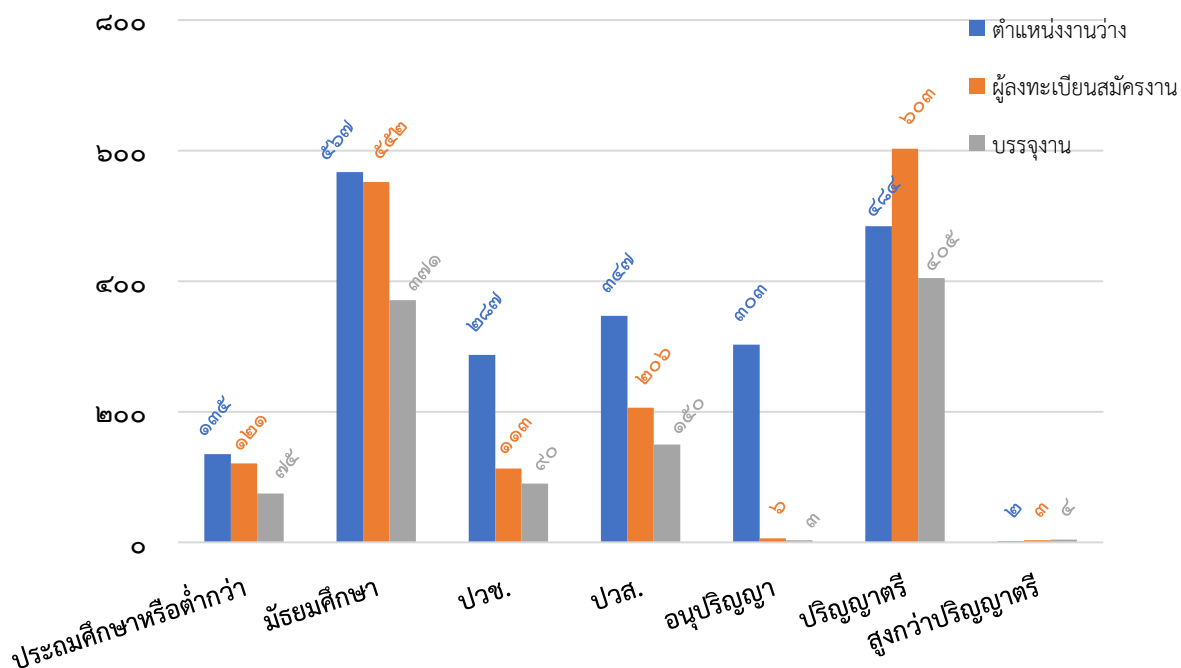
ตารางที่ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๑๓๕	๑๒๑	๗๕
มัธยมศึกษา	๕๖๗	๕๕๒	๓๗๑
ปวช.	๒๘๗	๑๑๓	๙๐
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๒๘๗	๑๑๓	๙๐
ปวส.	๓๔๗	๒๐๖	๑๕๐
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๓๔๗	๒๐๖	๑๕๐
อนุปริญญา	๓๐๓	๖	๓
ปริญญาตรี	๔๘๔	๖๐๓	๔๐๕
ปริญญาโท	๒	๓	๔
ปริญญาเอก	๐	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๒,๑๒๕	๑,๖๐๔	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจุนงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

(๓) ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนงาน จำแนกตามอาชีพ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด คือ อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน ๔๗๗ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๔๕ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๕๗๐ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๑๒) และช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๖๗ อัตรา (ร้อยละ ๒๑.๙๘) ตามลำดับ

สำหรับอาชีพที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงานมากที่สุด คือ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๔๒๐ คน (ร้อยละ ๒๖.๑๘ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๕๘ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๓๒) และอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน ๒๙๘ อัตรา (ร้อยละ ๑๘.๕๘) ตามลำดับ

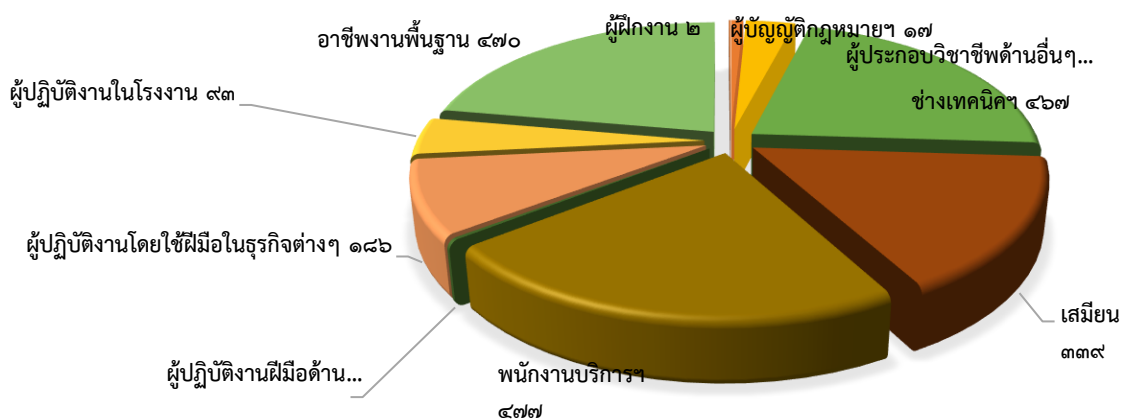
ด้านการบรรจุนงาน พบว่า อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดที่มีการบรรจุนงานมากที่สุด จำนวน ๓๐๑ อัตรา (ร้อยละ ๒๗.๔๑ ของจำนวนผู้บรรจุนงานทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๕๑ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๘๖) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๒๔๖ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๔๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๓)

ตารางที่ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๑๗	๕๓	๘
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่น ๆ	๖๙	๑๐๖	๕๐
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๔๖๗	๓๕๘	๒๕๑
เสมียน เจ้าหน้าที่	๓๓๙	๔๒๐	๒๔๖
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๔๗๗	๒๙๘	๓๐๑
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๕	๙	๐
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	๑๘๖	๔๙	๑๖
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	๙๓	๕๐	๓๖
อาชีพงานพื้นฐาน	๔๗๐	๒๖๐	๑๙๐
ผู้ฝึกงาน	๒	๑	๐
รวม	๒,๑๒๕	๑,๖๐๔	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

(๔) ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม

จากจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ๒,๑๒๕ อัตรา เป็นตำแหน่งงานว่างภาคเกษตรกรรม จำนวน ๔๓ อัตรา และเป็นตำแหน่งงานว่างนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๒,๐๘๒ อัตรา หากพิจารณาตำแหน่งงานว่างจำแนกรายอุตสาหกรรม พบว่า ตำแหน่งงานว่างอยู่ในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์มากที่สุด จำนวน ๖๘๓ อัตรา (ร้อยละ ๓๒.๑๔ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) ลงมา คือ อุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน ๕๓๐ อัตรา (ร้อยละ ๒๔.๙๔) กิจกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับก่อสร้างหาริมทรัพย์ จำนวน ๓๐๕ อัตรา (ร้อยละ ๑๔.๓๕) และกิจกรรมกิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ จำนวน ๑๕๖ อัตรา (ร้อยละ ๗.๓๔) ตามลำดับ

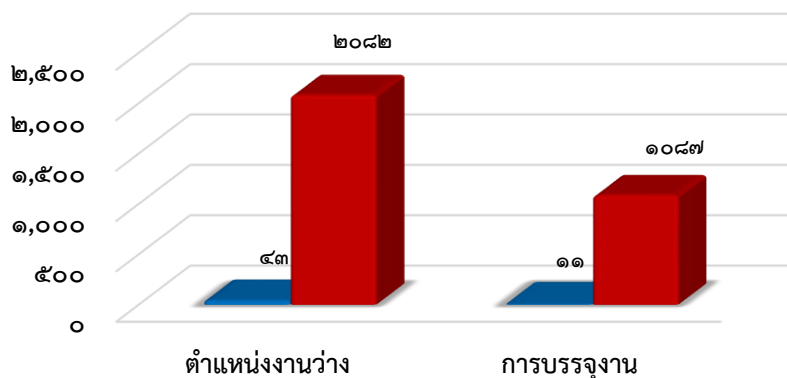
ด้านการบรรจุนานจากจำนวนทั้งหมด ๑,๐๘๘ คน พบว่า อุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการด้านอาหารมีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน ๓๕๘ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖๐ ของจำนวนผู้ได้รับการบรรจุนานทั้งหมด) รองลงมา คือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์จำนวน ๓๔๓ คน (ร้อยละ ๓๑.๒๔) และกิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน ๘๒ คน (ร้อยละ ๗.๔๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๔)

ตารางที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุนาน (คน)
รวมภาคเกษตรกรรม	๔๓	๑๑
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๔๓	๑๑
๒. การประมง	๐	๐
รวมนอกภาคเกษตรกรรม	๒,๐๘๒	๑,๐๘๗
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๒
๔. การผลิต	๙	๔๐
๕. ไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๐	๐
๖. การจัดหา น้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๐	๐
๗. การก่อสร้าง	๘๖	๒๗
๘. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๖๘๓	๓๔๓
๙. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๐	๓
๑๐. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๕๓๐	๓๕๘
๑๑. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๕	๑๗
๑๒. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๓	๕
๑๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๓๐๕	๘๐
๑๔. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๓๐	๘๒
๑๕. การบริหารและการบริการสนับสนุน	๓๐	๒๒
๑๖. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ	๒๑	๐
๑๗. การศึกษา กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ฯ	๑	๑
๑๘. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๖๐	๒๓
๑๙. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๔๓	๑๐
๒๐. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๑๕๖	๗๔
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	๐	๐
๒๒. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
รวม	๒,๑๒๕	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๖ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนงาน ในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(๕) ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามอายุ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ ตลาดแรงงานต้องการแรงงานในช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี มากที่สุด จำนวน ๕๗๒ คน (ร้อยละ ๒๖.๙๒ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือ ช่วงอายุ ๓๐ - ๓๙ ปี จำนวน ๕๑๘ คน (ร้อยละ ๒๔.๓๘) และช่วงอายุ ๔๐ - ๔๙ ปี จำนวน ๔๐๑ คน (ร้อยละ ๑๘.๘๗) ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันผู้ลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง ๓๐ - ๓๙ ปี มีจำนวน ๖๔๕ คน (ร้อยละ ๔๐.๒๑ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) รองลงมา คือ ช่วงอายุ ๔๐ - ๔๙ ปี จำนวน ๔๔๓ คน (ร้อยละ ๒๗.๖๒) และช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี จำนวน ๓๔๗ คน (ร้อยละ ๒๑.๖๓) ตามลำดับ ด้านการบรรจุนงานพบว่า ผู้มีอายุในช่วง ๓๐ - ๓๙ ปี ได้รับการบรรจุนงานสูงสุด จำนวน ๔๔๕ คน (ร้อยละ ๔๐.๕๓ ของจำนวนผู้ได้รับการบรรจุนงานทั้งหมด) รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๔๐ - ๔๙ ปี จำนวน ๒๙๘ คน (ร้อยละ ๒๗.๑๔) และช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี จำนวน ๒๔๕ คน (ร้อยละ ๒๒.๓๑) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๕)

ตารางที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามอายุ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุนงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๗ ปี	๐	๐.๐๐	๕	๐.๓๑	๐	๐.๐๐
๑๘ - ๒๔ ปี	๓๙๓	๑๘.๔๙	๘๓	๕.๑๗	๕๘	๕.๒๘
๒๕ - ๒๙ ปี	๕๗๒	๒๖.๙๒	๓๔๗	๒๑.๖๓	๒๔๕	๒๒.๓๑
๓๐ - ๓๙ ปี	๕๑๘	๒๔.๓๘	๖๔๕	๔๐.๒๑	๔๔๕	๔๐.๕๓
๔๐ - ๔๙ ปี	๔๐๑	๑๘.๘๗	๔๔๓	๒๗.๖๒	๒๙๘	๒๗.๑๔
๕๐ - ๕๙ ปี	๒๓๙	๑๑.๒๕	๗๕	๔.๖๘	๔๗	๔.๒๘
๖๐ ปีขึ้นไป	๒	๐.๐๙	๖	๐.๓๗	๕	๐.๔๖
รวม	๒,๑๒๕	๑๐๐.๐๐	๑,๖๐๔	๑๐๐.๐๐	๑,๐๙๘	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

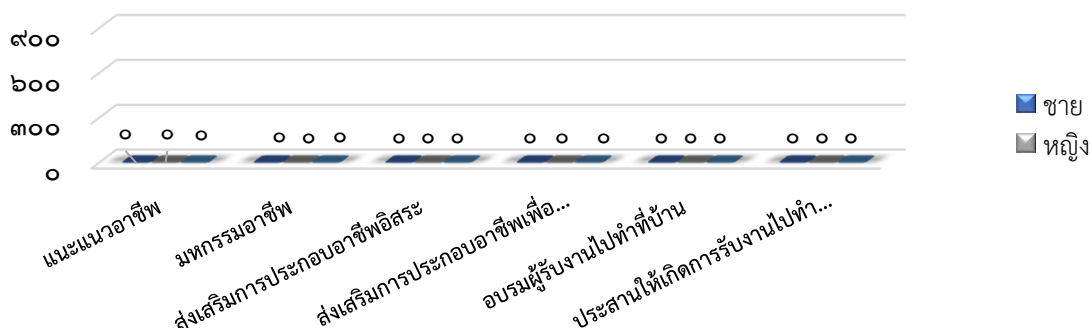
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไม่มีการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดภูเก็ต (ตาราง ๔ - ๑๖)

ตารางที่ ๔ - ๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ต
จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๐	๐	๐	๐
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	๐	๐	๐	๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๐	๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๘ เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการ
เพื่อส่งเสริมการมีงานทำประเภทต่าง ๆ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

๔.๒.๓ แรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑๓,๒๗๐ คน ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๗,๕๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ (-๑๙.๕๗) หากจำแนกแรงงานต่างด้าวตามลักษณะการเข้าเมือง พบว่า แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ มีจำนวน ๑๗,๕๗๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๒ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๔๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๐ และเมื่อจำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาตทำงาน พบว่า ประเภทนำเข้าชั่วคราวทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด ๑๔,๖๐๘ คน (ร้อยละ ๘๓.๑๑ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นนำเข้า (MOU) จำนวน ๒,๔๓๓ คน (ร้อยละ ๑๓.๘๔) และส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๕๓๕ คน (ร้อยละ ๓.๐๔) ตามลำดับ

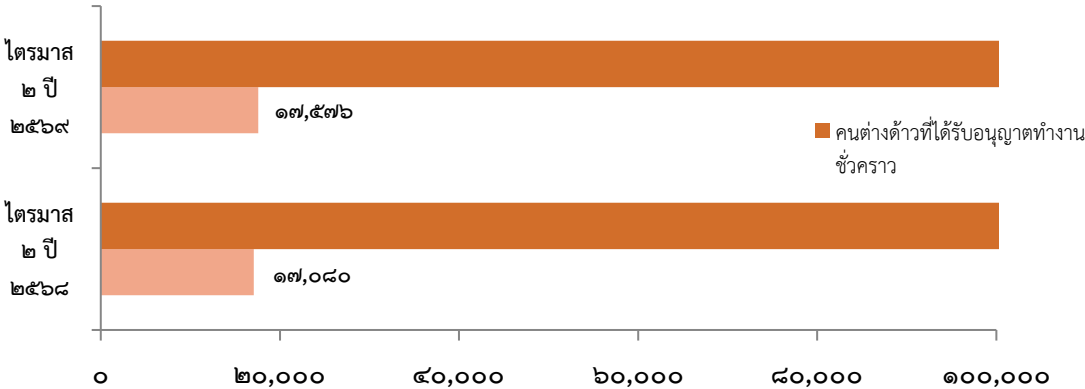
แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว มีจำนวน ๙๕,๖๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๔๘ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๘,๐๕๗ คน ลดลงร้อยละ ๒๒.๖๗ โดยแบ่งเป็น (๑) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ จำนวน ๔๖,๔๘๒ คน (ร้อยละ ๔๘.๕๗ ของจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว) (๒) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๒ ธันวาคม ๒๕๖ จำนวน ๒๘,๘๓๗ คน (ร้อยละ ๓๐.๑๓) (๓) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ จำนวน ๒๐,๑๖๗ คน (ร้อยละ ๒๑.๐๗) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๒ ธันวาคม ๒๕๖ จำนวน ๒๘,๘๓๗ คน (ร้อยละ ๓๐.๑๓) และ (๔) แรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จำนวน ๒๐๘ คน (ร้อยละ ๐.๒๒) ตามลำดับ (ตาราง ๔ - ๑๗)

ตารางที่ ๔ - ๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือจำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง
หน่วย : คน

มิถุนายน	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย						คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว					รวมทั้งสิ้น
	มาตรา ๕๙				มาตรา ๖๒	รวม	มาตรา ๖๓/๑	มาตรา ๖๓/๒ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม)			รวม	
	ชั่วคราว ทั่วไป	นำเข้า MOU		พิธี สัญญา ชาติ	ส่งเสริมการ ลงทุน (BOI)		ชนกลุ่ม น้อย	มติ ครม. ๘ ก.ค. ๖๘	มติ ครม. ๑๑ พ.ย. ๖๖	มติ ครม. ๒ ธ.ค. ๖๘		
		ปกติ	รวม									
๒๕๖๘	๑๔,๕๐๓	๒,๐๕๔	๒,๐๕๔	๐	๕๒๓	๑๗,๐๘๐	๒๖๖	๕๗,๖๑๗	๒๙,๕๓๔	๓๖,๓๓๔	๑๒๓,๗๕๑	๑๔๐,๘๓๑
๒๕๖๙	๑๔,๖๐๘	๒,๕๓๓	๒,๕๓๓	๐	๕๓๕	๑๗,๕๗๖	๒๐๘	๔๖,๔๘๒	๒๐,๑๖๗	๒๘,๘๓๗	๘๔,๖๙๔	๑๑๓,๒๗๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๙ เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๔ การจัดหางานในต่างประเทศ

(๑) จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๓๒ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๒๖ คน (ร้อยละ ๘๑.๒๕) เพศหญิง จำนวน ๖ คน (ร้อยละ ๑๘.๗๕) หากจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑๕ คน (ร้อยละ ๔๖.๘๘) รองลงมาคือระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๘ คน (ร้อยละ ๒๕.๐๐) ระดับประถมศึกษา จำนวน ๖ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๓) และระดับปริญญาตรี จำนวน ๕ คน (ร้อยละ ๑๕.๖๓) (ตารางที่ ๔ - ๑๘)

ตารางที่ ๔ - ๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

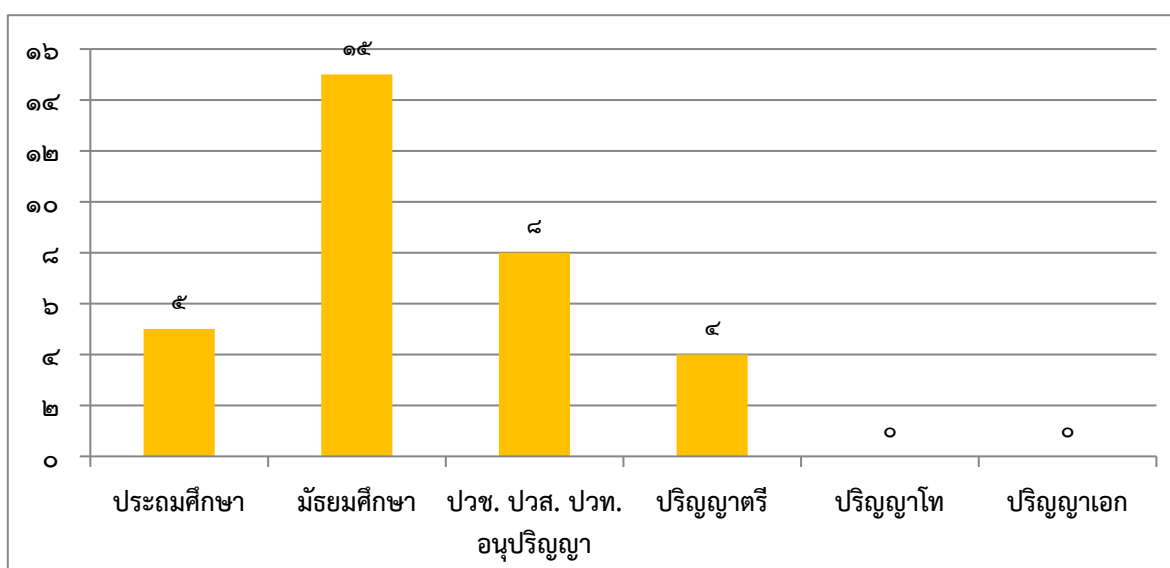
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละของภาพรวม
	ชาย	หญิง	รวม	
ประถมศึกษา	๕	๐	๕	๑๕.๖๓
มัธยมศึกษา	๑๕	๐	๑๕	๔๖.๘๘
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๕	๓	๘	๒๕.๐๐
ปริญญาตรี	๑	๓	๔	๑๒.๕๐
ปริญญาโท	๐	๐	๐	๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐.๐๐
รวม	๒๖	๖	๓๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๐ สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

(๒) จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับใบอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีแรงงานไทยในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศจำนวน ๓๒ คน ทั้งหมดเป็นประเภท Re-Entry คือ กลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญาจำนวน ๓๒ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) (ตารางที่ ๔ - ๑๙)

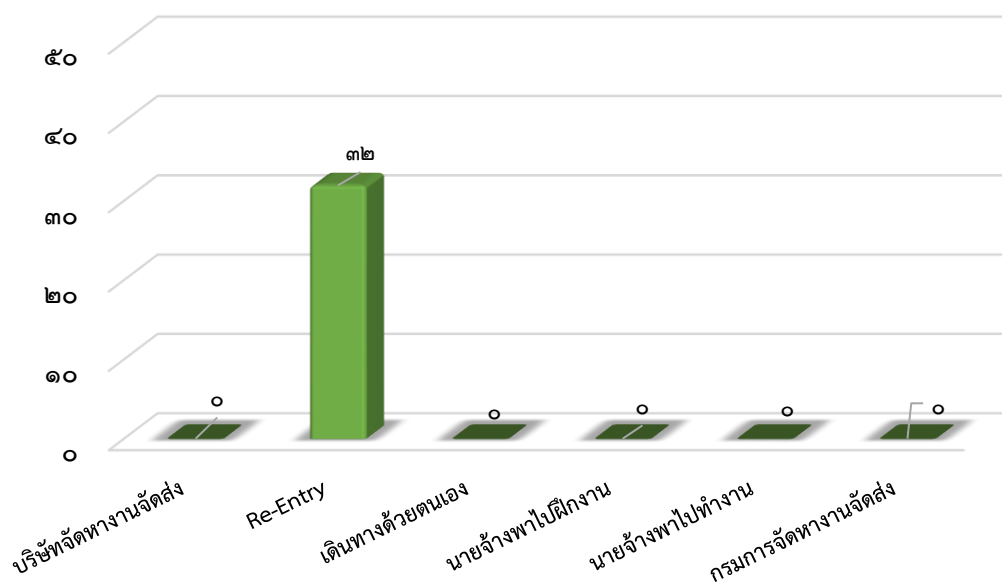
ตารางที่ ๔ - ๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๓๒	๑๐๐.๐๐
เดินทางด้วยตนเอง	๐	๐
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๐	๐.๐๐
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๓๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๑ สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทางไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

(๓) ภูมิภาคที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า มี ๔ ภูมิภาคที่แรงงานไทยในจังหวัดภูเก็ตเดินทางไปทำงาน คือ ภูมิภาคอเมริกา จำนวน ๑๕ คน (ร้อยละ ๔๖.๘๘) รองลงมา คือ ภูมิภาคเอเชีย จำนวน ๙ คน (ร้อยละ ๒๘.๑๓) ภูมิภาคตะวันออกกลาง จำนวน ๖ คน (ร้อยละ ๑๘.๗๕) และภูมิภาคยุโรป จำนวน ๒ คน (ร้อยละ ๖.๒๕) (ตารางที่ ๔ - ๒๐)

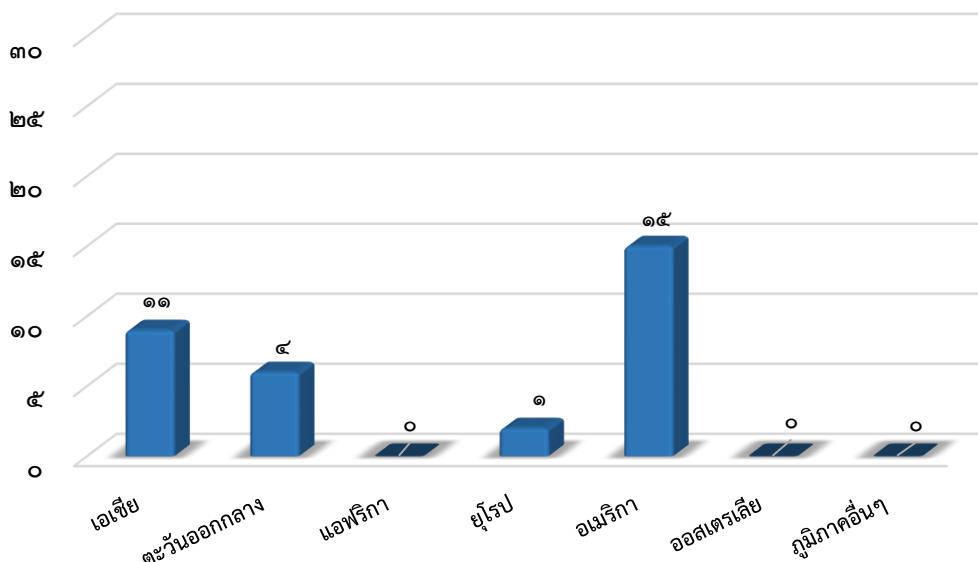
ตารางที่ ๔ - ๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เอเชีย	๙	๒๘.๑๓
ตะวันออกกลาง	๖	๑๘.๗๕
แอฟริกา	๐	๐.๐๐
ยุโรป	๒	๖.๒๕
อเมริกา	๑๕	๔๖.๘๘
ออสเตรเลีย	๐	๐.๐๐
ภูมิภาคอื่น ๆ	๐	๐.๐๐
รวม	๓๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๒ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๔.๓.๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ (๑) การฝึกเตรียมเข้าทำงาน (๒) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน (๓) การฝึกอาชีพเสริม และ (๔) การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับและพัฒนาทักษะให้กับแรงงานไทยในพื้นที่ให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมแรงงานในต่างประเทศ และเพื่อพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่สำหรับด้านการฝึกเตรียมเข้าทำงานของกำลังแรงงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำนวน ๑๕ คน และทั้งหมดได้ฝึกอาชีพด้านการธุรกิจและบริการ (ตารางที่ ๔ - ๒๑)

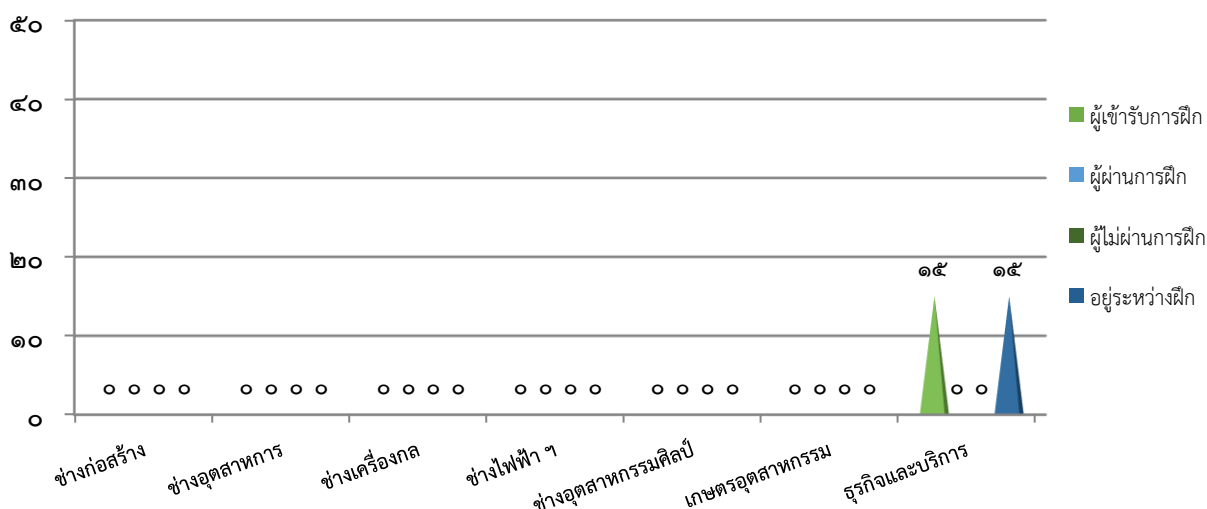
ตารางที่ ๔ - ๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๕	๐	๐	๑๕
รวม	๑๕	๐	๐	๑๕

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๓ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

๔.๓.๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

ด้านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๑๓ คน จำแนกได้ ๕ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ (๑) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้เข้ารับการฝึกมากที่สุด จำนวน ๖๖๑ คน (ร้อยละ ๕๙.๓๙ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๖๔๗ คน (ร้อยละ ๕๙.๓๖ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๑๔ คน (ร้อยละ ๖๐.๘๗ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๓๒๘ คน (ร้อยละ ๒๙.๔๗) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๓๒๒ คน (ร้อยละ ๒๙.๕๔) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๖ คน (ร้อยละ ๒๖.๐๙) (๓) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๘๐ คน (ร้อยละ ๗.๑๙) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๗๙ คน (ร้อยละ ๗.๒๕) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๑ คน (ร้อยละ ๔.๓๕) (๔) กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๓ คน (ร้อยละ ๒.๐๗) และผ่านการฝึก จำนวน ๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๙๓) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๒ คน (ร้อยละ ๘.๗๐) และ (๕) กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๘๙) ทั้งหมดผ่านการฝึกทั้งหมด จำนวน ๒๑ คน (ร้อยละ ๑.๙๓) (ตารางที่ ๔ - ๒๒)

ตารางที่ ๔ - ๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

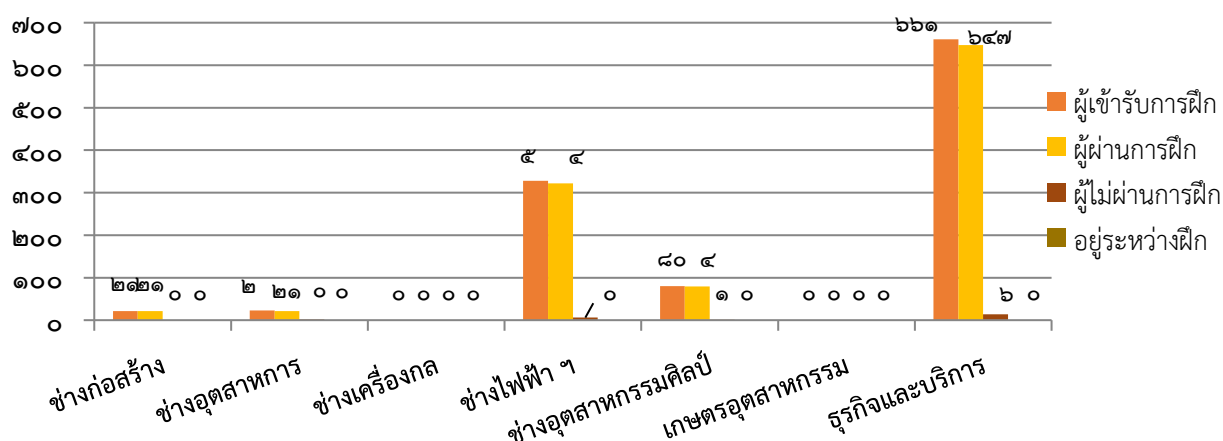
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๒๑	๒๑	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๒๓	๒๑	๒	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๓๒๘	๓๒๒	๖	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๘๐	๗๙	๑	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๖๖๑	๖๔๗	๑๔	๐
รวม	๑,๑๑๓	๑,๐๙๐	๒๓	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

๔.๓.๓ การฝึกอาชีพเสริม

ด้านการฝึกอาชีพเสริมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งสิ้นจำนวน ๑๒๘ คน โดยจำแนกเป็น (๑) กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้เข้ารับการฝึกมากที่สุด จำนวน ๖๓ คน (ร้อยละ ๔๙.๒๒ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๕๕ คน (ร้อยละ ๔๗.๐๐ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๘ คน (ร้อยละ ๗.๒๓ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพเกษตรอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๔๐ คน (ร้อยละ ๓๑.๒๕ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๓๑.๖๒ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๒.๒๗ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) และ (๓) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๑๙.๕๓) ซึ่งทั้งหมดผ่านการฝึก จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๒๑.๓๗ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๒๓)

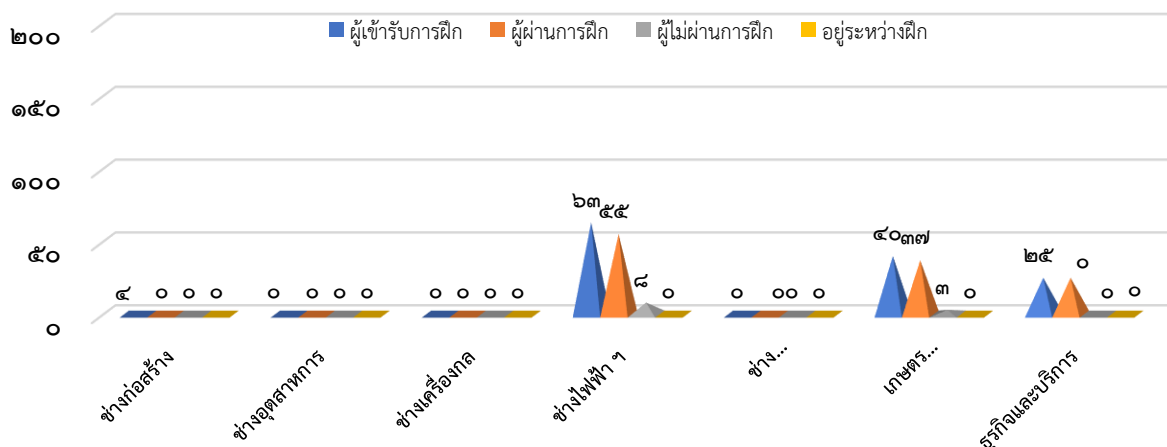
ตารางที่ ๔ - ๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ เมษายน - มิถุนายน จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ผู้ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๖๓	๕๕	๘	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๔๐	๓๗	๓	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๒๕	๒๕	๐	๐
รวม	๑๒๘	๑๑๗	๑๑	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมจำแนกตามกลุ่มอาชีพ

๔.๓.๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ด้านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่ามีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งสิ้นจำนวน ๑๙๑ คน จำแนกเป็น ๓ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ (๑) ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือมากที่สุด จำนวน ๑๐๖ คน (ร้อยละ ๕๕.๕๐ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการทดสอบจำนวน ๘๒ คน (ร้อยละ ๖๑.๑๙ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบจำนวน ๒๔ คน (ร้อยละ ๔๒.๑๐ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการทดสอบทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้เข้ารับการทดสอบ จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๒๔.๐๘ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๒๗.๖๑ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๙ คน (ร้อยละ ๑๕.๗๕ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และ (๓) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๓๙ คน (ร้อยละ ๒๐.๔๒ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๑๕ คน (ร้อยละ ๑๑.๑๙ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๒๔ คน (ร้อยละ ๔๒.๑๐ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการทดสอบทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๒๔)

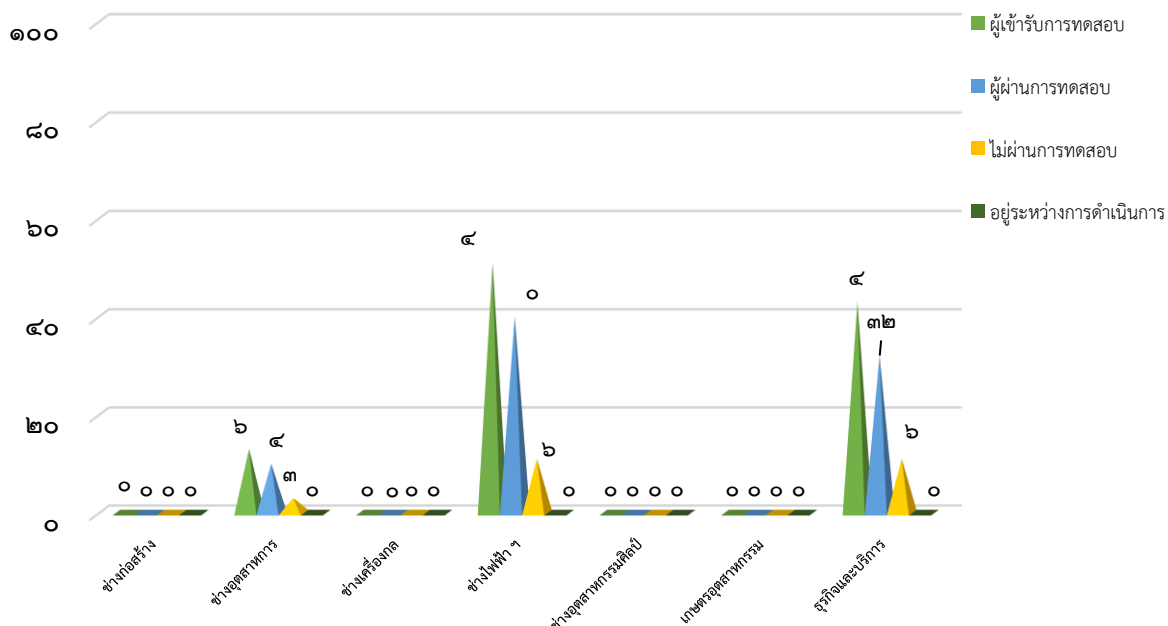
ตารางที่ ๔ - ๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๓๙	๑๕	๒๔	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๐๖	๘๒	๒๔	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๔๖	๓๗	๙	๐
รวม	๑๙๑	๑๓๔	๕๗	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน

๔.๔.๑ การตรวจคุ้มครองแรงงาน

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต มีภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง และดูแลนายจ้างให้ได้รับความเป็นธรรมในการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และผดุงความยุติธรรมแก่ฝ่ายนายจ้าง ทั้งนี้ มาตรการที่ช่วยให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งได้รับการคุ้มครองแรงงาน คือ การตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสม ในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ จำนวนทั้งสิ้น ๙๖ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองจำนวน ๓,๒๐๗ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๖๗๓ คน (ร้อยละ ๕๒.๑๗ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) เป็นเพศหญิง จำนวน ๑,๕๒๗ คน (ร้อยละ ๔๗.๖๑) (ตารางที่ ๔ - ๒๕)

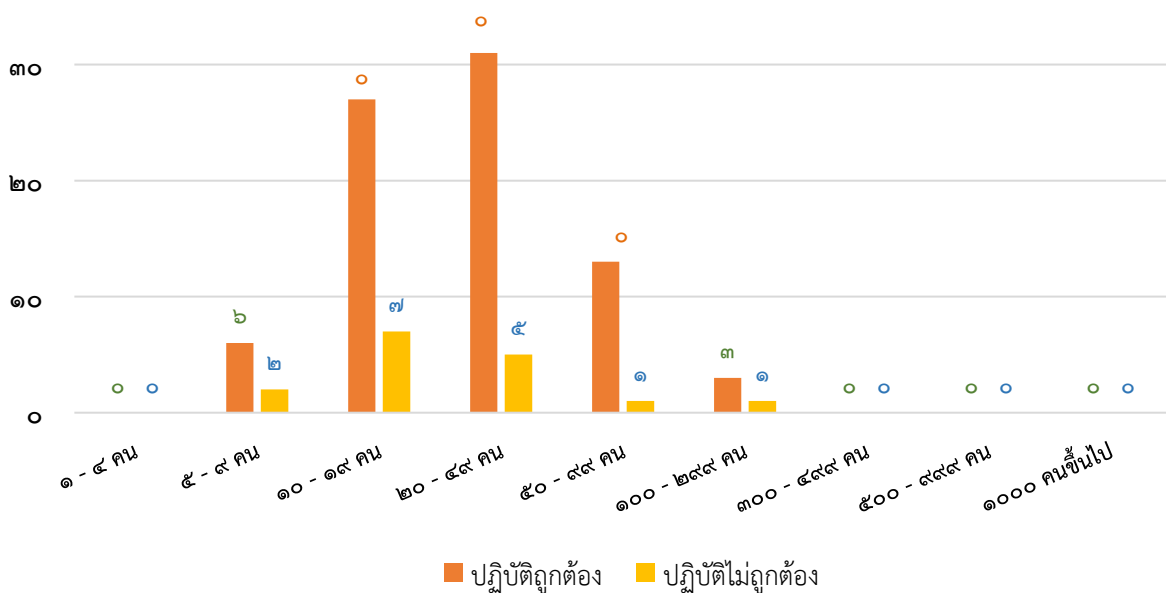
จากผลการตรวจสอบสถานประกอบการ ทั้งหมด ๙๖ แห่ง พบว่า สถานประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๘๐ แห่ง (ร้อยละ ๘๓.๓๓ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๖ แห่ง (ร้อยละ ๑๖.๖๗) (ตารางที่ ๔ - ๒๕)

ตารางที่ ๔ - ๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงานจำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	๘	๑๘	๓๘	-	๕๖	๖	๒	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๓๔	๑๙๗	๒๗๙	๖	๔๘๒	๒๗	๗	-	-	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๓๖	๔๖๗	๖๑๗	๑	๑,๐๘๕	๓๑	๕	-	-	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๑๔	๕๑๓	๓๙๔	-	๙๐๗	๑๓	๑	-	-	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๔	๔๖๐	๑๙๙	-	๖๕๙	๓	๑	-	-	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๙๖	๑,๖๗๓	๑,๕๒๗	๗	๓,๒๐๗	๘๐	๑๖	-	-	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๗ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๒ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองและดูแลความปลอดภัยของลูกจ้าง นอกจากนี้ ยังเป็นอีกมาตรการที่ช่วยกระตุ้นให้สถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ส่งผลต่อสภาพการณ์ที่ปลอดภัยของลูกจ้าง ปราศจากการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บต่อร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สินในขณะที่ปฏิบัติงาน

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการ จำนวน ๕๘ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน ๕,๓๓๗ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๒,๗๓๒ คน (ร้อยละ ๕๑.๑๙ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และเพศหญิง จำนวน ๒,๖๐๕ คน (ร้อยละ ๔๘.๘๑) (ตารางที่ ๔ - ๒๖)

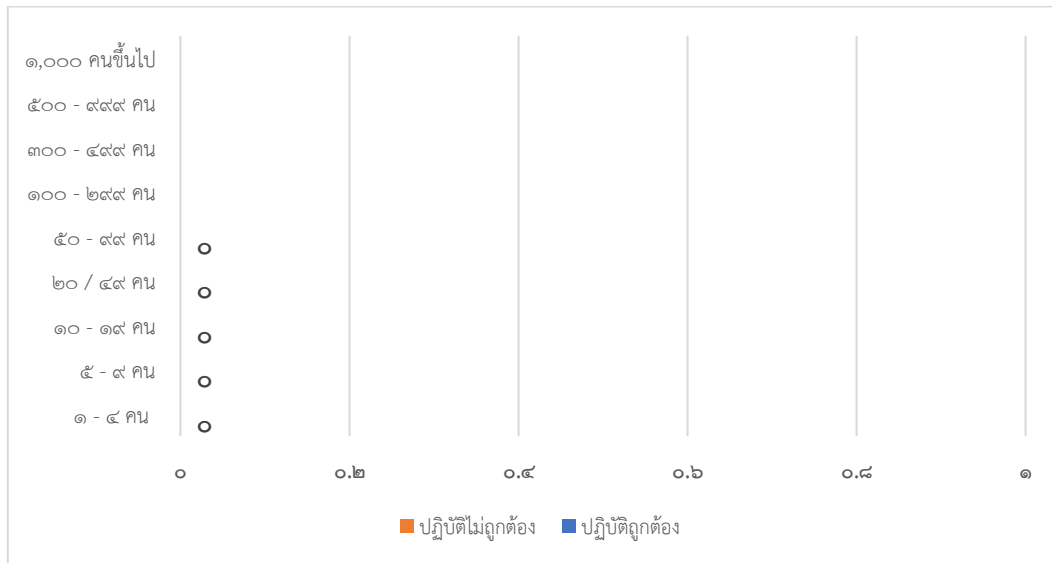
สถานประกอบการที่ปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน ๓๒ แห่ง (ร้อยละ ๕๕.๑๗ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) โดยพบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีการตรวจและปฏิบัติตามถูกต้องมากที่สุด คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๑๓ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๒๑ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๖๒) รองลงมาคือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๒๐ - ๔๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๙ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๑๗ แห่ง (ร้อยละ ๕๒.๙๔) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๒๖)

ตารางที่ ๔ - ๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	๑	-	๒	-	๒	๑	-	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	๑	๒	๓	-	๕	๑	-	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๔	๒๙	๓๔	-	๖๓	๓	๑	-	-	๑	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๗	๓๒๐	๒๘๘	-	๖๐๘	๙	๘	-	-	๘	-
๕๐ - ๙๙ คน	๑๓	๔๘๙	๔๒๗	-	๙๑๖	๔	๙	-	-	๙	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๒๑	๑,๗๑๒	๑,๖๕๗	-	๓,๓๖๙	๑๓	๘	-	-	๘	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑	๑๘๐	๑๙๔	-	๓๗๔	๑	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๕๘	๒,๗๓๒	๒,๖๐๕	-	๕,๓๓๗	๓๒	๒๖	-	-	๒๖	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๘ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามการ

(๑) ตรวจสอบความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เมื่อพิจารณาสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม จำนวน ๕๘ แห่ง พบว่า อุตสาหกรรมโรงแรม และภัตตาคาร มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องสูงที่สุดจำนวน ๒๑ แห่ง อยู่ที่ร้อยละ ๖๕.๖๒ และอุตสาหกรรมการผลิต มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้อง จำนวน ๓ แห่ง (ร้อยละ ๙.๓๘) (ตารางที่ ๔ - ๒๗)

ตารางที่ ๔ - ๒๗ การตรวจสอบความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้อง
			ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	
๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-	-	-	-	-
๒. การประมง	-	-	-	-	-
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-
๔. การผลิต	๗	๔๒๑	๓	๔	๑๘๓
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑	๑๗	๑	๐	๐
๖. การก่อสร้าง	๗	๘๕๔	๒	๕	๕๔๒
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	๓	๔๐๓	๒	๑	๕๙
๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๓๖	๓,๓๖๘	๒๑	๑๕	๑,๒๕๗
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	-	-	-	-	-
๑๐. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	-	-	-	-
๑๑. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๑	๑๐๔	๐	๑	๑๐๔

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่าน การ ตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง	
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกันสังคมภาคบังคับ	-	-	-	-	-
๑๓. การศึกษา	๑	๘๖	๑	๐	๐
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานด้านสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	-
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการ ส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-	-	-	-
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-	-
๑๗. องค์การระหว่างประเทศและกิจการต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-
๑๘. ไม่ทราบ	๒	๗๙	๒	๐	๐
รวม	๕๘	๕,๓๓๗	๓๒	๒๖	๒,๑๔๕

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๓ การแรงงานสัมพันธ์

(๑) องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

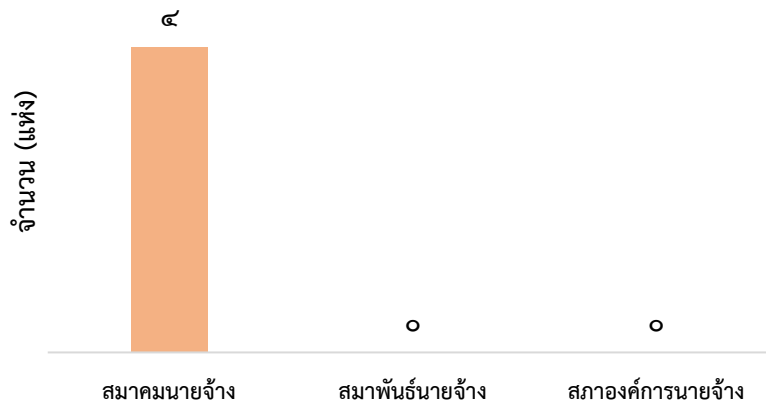
นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครองแรงงาน และดูแลด้านความปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง และนายจ้างแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ยังมีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนา ระบบแรงงานสัมพันธ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้ง ทั้งยังช่วย เสริมสร้างความร่วมมืออันดีระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติ สุขในวงการแรงงาน เกิดทัศนคติที่ดีในการทำงานระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพ และผลิตผลในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ กลุ่มนายจ้างและลูกจ้างจะมีการตั้งองค์การเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนตนเอง ซึ่งในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีองค์การนายจ้าง ประเภทสมาคมนายจ้าง จำนวน ๔ แห่ง (ตารางที่ ๔ - ๒๘)

ตารางที่ ๔ - ๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๔
สหพันธ์นายจ้าง	๐
สภาองค์การนายจ้าง	๐
รวม	๔

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๙ สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

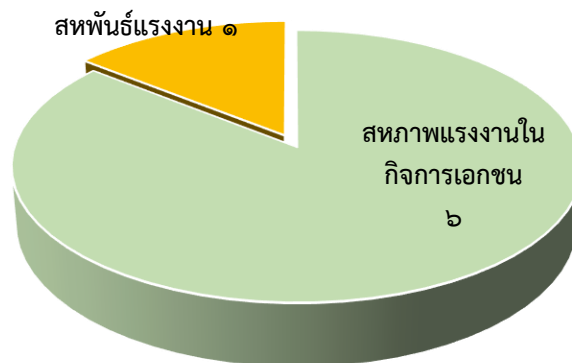
ในส่วนขององค์การลูกจ้าง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีองค์การลูกจ้าง จำนวน ๗ แห่ง จำแนกเป็น องค์การสหภาพแรงงานในกิจการเอกชนจำนวน ๖ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๘๕.๗๑) และองค์การสหพันธ์แรงงาน จำนวน ๑ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๑๔.๒๙) (ตารางที่ ๔ - ๒๙)

ตารางที่ ๔ - ๒๙ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	-
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๖
สหพันธ์แรงงาน	๑
สภาองค์การลูกจ้าง	-
รวม	๗

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๐ สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่าง ๆ

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๔ การเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้ง

(๑) ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ พบว่ามีข้อเรียกร้อง จำนวน ๒ ครั้ง โดยมีการยุติไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน (ตารางที่ ๔ - ๓๐)

ตารางที่ ๔ - ๓๐ ตารางข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
การแจ้ง/ยุติข้อเรียกร้อง	-	-	-
๑. การแจ้งข้อเรียกร้อง	๒	๒	๘๔๕
๒. การยุติข้อเรียกร้อง	-	-	-
๒.๑ การยุติโดยไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ตกลงกันเอง	-	-	-
- ถอนข้อเรียกร้อง	-	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๒.๒ การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๓. ข้อเรียกร้องยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อพิพาท/ยุติข้อพิพาท	-	-	-
๑. การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๒. การยุติข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ยุติภายใน ๕ วัน	-	-	-
- ยุติเกิน ๕ วัน	-	-	-
- ชี้ขาดโดยบังคับ	-	-	-
- ชี้ขาดโดยสมัครใจ	-	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๓. ข้อพิพาทแรงงานยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อขัดแย้ง/ยุติข้อขัดแย้ง	-	-	-
๑. การเกิดข้อขัดแย้ง	-	-	-
๒. การยุติข้อขัดแย้ง	-	-	-
- ตกลงกันได้	-	-	-
- ถอนเรื่อง	-	-	-
- ฟ้องศาลแรงงาน	-	-	-
๓. การผลงาน	-	-	-
๔. ข้อขัดแย้งยังไม่ยุติ	๒	๒	๘๔๕

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๕ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน

นอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อให้การคุ้มครองผู้ใช้แรงงาน การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานที่ดียังช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้อีกด้วยโดยในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตมีการส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด (ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน) จำนวน ๒๗ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๒,๖๔๗ คน และมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน (จัดคาราวานแก็งจนเพื่อให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) จำนวน ๒๗ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๒,๖๔๗ คน (ตารางที่ ๔ - ๓๑)

ตารางที่ ๔ - ๓๑ ตารางการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมที่ส่งเสริม
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	๒๗	๒,๖๔๗
๒. ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน		
กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน	๒๗	๒,๖๔๗
๒. จัดคาราวานแก็งจนเพื่อให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๕ การประกันสังคม

๔.๕.๑ สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน ๑๕,๓๕๐ แห่ง และมีผู้ประกันตน รวมทั้งสิ้น ๒๐๔,๕๔๖ คน เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด ๒,๒๐๓ แห่ง (ร้อยละ ๑๔.๓๕ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑,๘๓๔ แห่ง (ร้อยละ ๑๑.๙๕) อุตสาหกรรมการขายปลีก ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๑,๔๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๙.๓๐) อุตสาหกรรมที่พักแรม จำนวน ๑,๓๕๓ แห่ง (ร้อยละ ๘.๘๑) และอุตสาหกรรมตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗๓๗ แห่ง (ร้อยละ ๔.๘๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๒)

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามรายอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก พบว่า ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมที่พักแรม จำนวน ๔๗,๙๙๒ คน (ร้อยละ ๒๓.๔๖ ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๒๐,๒๘๑ คน (ร้อยละ ๙.๙๑) การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑๗,๙๔๘ คน (ร้อยละ ๘.๗๗) กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จำนวน ๑๔,๖๒๔ คน (ร้อยละ ๗.๑๕) และกิจการการก่อสร้างอาคาร จำนวน ๑๔,๒๗๓ คน (ร้อยละ ๖.๙๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๒)

ตารางที่ ๔ - ๓๒ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

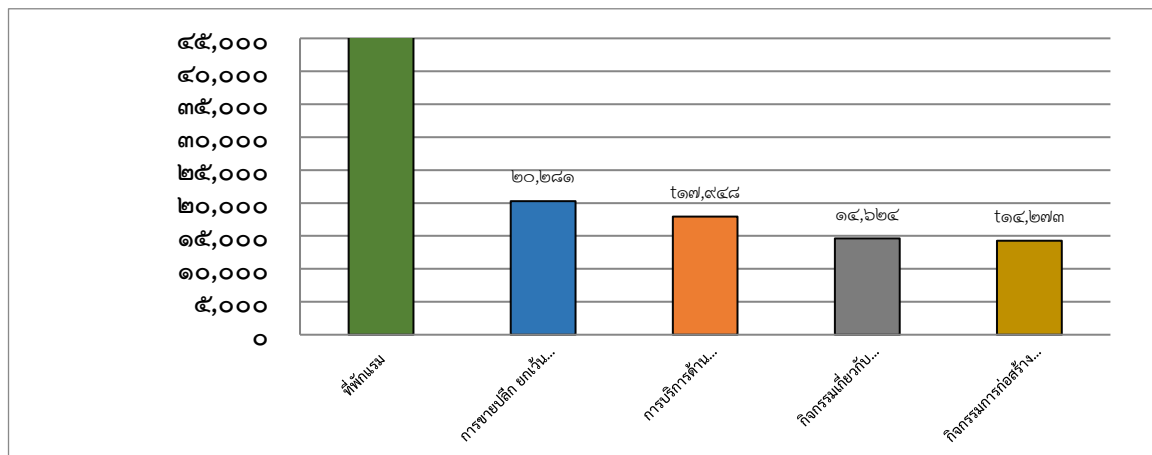
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ(แห่ง)	ผู้ประกันตน(คน)
๑. การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง	๙๙	๗๓๔
๒. ป่าไม้และการทำไม้	๑	๓
๓. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๖๔	๑๒๕
๔. การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์	๐	๐
๕. การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	๐	๐
๖. การทำเหมืองสินแร่โลหะ	๓	๕๗
๗. การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	๕	๒๐
๘. กิจกรรมบริการที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ และสนับสนุนการผลิตปิโตรเลียม	๐	๐
๙. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	๑๑๗	๑,๓๙๖
๑๐. การผลิตเครื่องดื่ม	๓๕	๖๗๔
๑๑. การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	๐	๐
๑๒. การผลิตสิ่งทอ	๓๖	๓๖๓
๑๓. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	๖๓	๒๑๕
๑๔. การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๒	๙
๑๕. การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักสานอื่นๆ	๘	๔๐
๑๖. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจาก กระดาษ	๓	๕๐
๑๗. การพิมพ์ และการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์	๔๐	๒๗๗
๑๘. การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการถลุงปิโตรเลียม	๐	๐
๑๙. การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	๒๐	๒๖๒
๒๐. การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทางเภสัชกรรม	๐	๐
๒๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	๑๓	๒๔๗
๒๒. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	๒๔	๕๙๒
๒๓. การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑๐	๓๒๖
๒๔. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและอุปกรณ์	๕๐	๔๒๑
๒๕. การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์	๐	๐
๒๖. การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๔	๖๐
๒๗. การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	๙	๒๐๖
๒๘. การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง	๖	๓๘
๒๙. การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ	๒๑	๒๗๙
๓๐. การผลิตเฟอร์นิเจอร์	๔๘	๔๐๕

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ(แห่ง)	ผู้ประกันตน(คน)
๓๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ	๒๓	๑๐๗
๓๒. การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	๑๑๒	๗๙๓
๓๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๕	๒๙๗
๓๔. การเก็บกักน้ำ การจัดหาน้ำ และการจ่ายน้ำ	๑๓	๕๕
๓๕. การจัดการน้ำเสีย	๔	๘๔
๓๖. การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการกำจัดของเสีย	๑๑	๔๔๙
๓๗. กิจกรรมการบำบัด และการจัดบริการเก็บของเสียอื่นๆ	๐	๐
๓๘. การก่อสร้างอาคาร	๗๐๑	๑๔,๒๗๓
๓๙. งานวิศวกรรมโยธา	๘๐	๑,๑๘๑
๔๑. งานก่อสร้างเฉพาะทาง	๕๑๐	๔,๐๐๙
๔๑. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๓๙๖	๔,๘๕๑
๔๒. การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๖๔๖	๕,๙๔๒
๔๓. การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๑,๔๒๘	๒๐,๒๘๑
๔๔. การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	๑๗๘	๗,๕๖๒
๔๕. การขนส่งทางน้ำ	๒๓๘	๓,๑๒๒
๔๖. การขนส่งทางอากาศ	๖	๑๑๒
๔๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและกิจกรรมสนับสนุนการขนส่ง	๔๙	๓,๒๗๔
๔๘. กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	๑๙	๑๐๕
๔๙. ที่พักแรม	๑,๓๕๓	๔๗,๙๙๒
๕๑. การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	๑,๘๓๔	๑๗,๙๔๘
๕๑. การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	๑๕	๗๖
๕๒. กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ วิดีทัศน์และรายการโทรทัศน์	๒๐	๓๐๒
๕๓. กิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง	๓	๔
๕๔. การโทรคมนาคม	๑๒	๑๓๘
๕๕. กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ	๑๓๖	๘๙๐
๕๖. กิจกรรมบริการสารสนเทศ	๑๑	๑๓๐
๕๗. กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	๕๓	๔๕๑
๕๘. การประกันภัย การประกันภัยต่อและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๖	๑๕๑
๕๙. กิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงินและกิจกรรมการประกันภัย	๒๒๗	๑,๑๗๗
๖๑. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๒,๒๐๓	๑๔,๖๒๔
๖๑. กิจกรรมทางกฎหมายและบัญชี	๒๙๒	๑,๓๔๐
๖๒. กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ	๔๓๑	๑๘๕๐
๖๓. กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม การทดสอบ		๘๓๒

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ(แห่ง)	ผู้ประกันตน(คน)
และวิเคราะห์ทางเทคนิค	๑๒๕	
๖๔. การวิจัยและพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์	๔	๓๘
๖๕. การโฆษณาและการวิจัยตลาด	๑๑๐	๘๕๑
๖๖. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิคอื่นๆ	๑๔๔	๗๐๗
๖๗. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตวแพทย์	๒๔	๒๕๙
๖๘. กิจกรรมการให้เช่าและให้แบบสลิซซิง	๒๖๓	๑,๓๒๐
๖๙. กิจกรรมการจัดหางาน	๑๘	๑๑๙
๗๑. ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	๗๓๗	๕,๑๒๘
๗๑. กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัยและการสืบสวน	๕๙	๒,๗๒๙
๗๒. กิจกรรมบริการสำหรับอาคารและภูมิทัศน์	๒๒๖	๓,๖๐๖
๗๓. การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่นๆ	๑๔๗	๕๗๘
๗๔. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมถึงการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๕๕	๘,๕๖๒
๗๕. การศึกษา	๔๘๗	๓,๔๐๕
๗๖. กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์	๒๗๐	๔,๒๔๑
๗๗. กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่พักและมีคนดูแลประจำ	๗	๑๑๗
๗๘. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย	๓๔	๒๑๐
๗๙. กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	๓๒	๑,๔๙๖
๘๑. ห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์และกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ	๓๐	๗๔๗
๘๑. กิจกรรมพนันและการเสี่ยงโชค	๐	๐
๘๒. กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ	๒๔๑	๔,๐๙๙
๘๓. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก	๙๑	๘๗๙
๘๔. การซ่อมคอมพิวเตอร์และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๓๘	๑๘๗
๘๕. กิจกรรมบริการอื่นๆ ส่วนบุคคล	๔๐๒	๔,๐๖๗
๘๖. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	๐	๐
๘๗. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
๘๘. ไม่พบประเภทกิจการ	๐	๐
รวม	๑๕,๓๕๐	๒๐๔,๕๔๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๑ ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกอบการมากที่สุดใน ๕ อันดับแรก
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ พบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๑ - ๑๐ คน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ๑๒,๓๑๙ แห่ง (ร้อยละ ๘๐.๒๕ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) มีลูกจ้างจำนวน ๔๑,๗๑๓ คน (ร้อยละ ๒๐.๓๙ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด) รองลงมาคือ ขนาดสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๑๑ - ๒๐ คน มีจำนวน ๑,๔๒๔ แห่ง (ร้อยละ ๙.๒๘) มีลูกจ้าง จำนวน ๒๐,๖๗๖ คน (ร้อยละ ๑๐.๑๑) และขนาดสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๑ - ๕๐ คน มีจำนวน ๙๐๕ แห่ง (ร้อยละ ๕.๙๐) มีลูกจ้างจำนวน ๒๘,๓๐๕ คน (ร้อยละ ๑๓.๘๔ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๓๓)

ตารางที่ ๔ - ๓๓ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๑๐ คน	๑๒,๓๑๙	๔๑,๗๑๓
๑๑ - ๒๐ คน	๑,๔๒๔	๒๐,๖๗๖
๒๑ - ๕๐ คน	๙๐๕	๒๘,๓๐๕
๕๑ - ๑๐๐ คน	๓๖๖	๒๕,๙๒๒
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๑๙๙	๒๘,๓๕๗
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๑๑๘	๓๓,๔๔๕
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๑๔	๙,๓๐๐
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๕	๑๖,๘๒๘
รวม	๑๕,๓๕๐	๒๐๔,๕๔๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๒ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถาน
ประกอบการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(๑) จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

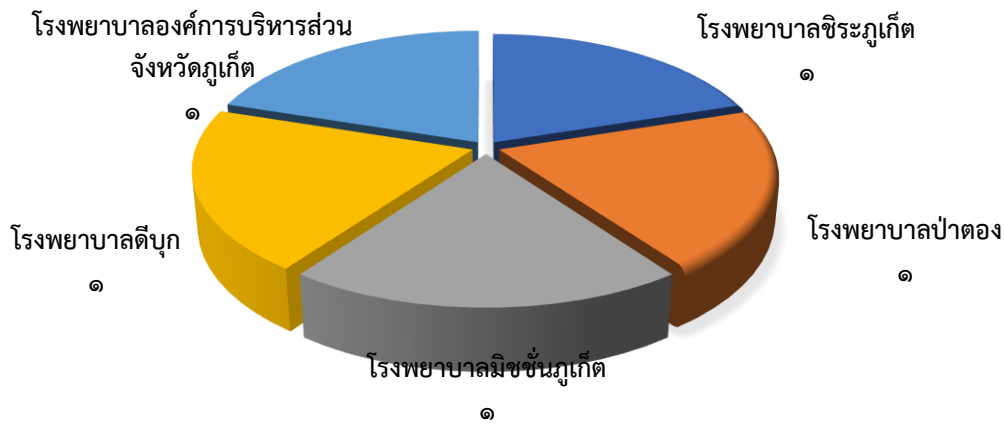
จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม จำนวน ๕ แห่ง แบ่งเป็น สถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน ๒ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๐๐ ของจำนวนสถานพยาบาลหลักทั้งหมด) สถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๐๐) และโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๐.๐๐) สำหรับรายชื่อสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมของรัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต และโรงพยาบาลป่าตอง ส่วนสถานพยาบาลของเอกชน ได้แก่ โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต และโรงพยาบาลดีบุก และสถานพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ตารางที่ ๔ - ๓๔)

ตารางที่ ๔ - ๓๔ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม
จำแนกตามประเภทสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	
๑. โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลป่าตอง	๑
เอกชน	
๑. โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลดีบุก	๑
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	
๑. โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	๑
รวม	๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๓ เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม
จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

๔.๕.๒ กองทุนประกันสังคม

ด้านสถานการณ์เงินกองทุนประกันสังคม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต มีการจ่ายประโยชน์ทดแทนให้กับผู้ประกันตน ๗ กรณี ได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน โดยมีผู้ใช้บริการ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑๐,๖๑๕ ราย เป็นเงินจำนวน ๒๗๔,๔๕๗,๕๗๒.๕๖ บาท

(๑) การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

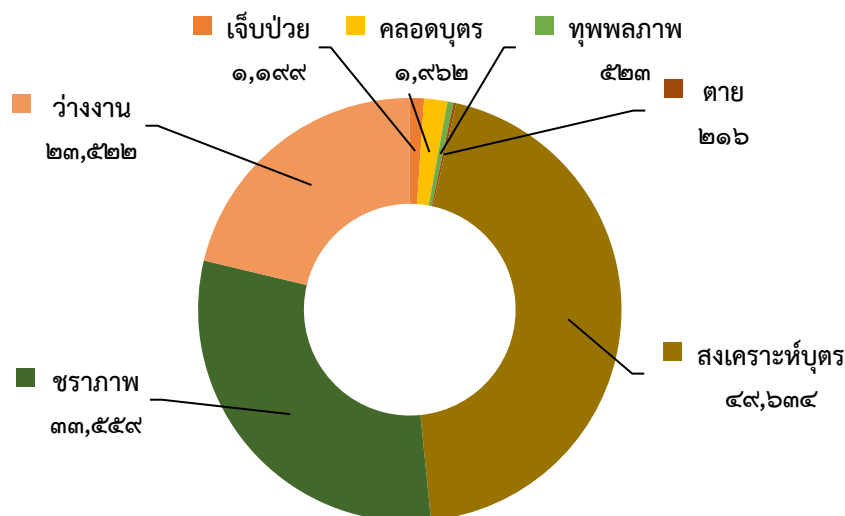
ในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีผู้ประกันตนของจังหวัดภูเก็ต มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำนวน ๖๗,๗๐๗ คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔๙,๖๓๔ คน (ร้อยละ ๔๔.๘๗) รองลงมาคือ กรณีชราภาพ จำนวน ๓๓,๕๕๙ คน (ร้อยละ ๓๐.๓๔) และกรณีว่างงาน จำนวน ๒๓,๕๒๒ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓)

ตารางที่ ๔ - ๓๕ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
(ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้มารับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	๑,๑๙๙	๒,๔๑๐,๐๘๕.๖๐
คลอดบุตร	๑,๙๖๒	๒๒,๓๙๗,๓๘๔.๐๐
ทูพลภาพ	๕๒๓	๑,๔๓๗,๖๘๑.๓๐
ตาย	๒๑๖	๒,๒๓๑,๐๘๓.๕๓
สงเคราะห์บุตร	๔๙,๖๓๔	๔๙,๕๖๗,๘๐๐.๐๐
ชราภาพ	๓๓,๕๕๙	๑๓๗,๔๘๔,๕๒๓.๖๘
ว่างงาน	๒๓,๕๒๒	๕๘,๙๒๙,๐๑๔.๔๕
รวม	๑๑๐,๖๑๕	๒๗๔,๔๕๗,๕๗๒.๕๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต (ข้อมูลจากกองบริหารการเงินและบัญชี (ณ จุดจ่ายเงินทุกช่องทาง) สำนักงานประกันสังคม)

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคม
จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน)

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

๔.๕.๓ กองทุนเงินทดแทน

การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน พบว่า สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต จ่ายเงินให้กับลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ ที่ประสบอันตราย เจ็บป่วยฯ เนื่องจากการทำงาน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ได้แก่ ตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะบางส่วน หยุดงานเกิน ๓ วัน และหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๔๙๙ ราย จำนวนเงินที่จ่าย ๖,๑๘๕,๙๕๗.๘๗ บาท

(๑) การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน

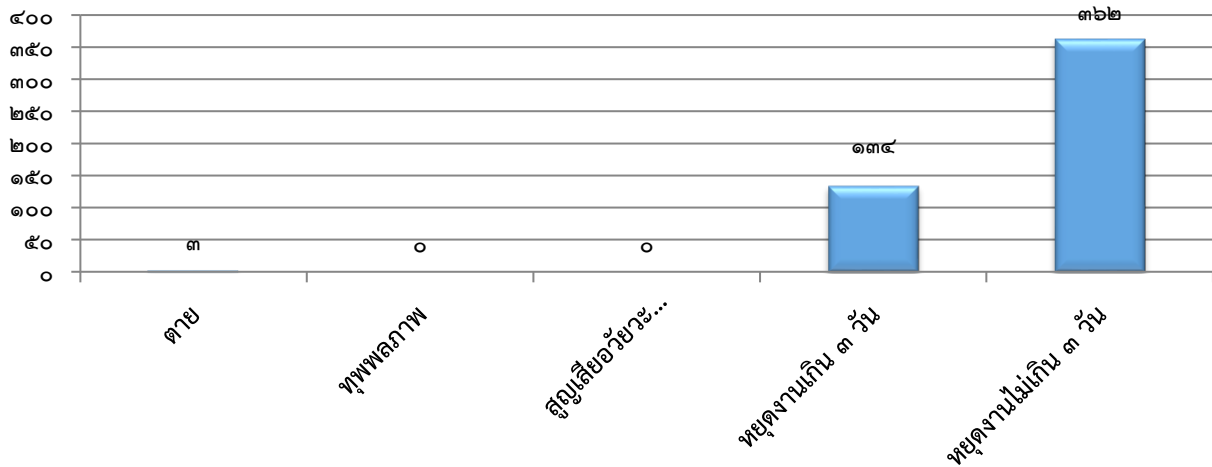
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เจ็บเนื่องจากการทำงาน) จำนวนทั้งสิ้น ๔๙๙ คน โดยประเภทความร้ายแรงที่ลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการมากที่สุด เป็นกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๖๒ คน (ร้อยละ ๗๒.๕๕ ของจำนวนผู้ใช้บริการเนื่องจากการทำงานทั้งหมด) รองลงมาคือ กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๓๔ คน (ร้อยละ ๒๖.๘๕) และกรณีตายจำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๐.๖๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๖)

ตารางที่ ๔ - ๓๖ การใช้บริการกองทุนเงินทดแทนจำแนกตามประเภทความร้ายแรง
(เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ใช้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
๑. ตาย	๓	๔,๑๘๒,๐๐๐.๐๐
๒. ทุพพลภาพ	๐	๐
๓. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	๐	๐
๔. หยุดงานเกิน ๓ วัน	๑๓๔	๑,๔๖๗,๑๓๘.๐๕
๕. หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	๓๖๒	๕๓๖,๘๑๙.๘๒
รวม	๔๙๙	๖,๑๘๕,๙๕๗.๘๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๔ - ๓๕ เปรียบเทียบการใช้บริการของกองทุนเงินทดแทน
จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙**

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

(๒) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ ลูกจ้างในจังหวัดภูเก็ต ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (กองทุนเงินทดแทน) จำนวน ๔๖๒ คน เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า ขนาดสถานประกอบการ ๒๐๑ - ๕๐๐ คน มีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมากที่สุดจำนวน ๑๔๒ คน (ร้อยละ ๓๐.๗๔ ของจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายทั้งหมด) รองลงมา เป็นขนาดสถานประกอบการ ๑๐๑ - ๒๐๐ คน จำนวน ๗๗ คน (ร้อยละ ๑๖.๖๗) และขนาดสถานประกอบการ ๒๑ - ๕๐ คน จำนวน ๖๖ คน (ร้อยละ ๑๔.๒๙) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย จำแนกตามความร้ายแรง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการประสบอันตรายกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๔๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๒๔ ของจำนวนผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายทั้งหมด) รองลงมา กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๑๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๒ ของจำนวนผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๓๗)

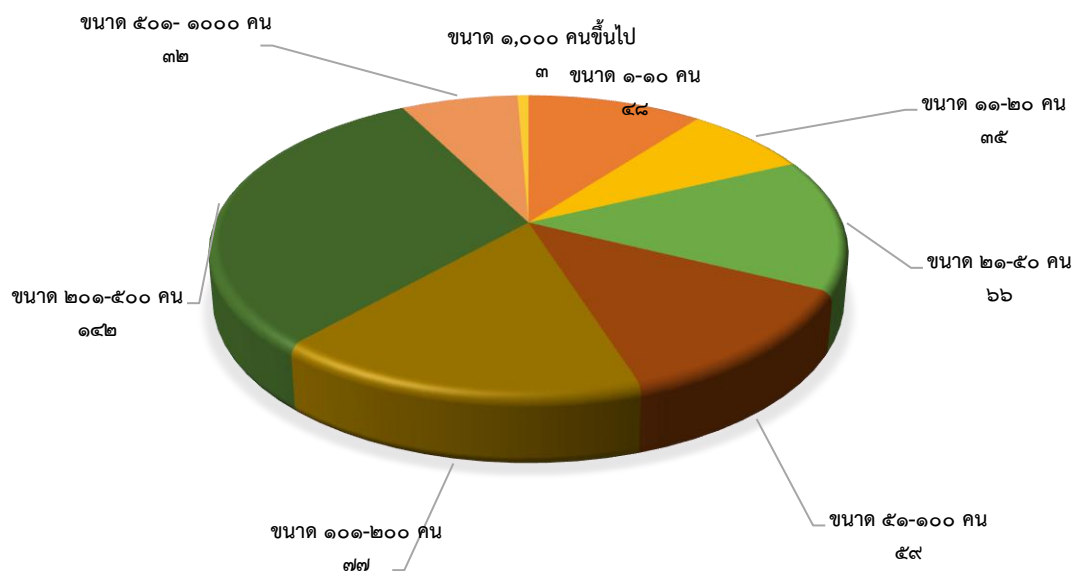
**ตารางที่ ๔ - ๓๗ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง
และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙**

ขนาดสถานประกอบกิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน ๓ วัน	หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๑ - ๑๐ คน	๐	๐	๐	๑๓	๓๕	๔๘
๑๑ - ๒๐ คน	๐	๐	๐	๑๔	๒๑	๓๕
๒๑ - ๕๐ คน	๒	๐	๐	๒๕	๓๙	๖๖
๕๑ - ๑๐๐ คน	๐	๐	๐	๑๒	๔๗	๕๙
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๐	๐	๐	๑๙	๕๘	๗๗

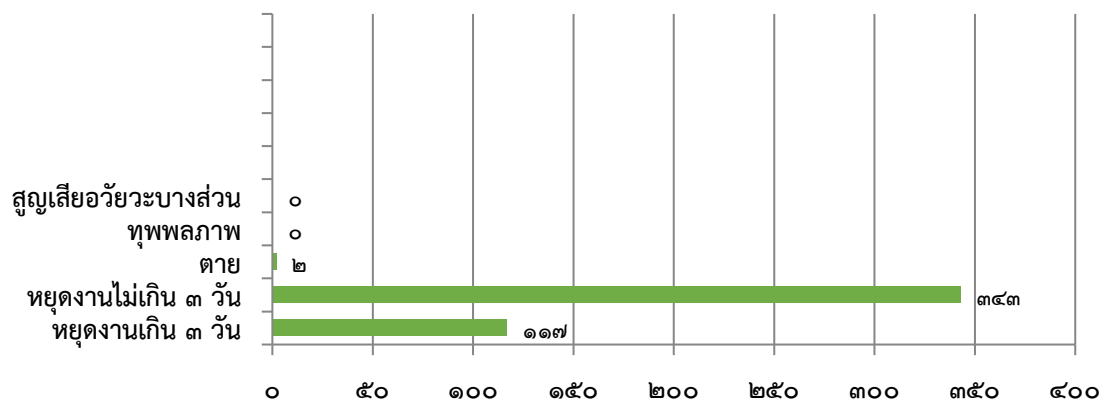
ขนาดสถานประกอบ กิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน ๓ วัน	หยุดงาน ไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๐	๐	๐	๒๗	๑๑๕	๑๔๒
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๐	๐	๐	๗	๒๕	๓๒
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๐	๐	๐	๐	๓	๓
รวม	๒	๐	๐	๑๑๗	๓๔๓	๔๖๒

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๖ จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามขนาดสถานประกอบกิจการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๗ จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามความร้ายแรง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

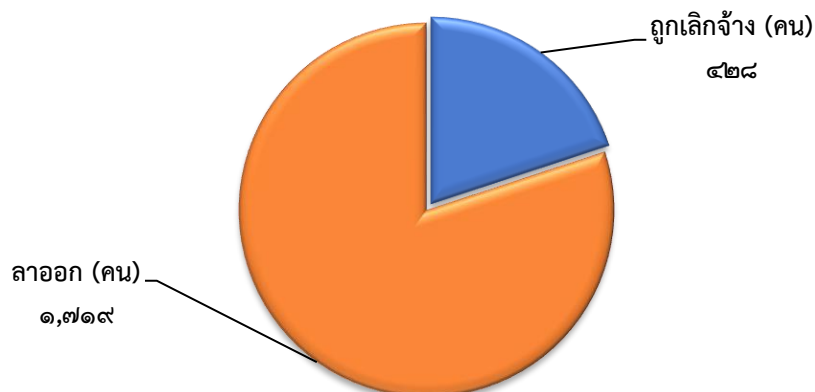
จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ มีจำนวน ๒,๑๔๗ คน จำแนกเป็นผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน ๔๒๘ คน (ร้อยละ ๑๙.๙๖ ของจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนทั้งหมด) และสมัครใจลาออก จำนวน ๑,๗๑๙ คน (ร้อยละ ๘๐.๐๖)

ตารางที่ ๔ - ๓๘ ขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

ข้อมูล	ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน		
	ถูกเลิกจ้าง (คน)	ลาออก (คน)	รวม (คน)
เมษายน	๑๕๘	๕๔๕	๗๐๓
พฤษภาคม	๑๔๕	๕๔๘	๖๙๓
มิถุนายน	๑๒๕	๖๒๖	๗๕๑
รวม	๔๒๘	๑,๗๑๙	๒,๑๔๗

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

๔.๕.๔ การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน

(๑) สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว

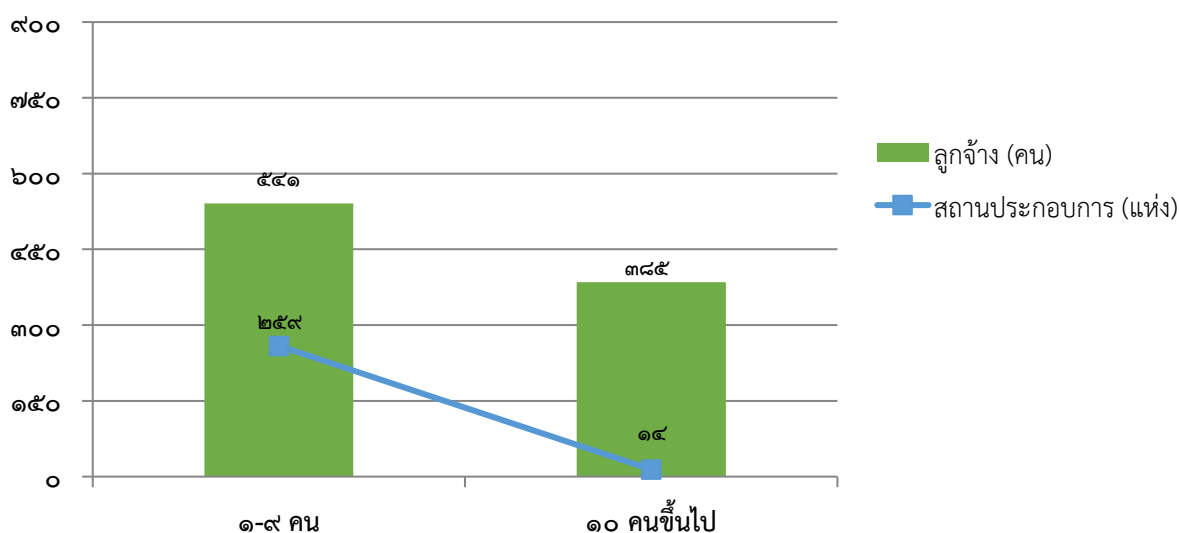
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวจำนวนทั้งสิ้น ๒๗๓ แห่ง มีลูกจ้างในสถานประกอบการถูกเลิกจ้าง จำนวน ๔๒๖ คน จำแนกเป็นสถานประกอบการขนาด ๑ - ๙ คน จำนวน ๒๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๙๔.๘๗ ของจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน ๕๔๑ คน (ร้อยละ ๕๘.๔๒ ของจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไปจำนวน ๑๔ แห่ง (ร้อยละ ๕.๑๓) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๓๘๕ คน (ร้อยละ ๔๑.๕๘) (ตารางที่ ๔ - ๓๙)

ตารางที่ ๔ - ๓๙ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	เมษายน		พฤษภาคม		มิถุนายน	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๙ คน	๘๔	๒๐๒	๙๔	๒๑๐	๘๑	๑๒๙
๑๐ คนขึ้นไป	๑	๕๘	๖	๘๓	๗	๒๔๔
รวม	๘๕	๒๖๐	๑๐๐	๒๙๓	๘๘	๓๗๓

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๙ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว
และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ

๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ

แผนปฏิบัติการส่งเสริม คຸ້ມครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๘

แผนปฏิบัติการส่งเสริม คຸ້ມครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๘

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า มีแรงงานนอกระบบ ๑๐๗,๓๔๑ คน โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๙,๗๕๒ คน และมีอายุในช่วง ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔,๑๗๕ คน หากจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการและการค้า จำนวน ๘๖,๙๐๘ คน ทำงานในตำแหน่งพนักงานบริการ จำนวน ๓๘,๖๘๖ คน แต่หากจำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๖๙,๘๓๘ คน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ลักษณะการจ้างงานไม่ต่อเนื่อง ขาดความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ค่าตอบแทนไม่สอดคล้องกับภาระงาน ลักษณะการทำงานไม่เป็นไปตามเวลาทำงานปกติ รวมทั้งขาดสวัสดิการหรือหลักประกันในการทำงานที่เหมาะสม

กระทรวงแรงงาน ในฐานะหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ได้จัดทำแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๑) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๑ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานในยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน ตลอดจนการจัดทำฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบให้มีความเป็นปัจจุบันและสามารถเข้าถึงแรงงานนอกระบบรายบุคคลได้อย่างถูกต้อง และสะดวกในการใช้งาน โดยมีเป้าประสงค์เพื่อขยายโอกาสแรงงานนอกระบบในการเข้าถึงบริการของรัฐ รวมไปถึงการได้รับความคุ้มครองแรงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ดังนั้น การจัดเก็บและการสำรวจข้อมูลรายบุคคลของแรงงานนอกระบบ รวมถึงการจัดทำดัชนีชี้วัดคุณภาพของแรงงานนอกระบบเพื่อประกอบการจัดทำแผนและมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบจึงเป็นภารกิจสำคัญในลำดับแรก ๆ ที่กระทรวงแรงงานเร่งดำเนินการ

สำหรับการดำเนินการเพื่อส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต ของสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้มีการจัดทำโครงการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ แรงงานสูงอายุ และแรงงานพิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขประเด็นปัญหาด้านแรงงานนอกระบบที่สำคัญในจังหวัดภูเก็ต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) แผนปฏิบัติการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ แรงงานสูงอายุ และแรงงานพิการ จังหวัดภูเก็ต จำนวน ๙ หน่วยงาน ภายใต้ ๕ แนวทาง ๓๔ โครงการ/กิจกรรม ดังนี้

(๑.๑) แนวทางการพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงาน และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

(๑.๒) แนวทางการสร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน

(๑.๓) แนวทางส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน

(๑.๔) แนวทางสร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุม

(๑.๕) แนวทางส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ

(๒) เป้าหมายการดำเนินงาน : แรงงานนอกระบบได้รับการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนา จำนวน

๖,๒๓๒ คน งบประมาณ ๖,๓๓๒,๔๐๕ บาท

ที่	แนวทาง	โครงการ/ กิจกรรม (จำนวน)	แผนการดำเนินงาน		ผลการดำเนินงาน	
			เป้าหมาย (ครั้ง/แห่ง/ คน/ อื่น ๆ)	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)
๑	การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	๓	๘๘๕	๓,๓๘๗,๒๐๐	๑๒๕	๕๘๑,๐๐๗
๒	การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	๑๙	๘๕๘	๒,๕๔๕,๒๐๐	๓๘๕	๗๙๓,๓๑๗

ที่	แนวทาง	โครงการ/ กิจกรรม (จำนวน)	แผนการดำเนินงาน		ผลการดำเนินงาน	
			เป้าหมาย (ครั้ง/แห่ง/ คน/อื่น ๆ)	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)
๓	ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน	๖	๔๕๐	๓๐,๗๔๕	๙๒	๓,๙๙๐
๔	ส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ	๓	๓,๖๘๕	๒๔๔,๐๐๐	๓,๕๐๗	๗๔,๒๐๐
๕	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ	๔	๓๕๔	๗๔,๗๐๐	๒๒๔	๑๔,๙๒๐
รวม		๓๔	๖,๒๓๒	๖,๓๓๒,๔๐๕	๔,๓๓๓	๑,๔๖๗,๔๓๔

๔.๗ แผนการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงานสอดคล้องกับนโยบายเรื่องการป้องกันการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ กระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา (US DOL) เผยรายงานสถานการณ์การจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ประจำปี ๒๕๖๗ (Findings on the Worst Forms of Child Labor ๒๐๒๔ หรือ TDA Report) โดยประเทศไทยได้รับการประเมินในระดับ “มีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญ” (Significant Advancement) ถือเป็นความสำเร็จในรอบ ๖ ปี ที่ไทยก้าวจากระดับ “ปานกลาง” สู่ระดับสูงสุดในเวทีโลก อันสะท้อนถึงพัฒนาการทางบวกและการดำเนินการของไทยในห้วงปีที่ผ่านมาในการป้องกันและจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด อาทิ การผ่านกฎหมายกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน การจัดทำหลักเกณฑ์เพื่อเร่งรัดการแก้ไขปัญหาสุขภาพและสถานะบุคคลให้แก่บุคคลที่อพยพเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลานาน และกลุ่มบุตรที่เกิดในราชอาณาจักร ซึ่งจะช่วยลดปัจจัยเสี่ยงของการใช้แรงงานเด็ก การดำเนินการตรวจแรงงานในอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง และสถิติการดำเนินคดีค้ามนุษย์ในเด็กที่สูงขึ้น พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่ไทยอาจพิจารณาเพื่อส่งเสริมการดำเนินการเพื่อป้องกันและจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดต่อไป

นอกจากนี้ กระทรวงการต่างประเทศรับทราบถึงการเผยแพร่รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ค.ศ. ๒๐๒๕ (๒๐๒๕ Trafficking in Persons Report: ๒๐๒๕ TIP Report) ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ซึ่งไทยได้รับการจัดระดับให้อยู่ใน Tier ๒ ต่อเนื่องเป็นปีที่สี่ โดยรายงานฯ ได้สะท้อนถึงพัฒนาการสำคัญที่รัฐบาลไทยและภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมกันดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในปีที่ผ่านมา และให้ข้อเสนอแนะที่ไทยอาจพิจารณาดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

การส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและการคุ้มครองความปลอดภัยและสิทธิมนุษยชนในด้านต่าง ๆ ของประชาชน รวมถึงการต่อต้านการค้ามนุษย์ แรงงานบังคับ และจัดแรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายเป็นวาระที่ประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างยิ่งมาโดยตลอด และได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องโดยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน เพื่อปกป้องและคุ้มครองประชาชนชาวไทยและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยตามหลักสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรม และจะมุ่งมั่นสานต่อการดำเนินการดังกล่าวอย่างเต็มที่และต่อเนื่องต่อไป

จังหวัดภูเก็ต ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ และปัญหาแรงงานต่างด้าว มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต (Prevention of Human Trafficking on Labour Operation Center, Phuket Province) โดยมีแรงงานจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต เพื่อดำเนินการ กำหนดยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน จังหวัดภูเก็ต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๗ แผนการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงานสอดคล้องกับนโยบายเรื่องการป้องกันการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ กระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา (US DOL) เผยรายงานสถานการณ์การจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ประจำปี ๒๕๖๓ (Findings on the Worst Forms of Child Labor ๒๐๒๔ หรือ TDA Report) โดยประเทศไทยได้รับการประเมินในระดับ “มีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญ” (Significant Advancement) ถือเป็นความสำเร็จในรอบ ๖ ปี ที่ไทยก้าวจากระดับ “ปานกลาง” สู่ระดับสูงสุดในเวทีโลก อันสะท้อนถึงพัฒนาการทางบวกและการดำเนินการของไทยในห้วงปีที่ผ่านมาในการป้องกัน และจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด อาทิ การผ่านกฎหมายกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการคุ้มครองลูกจ้างทำงานบ้าน การจัดทำหลักเกณฑ์เพื่อเร่งรัดการแก้ไขปัญหาสิทธิและสถานะบุคคลให้แก่บุคคลที่อพยพเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลานาน และกลุ่มบุตรที่เกิดในราชอาณาจักร ซึ่งจะช่วยลดปัจจัยเสี่ยงของการใช้แรงงานเด็ก การดำเนินการตรวจแรงงานในอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง และสถิติการดำเนินคดีค้ามนุษย์ในเด็กที่สูงขึ้น พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่ไทยอาจพิจารณาเพื่อส่งเสริมการดำเนินการเพื่อป้องกันและจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดต่อไป

นอกจากนี้ กระทรวงการต่างประเทศรับทราบถึงการเผยแพร่รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ค.ศ. ๒๐๒๕ (๒๐๒๕ Trafficking in Persons Report: ๒๐๒๕ TIP Report) ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งไทยได้รับการจัดระดับให้อยู่ใน Tier ๒ ต่อเนื่องเป็นปีที่สี่ โดยรายงานฯ ได้สะท้อนถึงพัฒนาการสำคัญที่รัฐบาลไทยและภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมกันดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในปีที่ผ่านมา และให้ข้อเสนอแนะที่ไทยอาจพิจารณาดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

การส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและการคุ้มครองความปลอดภัยและสิทธิมนุษยชนในด้านต่าง ๆ ของประชาชน รวมถึงการต่อต้านการค้ามนุษย์ แรงงานบังคับ และจัดแรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายเป็นวาระที่ประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างยิ่งมาโดยตลอด และได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องโดยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน เพื่อปกป้องและคุ้มครองประชาชนชาวไทยและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยตามหลักสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรม และจะมุ่งมั่นสานต่อการดำเนินการดังกล่าวอย่างเต็มที่และต่อเนื่องต่อไป

จังหวัดภูเก็ต ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ และปัญหาแรงงานต่างด้าว มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต (Prevention of Human Trafficking on Labour Operation Center, Phuket Province) โดยมีแรงงาน

จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการคุ้มครองด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต เพื่อดำเนินการกำหนดยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการคุ้มครองด้านแรงงาน จังหวัดภูเก็ต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) โครงการยกระดับการขับเคลื่อนกลไกเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคุ้มครองด้านแรงงานไปสู่การปฏิบัติ

๑.๑) จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการคุ้มครองด้านแรงงาน จังหวัด ... จำนวน ๑ แผน ผลการดำเนินงาน จำนวน ๑ แผน

๑.๒) จำนวนสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงได้รับการตรวจคัดกรองตามแผนปฏิบัติการ จำนวน ๓๐ แห่ง ผลการดำเนินงาน จำนวน ๒๔ แห่ง

๑.๓) จำนวนแรงงานได้รับการตรวจคัดกรองตามแผนปฏิบัติการ จำนวน ๔๐๐ คน ผลการดำเนินงาน จำนวน ๓๖๒ คน

๒) โครงการตรวจคัดกรอง คัดแยก ตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน เพื่อแสวงหาข้อบ่งชี้ผู้ที่อาจถูกแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน แรงงานบังคับ

๒.๑) เจ้าหน้าที่ประสานงานด้านภาษา ดำเนินการให้คำปรึกษา/รับเรื่องร้องทุกข์ร้องเรียน/ตรวจแรงงาน/คัดกรอง/คัดแยก/แปลภาษา จำนวน ๒๔๐ ครั้ง ผลการดำเนินงาน จำนวน ๑,๔๙๗ ครั้ง

๒.๒) เจ้าหน้าที่ประสานงานด้านภาษา ดำเนินการประชาสัมพันธ์ความรู้ด้านการป้องกันการบังคับใช้แรงงานหรือบริการให้แก่แรงงานต่างด้าว จำนวน ๒๔ ครั้ง ผลการดำเนินงาน จำนวน ๑๓๐ ครั้ง

๒.๓) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามกลไกการส่งต่อระดับชาติฯ จำนวน ๑ ฉบับ ผลการดำเนินงาน จำนวน - ฉบับ

๓) โครงการยกระดับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการใช้แรงงานเด็ก ในกิจการกึ่ง ปลา อ้อย และเครื่องนุ่งห่ม

๓.๑) จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานฯ ผลการดำเนินงาน จำนวน ๑๖๐ คน

๓.๒) สถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงได้รับการตรวจคัดกรองตามแผนการตรวจแรงงาน จำนวน ๗ แห่ง แรงงาน จำนวน ๒๕๐ คน ผลการดำเนินงาน จำนวน ๓๕๖ คน

๔.๘ นโยบายที่สำคัญด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน ในการบริหารจัดการแรงงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๑) กระทรวงแรงงานได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายเป็นการเฉพาะเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ให้ได้รับความคุ้มครองด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีรายได้ที่เป็นธรรม มีหลักประกันทางสังคม มีสิทธิเสรีภาพในการรวมกลุ่ม และเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว โดยได้มอบหมายให้สำนักงานแรงงานจังหวัดดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ โดยเครือข่ายชุมชน เพื่อสร้างเครือข่ายแรงงานอิสระและสร้างการรับรู้ให้แรงงานอิสระมีความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้รับจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ที่มา : สำนักงานนโยบายแรงงานนอกระบบ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้รับเป้าหมายให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เกี่ยวกับ ร่าง พรบ. ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. และขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระในระบบแรงงานอิสระ (INDE - REGIS) จำนวน ๒๖๐ คน ผลการดำเนินงาน จำนวน ๓๑๑ คน

๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานในพื้นที่โดยบัณฑิตแรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมการจ้างงานในพื้นที่ และเพื่อขยายการบริการของกระทรวงแรงงานให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงครอบคลุม รายละเอียดดังนี้

๒.๑) จ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ว่างงานในพื้นที่ จำนวน ๒ อัตรา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่ง บัณฑิตแรงงานประจำอำเภอเกาะทุ๋ บัณฑิตแรงงานประจำอำเภอลาแม

๒.๒) ให้บริการด้านแรงงานแก่ประชาชนวัยแรงงานในพื้นที่ เป้าหมาย จำนวน ๓๖๐ คน ดำเนินการได้ ๕๒๕ คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ประชาชนที่ขอรับบริการด้านแรงงาน ๕๒๕ คน

(2) คัดกรอง - ส่งต่อ ไปยังหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๒๔ คน ร้อยละ 52.95 ของประชาชนที่ขอรับบริการด้านแรงงานทั้งหมด จำแนกได้ดังนี้

- จัดหางาน จำนวน ๒๐ คน
- ผูกอาชีพ จำนวน ๑๙๐ คน
- คุ้มครองแรงงาน จำนวน ๒๐ คน
- สิทธิประโยชน์ประกันสังคม จำนวน ๙๔ คน

(3) ประชาชนที่ผ่านการคัดกรอง - ส่งต่อ ได้รับการฯ จากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน จำนวน ๓๒๓ คน ร้อยละ ๙๙.๖๙ ของประชาชนที่ผ่านการคัดกรอง - ส่งต่อทั้งหมด

(4) ประชาชนที่ได้รับการ (เฉพาะด้านจัดหางาน และด้านการฝึกอาชีพ) มีทักษะอาชีพ จำนวน ๒๑๐ คน ร้อยละ ๖๔.๘๑ ของกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการคัดกรอง - ส่งต่อด้านจัดหางาน และด้านการฝึกอาชีพ/พัฒนาทักษะทั้งหมด เช่น ให้บริการนวดเท้าเพื่อสุขภาพในพื้นที่ชุมชน การทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้าขายในตลาดชุมชน ร้านค้าชุมชน

ตารางภาคผนวก

ตารางที่ ๒ - ๑ ข้อมูลการปกครอง จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	จำนวน		
			ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๘	๔๔	๓๓
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๓	๖	26
ถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๖	๔๖	-
รวม	๕๔๓.๐๓๔	-	๑๗	๙๖	๕๙

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๒ - ๒ จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ /กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมืองภูเก็ต	๑๑๗,๘๓๒	๑๓๕,๗๘๑	๒๕๓,๖๑๓	๔๖.๔๖	๕๓.๕๔	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๘,๑๗๖	๓๒,๐๐๓	๖๐,๑๗๙	๔๖.๘๒	๕๓.๑๘	๑๐๐.๐๐
๓	ถลาง	๕๗,๘๙๐	๖๒,๗๘๓	๑๒๐,๖๗๓	๔๗.๙๗	๕๒.๐๓	๑๐๐.๐๐
รวม		๒๐๓,๘๙๘	๒๓๐,๕๖๗	๔๓๔,๔๖๕	๔๖.๙๓	๕๓.๐๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๒ - ๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	จังหวัด		บาทต่อคนต่อปี	
	ภูเก็ต	๔๓๙,๖๕๒	ระยอง	๙๕๖,๑๓๕
๑	ภูเก็ต	๔๓๙,๖๕๒	ระยอง	๙๕๖,๑๓๕
๒	พังงา	๓๓๒,๗๒๗	กรุงเทพมหานคร	๖๙๗,๕๒๙
๓	ชุมพร	๒๓๙,๓๖๖	ชลบุรี	๖๐๑,๙๗๗
๔	สุราษฎร์ธานี	๒๓๑,๑๗๒	ฉะเชิงเทรา	๔๕๗,๐๕๙
๕	กระบี่	๒๑๗,๗๑๕	ภูเก็ต	๔๓๙,๖๕๒
๖	สงขลา	๑๕๖,๗๕๕	พระนครศรีอยุธยา	๔๓๘,๒๙๑
๗	นครศรีธรรมราช	๑๓๑,๒๑๐	สมุทรสาคร	๓๙๐,๙๕๒
๘	ตรัง	๑๒๔,๗๒๒	ปราจีนบุรี	๓๖๑,๖๔๕
๙	ยะลา	๑๒๑,๔๓๗	พังงา	๓๓๒,๗๒๗
๑๐	สตูล	๑๑๙,๙๗๙	สระบุรี	๓๒๘,๓๔๕
๑๑	ระนอง	๑๑๔,๙๑๑	สมุทรปราการ	๓๒๐,๒๐๓
๑๒	พัทลุง	๙๕,๒๓๒	นครปฐม	๓๑๖,๑๐๑
๑๓	ปัตตานี	๘๔,๘๐๔	จันทบุรี	๒๗๐,๕๘๔
๑๔	นราธิวาส	๖๖,๗๘๕	ปทุมธานี	๒๔๗,๑๐๕

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ณปี พ.ศ.๒๕๖๗)

ตารางที่ ๒ - ๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตปี ๒๕๖๗
และปี ๒๕๖๘

(หน่วย : คน)

สาขาการผลิต	๒๕๖๖			๒๕๖๗		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน
เกษตรกรรม	๖,๔๕๕	๙๖,๘๗๒	๑,๕๓๙,๓๔๔	๘,๙๒๖	๑๒๑,๒๓๑	๑,๖๖๑,๔๒๑
ภาคเกษตรกรรม	๖,๔๕๕	๙๖,๘๗๒	๑,๕๓๙,๓๔๔	๘,๙๒๖	๑๒๑,๒๓๑	๑,๖๖๑,๔๒๑
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการ ประมง	๖,๔๕๕	๙๖,๘๗๒	๑,๕๓๙,๓๔๔	๘,๙๑๖	๑๒๑,๒๓๑	๑,๖๖๑,๔๒๑
นอกภาคเกษตร	๒๑๔,๐๕๙	๔๐๔,๙๗๘	๑๖,๔๕๓,๘๕๒	๒๖๓,๔๗๐	๔๗๘,๐๔๕	๑๗,๐๒๒,๔๖๔
ภาคอุตสาหกรรม	๘,๕๙๐	๔๐,๐๘๒	๕,๔๘๒,๗๗๙	๙,๘๒๔	๔๓,๘๕๓	๕,๕๐๐,๑๓๔
- การทำเหมืองแร่ และเหมือง หิน	๐	๑,๙๔๘	๓๕๒,๕๖๙	๐	๑,๘๙๐	๓๗๙,๘๐๒
- การผลิต	๔,๔๑๑	๒๘,๖๗๖	๔,๔๙๕,๕๗๓	๕,๒๖๗	๓๑,๙๙๒	๔,๕๒๘,๘๒๙
- การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับ อากาศ	๓,๗๗๒	๘,๒๙๔	๕๕๖,๖๕๔	๔,๐๖๘	๘,๖๔๔	๕๑๐,๐๖๕
- การจัดหา น้ำ การจัดการ การ บำบัด น้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๔๐๗	๑,๑๖๓	๗๗,๙๘๓	๔๘๙	๑,๓๒๘	๘๑,๔๓๘
ภาคบริการ	๒๐๕,๔๖๙	๓๖๔,๘๙๖	๑๐,๙๗๑,๐๗๓	๒๕๓,๖๔๖	๔๓๔,๑๙๑	๑๑,๕๒๒,๓๓๐
- การก่อสร้าง	๖,๐๕๘	๑๔,๐๓๒	๔๓๙,๕๖๒	๘,๘๑๕	๑๖,๔๔๘	๔๔๘,๒๑๒
- การขายส่ง การขายปลีก การ ซ่อมแซม ยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๐,๘๓๘	๔๑,๙๒๐	๒,๘๔๘,๑๙๓	๑๑,๑๕๑	๔๕,๒๙๗	๒,๙๔๓,๒๒๘
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๓๐,๗๔๙	๔๗,๖๖๗	๙๐๐,๑๕๗	๓๘,๒๐๙	๕๕,๙๐๖	๙๙๔,๔๓๒
- ที่พักแรมและบริการด้าน อาหาร	๑๐๓,๓๖๘	๑๓๙,๒๖๔	๙๗๗,๗๘๓	๑๓๔,๘๙๖	๑๘๖,๓๔๑	๑,๑๔๙,๘๕๔
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓,๐๔๔	๕,๒๖๖	๕๐๖,๑๗๑	๓,๐๕๓	๕,๑๒๒	๕๓๖,๗๖๕
- กิจกรรมทางการเงินและการ ประกันภัย	๑๖,๕๖๗	๓๓,๕๑๐	๑,๕๙๓,๔๓๘	๑๘,๐๑๓	๓๔,๙๗๖	๑,๖๑๒,๙๒๓
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๗,๒๕๓	๑๕,๕๘๐	๔๕๘,๔๖๒	๖,๘๑๔	๑๕,๑๐๑	๔๖๔,๘๘๐
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๑๗	๙๘๙	๓๐๖,๙๔๓	๑,๐๔๓	๑,๒๔๑	๓๑๗,๘๓๗
- กิจกรรมการบริหารและการ บริการสนับสนุน	๖,๐๔๙	๘,๓๙๔	๒๓๙,๖๐๓	๘,๖๕๔	๑๒,๒๓๔	๒๔๗,๒๑๖
- การบริหารราชการ การ ป้องกันประเทศและการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๘,๕๕๙	๑๙,๗๕๘	๑,๑๐๕,๙๕๗	๙,๕๙๐	๒๑,๑๙๘	๑,๑๓๘,๔๓๘

- การศึกษา	๒,๕๘๑	๑๗,๓๙๔	๗๕๖,๘๑๐	๒,๗๙๒	๑๗,๔๘๖	๗๘๔,๐๒๐
- กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๖,๒๒๒	๑๕,๖๑๖	๔๗๒,๕๔๖	๗,๑๐๓	๑๖,๙๐๓	๕๐๗,๐๘๘
- ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๖๑๑	๑,๓๓๕	๑๑๘,๓๒๒	๕๙๒	๑,๔๖๑	๑๒๕,๐๒๒
- กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒,๗๕๐	๔,๑๗๒	๒๔๗,๑๒๖	๒,๙๒๓	๔,๔๗๗	๒๕๒,๔๑๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม Gross provincial product (GPP)	๒๒๐,๕๑๔	๕๐๑,๘๕๐	๑๗,๙๙๓,๑๙๖	๒๗๒,๓๙๕	๕๙๙,๒๗๖	๑๘,๖๘๓,๘๘๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี: บาท	๓๕๙,๐๒๘	๑๙๘,๙๕๙	๒๕๖,๘๙๕	๔๓๙,๖๕๒	๒๓๖,๒๕๗	๒๖๖,๑๐๓

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ตารางที่ ๒ - ๕ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘
จำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัวที่แท้จริง (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้างศก. (ร้อยละต่อ GPP) (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคเกษตร	-๑.๘๐	๓๘.๒๘	๓.๔๗	๓.๒๘
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการประมง	-๑.๘๐	๓๘.๒๘	๓.๔๗	๓.๒๘
ภาคนอกเกษตร	๒๕.๖๘	๒๓.๐๘	๙๖.๕๓	๙๖.๗๒
ภาคอุตสาหกรรม	๓๓.๖๖	๑๔.๓๗	๔.๕๗	๓.๖๑
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐	๐	๐.๐๐	๐.๐๐
การผลิต	๑๕.๘๕	๑๙.๔๑	๒.๓๓	๑.๙๓
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๖๔.๐๓	๗.๘๕	๒.๐๒	๑.๔๙
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒๕.๔๕	๒๐.๑๕	๐.๒๒	๐.๑๘
ภาคบริการ	๒๕.๓๑	๒๓.๔๕	๙๑.๙๖	๙๓.๑๒
การก่อสร้าง	๕๐.๓๓	๔๕.๕๑	๓.๑๓	๓.๒๔
ขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	๒๙.๔๖	๒.๘๙	๕.๕๒	๔.๐๙
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	๒๔.๕๓	๒๔.๒๖	๑๕.๙๖	๑๔.๐๓
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๓๐.๔๓	๓๐.๕๐	๓๙.๓๒	๔๙.๕๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕.๔๔	๐.๓๐	๑.๕๗	๑.๑๒
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๓.๕๓	๘.๗๓	๘.๕๕	๖.๖๑
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๑.๙๖	-๖.๐๕	๓.๗๕	๒.๕๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๒๔.๖๖	๒๗.๖๖	๐.๔๒	๐.๓๘
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๗๘.๙๓	๔๓.๐๖	๓.๐๔	๓.๑๘
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	-๓.๓๒	๑๒.๐๕	๔.๔๐	๓.๕๒
การศึกษา	๕.๘๘	๘.๑๘	๑.๓๓	๑.๐๒
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๗.๐๙	๑๔.๑๖	๓.๒๒	๒.๖๑
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-๙.๕๗	-๓.๑๑	๐.๓๒	๐.๒๒
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒๘.๕๕	๖.๒๙	๑.๔๒	๑.๐๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP)	๒๔.๔๘	๒๓.๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒ - ๖ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗

	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๔๐๗,๓๐๑	๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๘,๕๒๓	๒๕๕,๔๒๐	๓๕๙,๐๒๘	๔๓๙,๖๕๒
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘	๖๑๔	๖๒๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๒ - ๗ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙) จังหวัดภูเก็ต

หมวด	ดัชนีราคาผู้บริโภค		
	เมษายน ๒๕๖๙	พฤษภาคม ๒๕๖๙	มิถุนายน ๒๕๖๙
รวมทุกรายการ	๑๐๒.๗	๑๐๒.๖	๑๐๔.๑
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐๕.๔	๑๐๕.๘	๑๑๐.๖
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	๑๐๒.๒	๑๐๒.๔	๑๐๒.๘
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	๑๐๕.๘	๑๐๕.๑	๑๐๔.๓
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	๑๐๒.๓	๑๐๑.๗	๑๐๐.๕
ผักและผลไม้	๑๐๓.๗	๑๐๔.๓	๑๐๒.๑
เครื่องประกอบอาหาร	๑๐๒.๑	๑๐๑.๐	๙๙.๙
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	๑๐๓.๕	๑๐๒.๑	๑๐๔.๒
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	๑๐๐.๙	๑๐๐.๔	๑๐๐.๐
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	๙๘.๗	๙๘.๗	๙๘.๗
หมวดเคหสถาน	๙๙.๓	๙๙.๔	๙๙.๔
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	๑๐๑.๗	๑๐๑.๓	๑๐๑.๐
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	๑๐๒.๖	๑๐๑.๔	๑๐๐.๒
หมวดการบันเทิงการอ่านและการศึกษา	๑๐๑.๖	๑๐๑.๒	๑๐๑.๔
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	๑๐๐.๓	๑๐๐.๓	๑๐๐.๓
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๐๒.๔	๑๐๒.๒	๑๐๔.๘
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	๑๐๓.๕	๑๐๓.๖	๑๐๑.๙
- อาหารสด	๑๐๓.๘	๑๐๓.๗	๑๐๒.๖
- พลังงาน	๑๐๒.๔	๑๐๒.๗	๑๐๐.๔

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๙

ตารางที่ ๒ - ๘ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

เดือน	ตั้งใหม่ บจ.		ตั้งใหม่ หจ.		ตั้งใหม่ หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
เมษายน	๑๙๒	๔๓๖.๗๒	๗	๖.๖๐	๐	๐
พฤษภาคม	๑๘๓	๑,๓๕๓.๐๙	๑๒	๑๕.๙๐	๐	๐
มิถุนายน	๑๙๖	๔๓๒.๖๔	๙	๘.๖๕	๐	๐
รวม	๕๗๑	๒,๒๒๒.๔๕	๒๘	๓๑.๑๕	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๒ - ๙ การจดทะเบียนนิติบุคคลเล็กกิจการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)

เดือน	เล็ก บจ.		เล็ก หจ.		เล็ก หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
เมษายน	๓๓	๑๑๕.๖๐	๕	๘.๐๐	๐	๐
พฤษภาคม	๔๖	๑๓๕.๐๐	๕	๗.๖๐	๐	๐
มิถุนายน	๕๖	๑๖๖.๖๐	๒	๕.๒๐	๐	๐
รวม	๑๓๕	๔๑๗.๒๐	๑๒	๒๐.๘๐	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๙

ตารางที่ ๒ - ๑๐ แสดงข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอำเภอในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
เมืองภูเก็ต	๑๗๐	๖,๖๘๘.๖๐	๔,๐๒๘
ถลาง	๑๐๑	๕,๖๘๓.๙๔	๓,๑๐๓
กะทู้	๒๐	๑,๑๖๕.๒๙	๒๒๙
รวม	๒๙๑	๑๓,๕๓๗.๘๓	๗,๓๖๐

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒ - ๑๑ แสดงข้อมูลโรงงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑	๑๒.๐๑	๕๕	๔๙.๔๖
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๓๗	๑,๓๒๖.๙๘	๙๘๒	๕๐,๐๓๔.๑๓
๓	อุตสาหกรรมเครื่องตี	๘	๔๕๕.๓๙	๑๑๐	๑,๑๔๒.๗๔
๔	สิ่งทอ	๑	๒๐๓.๒๐	๗๑	๕๔๓.๑๗
๕	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๗	๒๑๒.๖๗	๔๑๒	๓,๐๕๕.๙๒
๖	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น ๆ	๑๗	๕๖๔.๑๒	๖๓๖	๖,๑๘๓.๘๘
๗	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๒	๑๕๐.๒๖	๖๕	๓๘๔.๓๐
๘	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑	๕๑๑.๔๐	๘	๑,๖๖๘.๔๗
๙	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๒	๒๓๑.๐๐	๔๒๖	๔๔,๘๔๔.๐๗
๑๐	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๑	๒๒๗.๗๕	๒๑๒	๔,๘๔๙.๗๙
๑๑	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๕๑	๑,๘๙๙.๑๙	๑,๐๒๐	๑๖,๑๐๖.๓๑
๑๒	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑	๓๐.๐๐	๒๑๕	๑๕,๘๖๙.๒๘
๑๓	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๘	๑๗๙.๑๘	๒๓๐	๒,๖๗๒.๙๐
๑๔	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๔	๓.๙๖	๓๐	๒๘๔.๖๒
๑๕	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๑	๔.๐๕	๙๖	๑.๙๗

๑๖	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๖๘	๓,๔๔๙.๖๗	๑,๔๙๐	๑๔,๒๗๒.๐๕
๑๗	การผลิตอื่น ๆ	๕๑	๔,๐๗๗.๐๐	๑,๓๐๒	๙๐,๔๗๘.๕๙
รวม		๒๙๑	๑๓,๕๓๗.๘๓	๗,๓๖๐	๒๕๒,๔๔๑.๖๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒ - ๑๒ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)
จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	จดทะเบียน		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)
อุตสาหกรรมอาหาร	๓	๙๓๖.๕๐	๑๔๘
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๕	๔๒๕.๑๖	๓๐๕
ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	๒๒.๓๕	๒๕
การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๑	๑๘.๐๐	๒๓
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓	๙๔.๐๐	๑๗
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๕	๑,๘๙๗.๑๕	๔๔๐
ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๒	๑๐๓.๖๐	๘๖
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๒	๒๐๐.๐๐	๗๙
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑	๘๐.๐๐	๕
ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๒	๒,๑๐๓.๗๒	๗๗
การผลิตอื่นๆ	๒๒	๘,๐๙๗.๙๗	๒๖๐
รวม	๔๗	๑๓,๙๗๘.๔๕	๑,๔๖๕

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒ - ๑๓ การเลิกกิจการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	เลิกกิจการ		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑	๐.๗๘	๔
รวม	๑	๐.๗๘	๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๕๒,๐๙๑	๓๔๖,๑๙๓	๓๕๒,๔๔๗	๓๗๑,๕๕๓	๓๖๖,๕๙๗
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต	๕๐๓,๙๓๖	๕๐๕,๑๕๙	๕๐๖,๕๑๙	๕๐๗,๘๘๘	๕๐๙,๒๗๙
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๖๙.๘๗	๖๘.๕๓	๖๙.๕๘	๗๓.๑๖	๗๑.๙๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๓ - ๒ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตร จังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีงานทำ	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๘,๒๘๑	๖,๖๓๒	๔,๒๑๙	๑๔,๗๔๘	๑๕,๙๔๔
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๓๓๙,๖๗๖	๓๓๕,๗๗๕	๓๔๖,๕๙๑	๓๕๓,๔๔๓	๓๔๖,๒๒๔
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๗,๙๕๗	๓๔๒,๔๐๗	๓๕๐,๘๑๐	๓๖๘,๑๙๑	๓๖๒,๑๖๘
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๒.๓๘	๑.๙๔	๑.๒๐	๔.๐๑	๔.๔๐
อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๙๗.๖๒	๙๘.๐๖	๙๘.๘๐	๙๕.๙๙	๙๕.๖๐

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๓ - ๓ อัตราการว่างงาน จังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงาน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ว่างงานในจังหวัด	๔,๑๓๓	๓,๗๘๖	๑,๖๓๗	๓,๓๖๒	๔,๔๒๘
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๕๒,๐๙๑	๓๔๖,๑๙๓	๓๕๒,๔๔๗	๓๗๑,๕๕๓	๓๖๖,๕๙๗
อัตราการว่างงานในจังหวัด	๑.๑๗	๑.๐๙	๐.๔๖	๐.๙๐	๑.๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๓ - ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ประกัน
 ตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง จังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓	๑๘๘,๕๔๖	๑๘๙,๕๗๕	๑๙๒,๒๙๔	๑๙๒,๘๔๑	๒๐๔,๕๔๖
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๙	๒๙,๒๙๙	๒๙,๐๒๑	๒๙,๐๑๓	๒๙,๑๑๐	๒๙,๐๙๙
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๔๐	๔๖,๒๙๓	๔๖,๔๑๒	๔๖,๖๒๕	๔๖,๓๔๐	๔๖,๔๖๒
จำนวนผู้ประกันตน ที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน	๔,๖๙๗	๔,๕๐๑	๗,๔๐๘	๕,๔๒๕	๕,๐๘๒
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	๖๑๐	๑,๒๖๗	๒,๑๘๓	๗๒๑	๗๙๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบ ประกันสังคม (มาตรา ๓๓) (%YoY)	๑๐.๙๖	๘.๒๒	๔.๘๙	๓.๑๐	๘.๔๙
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับ ประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (%YoY)	๑๘.๖๗	๕๐.๐๘	๕๕๗.๓๒	๓๕๓.๖๐	๘.๒๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับ ประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง (%YoY)	๑๔๘.๙๘	๒๗๙.๓๔	๓,๗๒๙.๘๒	๖๗๕.๒๗	๒๙.๕๑

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๕ อัตราการบรรจงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต

อัตราการบรรจงานต่อผู้สมัครงาน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ได้รับการบรรจงาน	๙๐๔	๙๕๔	๑,๒๖๗	๑,๐๗๕	๑,๐๙๘
ผู้สมัครงานในจังหวัด	๑,๐๖๓	๑,๒๔๕	๑,๗๒๒	๑,๔๗๘	๑,๖๐๔
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	๓,๒๖๒	๑,๓๗๘	๒,๐๖๒	๓,๕๐๓	๒,๑๒๕
อัตราการบรรจงานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด	๘๕.๐๔	๗๖.๖๓	๗๓.๕๘	๗๒.๗๓	๖๘.๔๕
อัตราการบรรจงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	๒๗.๗๑	๖๙.๒๓	๖๑.๔๔	๓๐.๖๙	๕๑.๖๗

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	ไตรมาส				
	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๒/๒๕๖๙
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด	๑๐๖,๔๐๙	๑๓๕,๖๙๖	๑๓๙,๙๒๐	๑๓๘,๑๖๗	๑๑๓,๒๗๐
จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาต ให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๘๘,๗๓๑	๑๒๐,๐๐๖	๑๒๔,๖๙๕	๑๒๑,๓๔๑	๙๕,๖๙๔
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙	๓๔๗,๙๕๗	๓๔๒,๔๐๗	๓๖๒,๑๖๘
อัตราการการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อผู้มีงานทำ ทั้งหมดของจังหวัด	๒๙.๘๖	๓๘.๕๐	๔๐.๒๑	๔๐.๓๕	๓๑.๒๘
อัตราการการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๒๔.๙๐	๓๔.๐๕	๓๕.๘๔	๓๕.๔๔	๒๖.๔๒

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

สถานประกอบการกิจการ	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
ที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๒	๑๘	๑๖	-	๑๖
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๙๐	๒๘	๙๖	๕๕	๙๖
ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๒๖	-	๒๖	๑๑	๒๖
ที่ผ่านตรวจกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๖๙	-	๕๘	๘๗	๕๘
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการ	๒.๒๒	๖๔.๒๙	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๗๐
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ	๓๗.๖๘	-	๔๔.๘๓	๑๒.๖๔	๔๔.๘๒

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบการกิจการ	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด (แห่ง)	๑๐,๐๘๕	๑๐,๒๒๙	๑๐,๓๙๐	๒๑,๑๕๘	๑๐,๓๙๐
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
อัตราการเกิดข้อขัดแย้งแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๓ - ๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม จังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกันตน	ไตรมาส				
	๒/๒๕๖๘	๓/๒๕๖๘	๔/๒๕๖๘	๑/๒๕๖๙	๒/๒๕๖๙
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด	๒๖๔,๑๓๘	๒๖๕,๐๑๓	๒๖๗,๙๓๒	๒๖๘,๒๙๑	๒๘๐,๑๐๗
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๗,๙๕๗	๓๔๒,๔๐๗	๓๕๐,๘๑๐	๓๖๘,๑๙๑	๓๖๒,๑๖๘
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในจังหวัดภูเก็ต	๗๕.๙๑	๗๗.๔๐	๗๖.๓๘	๗๒.๘๗	๗๗.๓๔

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔ - ๑ จำนวนประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ
ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๔๒,๙๔๘	๒๖๐,๙๘๘	๕๐๓,๙๓๖	๒๔๕,๔๔๑	๒๖๓,๘๓๘	๕๐๙,๒๗๙
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๘๕,๘๐๕	๑๖๖,๕๐๐	๓๕๒,๓๐๕	๑๙๓,๘๒๑	๑๗๒,๗๗๕	๓๖๖,๕๙๗
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๓,๒๖๙	๘๙๔	๕,๓๔๘	๓,๑๐๙	๑,๓๑๙	๔,๔๒๘
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล	๒๑๔	-	๒๑๔	๐	๐	๐
ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	๕๗,๑๔๓	๙๔,๔๘๘	๑๕๑,๖๓๑	๕๑,๖๒๐	๙๑,๐๖๓	๑๔๗,๖๘๒
๒.๑ ทำงานบ้าน	๓,๖๖๕	๒๗,๗๕๙	๓๑,๔๒๔	๑,๓๘๒	๒๑,๑๗๔	๒๒,๕๕๖
๒.๒ เรียนหนังสือ	๑๘,๓๕๖	๑๖,๗๔๑	๓๕,๐๙๗	๑๘,๑๔๒	๒๑,๔๙๐	๓๙,๖๓๒
๒.๓ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๓๑,๑๗๔	๔๖,๑๒๖	๗๗,๓๐๐	๓๐,๐๐๘	๔๓,๘๓๕	๗๓,๘๔๓
๒.๔ ผู้ดูแล เด็ก/ชรา/ป่วย/ พิการ	๗๘๖	๑,๕๘๘	๒,๓๗๔	๕๔๔	๙๐๙	๑,๔๕๓
๒.๕ อื่น ๆ	๓,๑๖๑	๒,๒๗๔	๕,๔๓๖	๑,๕๔๔	๓,๖๕๔	๕,๑๙๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔ - ๒ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ภาคเกษตรกรรม	๗,๑๕๓	๑,๒๙๙	๘,๒๘๑	๑๒,๐๗๙	๓,๘๖๕	๑๕,๙๔๔
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๗,๑๕๓	๑,๒๙๙	๘,๒๘๑	๑๒,๐๗๙	๓,๘๖๕	๑๕,๙๔๔
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๗๕,๒๖๙	๑๖๔,๔๑๗	๓๓๙,๖๗๖	๑๗๘,๖๓๐	๑๖๗,๕๙๓	๓๔๖,๒๒๕
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๑๙๗	-	๑๙๗	๑๕๑	๐	๑๕๑
๓. การผลิต	๑๑,๓๗๖	๗,๗๕๕	๑๘,๑๓๑	๘,๗๖๓	๗,๐๗๑	๑๕,๘๓๔
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๓๕๓	๒๙๒	๖๔๕	๑๖๔	๒๔๗	๔๑๒
๕. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	๒๓๖	-	๒๓๖	๘๗๒	๐	๘๗๒
๖. การก่อสร้าง	๒๑,๙๘๖	๒,๑๒๒	๒๔,๑๐๘	๒๓,๔๖๖	๓,๑๑๘	๒๖,๕๘๔

อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๒๘,๖๑๘	๓๙,๑๔๙	๖๗,๗๕๗	๒๘,๓๔๒	๓๗,๘๐๓	๖๖,๑๔๕
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒๗,๘๖๗	๓,๘๑๗	๓๑,๖๗๔	๓๑,๕๘๕	๔,๓๗๐	๓๕,๙๕๕
๙. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔๗,๒๔๗	๖๘,๑๑๑	๑๑๕,๓๔๙	๓๖,๓๗๘	๖๕,๒๑๔	๑๐๑,๕๙๓
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๑๒๑	๒๗๙	๑,๓๙๙	๑,๕๒๔	๕๒๓	๒,๐๔๗
๑๑. กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย	๖๗๓	๑,๗๖๕	๒,๔๓๘	๑,๖๗๗	๒,๐๐๗	๓,๖๘๔
๑๒. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๑๕๕	๒,๗๘๓	๕,๙๓๗	๓,๒๔๙	๒,๔๐๔	๕,๖๕๓
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๑,๑๒๙	๒,๑๕๘	๓,๑๘๘	๒,๓๖๗	๒,๖๑๑	๔,๙๗๘
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๑๖,๔๖๖	๑๑,๑๒๕	๒๗,๔๙๑	๒๑,๐๐๗	๑๔,๙๐๘	๓๕,๙๑๕
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๔,๔๗๑	๓,๙๔๑	๘,๔๑๑	๖,๗๑๐	๔,๐๖๑	๑๐,๗๗๑
๑๖. การศึกษา	๑,๒๒๓	๓,๘๗๘	๕,๑๑๑	๓,๖๖๔	๔,๓๐๕	๗,๙๖๙
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๗๔๒	๔,๓๗๖	๕,๑๑๙	๒๙๙	๓,๐๗๑	๓,๓๗๐
๑๘. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๓,๗๕๘	๓,๒๗๗	๗,๑๓๕	๒,๘๓๓	๔,๔๔๗	๗,๒๘๐
๑๙. กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๕,๕๓๑	๘,๗๙๖	๑๔,๓๒๗	๕,๐๖๘	๘,๔๖๐	๑๓,๕๒๘
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒๓๑	๑,๑๑๒	๑,๒๓๓	๕๑๑	๒,๙๗๓	๓,๔๘๔
๒๑. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒๒. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๗๕,๒๖๙	๑๖๔,๔๑๗	๓๓๙,๖๗๖	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔ - ๓ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑. ผู้จัดการ ข้าราชการอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	๙,๘๕๙	๘,๔๔๑	๑๘,๒๙๙	๖,๐๙๑	๘,๔๖๕	๑๔,๕๕๖
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๖,๗๗๒	๙,๘๙๓	๑๖,๖๖๔	๘,๘๔๙	๑๑,๖๓๙	๒๐,๔๘๘
๓. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ	๙,๑๗๑	๑๒,๑๗๙	๒๑,๑๔๙	๑๑,๑๓๔	๑๒,๓๖๖	๒๓,๔๙๙
๔. เสมียน	๕,๖๕๔	๑๓,๙๘๗	๑๙,๖๔๑	๖,๕๑๓	๙,๘๐๖	๑๖,๓๑๙
๕. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	๕๑,๕๘๔	๗๓,๕๖๕	๑๒๕,๑๔๙	๔๕,๒๖๑	๗๗,๑๓๒	๑๒๒,๓๙๓

๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๙,๗๙๒	๒,๑๘๑	๑๑,๘๗๓	๑๔,๗๒๐	๔,๖๘๕	๑๙,๔๐๕
๗. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๒,๑๑๗	๙,๑๑๕	๔๑,๒๓๑	๓๕,๑๙๑	๑๐,๑๘๗	๔๕,๓๗๙
๘. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร	๓๕,๑๔๙	๓,๑๕๙	๓๘,๑๑๘	๓๗,๖๔๓	๔,๐๕๕	๔๑,๖๙๘
๙. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๒๒,๔๒๗	๓๓,๔๑๖	๕๕,๘๔๔	๒๕,๓๑๐	๓๓,๑๒๒	๕๘,๔๓๑
๑๑. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	๐	๐	๐
รวม	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔ - ๔ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๒,๕๐๗	๑๑,๐๒๔	๒๓,๕๓๐	๑๒,๕๔๗	๑๐,๙๔๗	๒๓,๔๙๔
๒. ประถมศึกษา	๓๙,๖๑๖	๓๐,๓๖๕	๖๙,๙๘๐	๔๑,๑๖๒	๒๘,๕๐๒	๖๙,๖๖๔
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๔๓,๑๔๑	๒๖,๓๘๗	๖๙,๕๒๘	๔๑,๐๘๖	๒๕,๘๘๗	๖๙,๙๗๒
๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๔,๖๔๖	๔๔,๕๘๔	๘๙,๒๓๐	๔๕,๓๐๒	๔๑,๘๒๘	๘๗,๑๓๐
๕. อุดมศึกษา	๔๑,๑๔๑	๕๓,๑๙๑	๙๔,๒๓๒	๔๙,๕๕๔	๖๔,๒๙๓	๑๑๓,๘๔๗
๗. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
๘. ไม่ทราบ	๑,๓๗๑	๑๘๕	๑,๕๕๖	๑,๐๖๑	-	๑,๐๖๑
รวม	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔ - ๕ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นายจ้าง	๑๑,๖๘๑	๖,๖๒๓	๑๘,๓๐๔	๑๐,๘๖๒	๖,๐๗๔	๑๖,๙๓๗
ลูกจ้างรัฐบาล	๖,๒๕๕	๗,๓๙๕	๑๓,๖๕๐	๙,๓๔๑	๗,๖๘๕	๑๗,๐๒๖
ลูกจ้างเอกชน	๑๐๓,๙๙๕	๑๑๐,๑๘๖	๒๑๔,๑๘๑	๑๐๕,๔๔๗	๑๑๓,๓๗๒	๒๑๘,๘๑๙
ทำงานส่วนตัว	๕๓,๕๗๖	๒๗,๙๕๗	๘๑,๕๓๓	๕๘,๑๙๓	๓๓,๗๐๐	๙๑,๘๙๓
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๖,๘๑๖	๑๒,๒๓๒	๑๙,๐๔๘	๖,๘๖๘	๑๐,๖๒๕	๑๗,๔๙๔
การรวมกลุ่ม	-	๑,๒๔๒	๑,๒๔๒	๐	๐	๐
รวม	๑๘๒,๓๒๒	๑๖๕,๖๓๕	๓๔๗,๙๕๗	๑๙๐,๗๑๒	๑๗๑,๔๕๖	๓๖๒,๑๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔ - ๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๘			ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
กำลังแรงงาน	๑๘๕,๘๐๕	๑๖๖,๕๐๐	๓๕๒,๓๐๕	๑๙๓,๘๒๑	๑๗๒,๗๗๕	๓๖๖,๕๙๗
จำนวนผู้ว่างงาน	๓,๒๖๙	๘๖๔	๔,๑๓๓	๓,๑๐๙	๑,๓๑๙	๔,๔๒๘
อัตราการว่างงาน	๑.๗๖	๐.๕๒	๑.๑๗	๑.๖๐	๐.๗๖	๑.๒๑

ตารางที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	ชาย	ชาย
๑. ภาคเกษตรกรรม	๓,๗๒๔	๓,๗๒๔	๓,๗๒๔
๒. ภาคการผลิต	๙,๗๖๖	๙,๗๖๖	๙,๗๖๖
๓. ภาคการบริการและการค้า	๕๕,๔๘๑	๕๕,๔๘๑	๕๕,๔๘๑
๔. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	ชาย	ชาย
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๔,๐๐๗	๔,๐๐๗	๔,๐๐๗
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๒,๓๙๘	๒,๓๙๘	๒,๓๙๘
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๒,๐๐๕	๒,๐๐๕	๒,๐๐๕
๔. เสมียน	๓๔๔	๓๔๔	๓๔๔
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๑๗,๐๔๓	๑๗,๐๔๓	๑๗,๐๔๓
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในการเกษตร และประมง	๓,๔๓๙	๓,๔๓๙	๓,๔๓๙
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	๑๒,๙๐๙	๑๒,๙๐๙	๑๒,๙๐๙
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๒๒,๙๗๕	๒๒,๙๗๕	๒๒,๙๗๕
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๓,๘๕๑	๓,๘๕๑	๓,๘๕๑
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	-	-	-
รวม	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	ชาย	ชาย
อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี	๙๑๕	๙๑๕	๙๑๕
อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี	๓,๕๗๘	๓,๕๗๘	๓,๕๗๘
อายุ ๒๕ - ๒๙ ปี	๒,๒๑๓	๒,๒๑๓	๒,๒๑๓
อายุ ๓๐ - ๓๔ ปี	๕,๑๐๖	๕,๑๐๖	๕,๑๐๖
อายุ ๓๕ - ๓๙ ปี	๗,๐๑๐	๗,๐๑๐	๗,๐๑๐
อายุ ๔๐ - ๔๔ ปี	๗,๔๖๖	๗,๔๖๖	๗,๔๖๖
อายุ ๔๕ - ๔๙ ปี	๗,๗๕๕	๗,๗๕๕	๗,๗๕๕
อายุ ๕๐ - ๕๔ ปี	๑๑,๐๔๖	๑๑,๐๔๖	๑๑,๐๔๖
อายุ ๕๕ - ๕๙ ปี	๙,๘๘๔	๙,๘๘๔	๙,๘๘๔
อายุ ๖๐ ขึ้นไป	๑๓,๙๙๙	๑๓,๙๙๙	๑๓,๙๙๙
รวม	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	ชาย	ชาย
ไม่มีการศึกษา	๔๕๕	๔๕๕	๔๕๕
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๓,๐๓๐	๓,๐๓๐	๓,๐๓๐
ประถมศึกษา	๑๒,๑๙๐	๑๒,๑๙๐	๑๒,๑๙๐
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๘,๓๒๘	๑๘,๓๒๘	๑๘,๓๒๘
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๐,๒๒๔	๒๐,๒๒๔	๒๐,๒๒๔
อุดมศึกษา	๑๔,๔๖๗	๑๔,๔๖๗	๑๔,๔๖๗
อื่น ๆ	-	-	-
ไม่ทราบ	๒๗๖	๒๗๖	๒๗๖
รวม	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑	๖๘,๙๗๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนานของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จำแนกตามเพศ

หน่วย : คน

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	ชาย	ชาย	หญิง
๒/๒๕๖๘	๖๑๐	๑๘๔	๒,๔๙๘	๓,๒๙๒	๕๑๘	๕๔๕	๑,๐๖๓	๔๓๙	๔๖๕	๙๐๔
๒/๒๕๖๙	๒๖๖	๑๕๓	๑,๗๐๖	๒,๑๒๕	๖๑๗	๙๘๗	๑,๖๐๔	๔๓๒	๖๖๖	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หน่วย : คน

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุนาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๑๓๕	๑๒๑	๗๕
มัธยมศึกษา	๕๖๗	๕๕๒	๓๗๑
ปวช.	๒๘๗	๑๑๓	๙๐
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๒๘๗	๑๑๓	๙๐
ปวส.	๓๔๗	๒๐๖	๑๕๐
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๓๔๗	๒๐๖	๑๕๐
อนุปริญญา	๓๐๓	๖	๓
ปริญญาตรี	๔๘๔	๖๐๓	๔๐๕
ปริญญาโท	๒	๓	๔
ปริญญาเอก	๐	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๒,๑๒๕	๑,๖๐๔	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงานจำแนกตามอาชีพ

ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

หน่วย : คน

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๑๗	๕๓	๘
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่น ๆ	๖๙	๑๐๖	๕๐
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๔๖๗	๓๕๘	๒๕๑
เสมียน เจ้าหน้าที่	๓๓๙	๔๒๐	๒๔๖
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๔๗๗	๒๙๘	๓๐๑
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๕	๙	๐
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	๑๘๖	๔๙	๑๖
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	๙๓	๕๐	๓๖
อาชีพงานพื้นฐาน	๔๗๐	๒๖๐	๑๙๐
ผู้ฝึกงาน	๒	๑	๐
รวม	๒,๑๒๕	๑,๖๐๔	๑,๐๙๘

ตารางที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรมไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
รวมภาคเกษตรกรรม	๔๓	๑๑
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๔๓	๑๑
๒. การประมง	๐	๐
รวมนอกภาคเกษตรกรรม	๒,๐๘๒	๑,๐๘๗
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๒
๔. การผลิต	๙	๔๐
๕. ไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๐	๐
๖. การจัดหา น้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๐	๐
๗. การก่อสร้าง	๘๖	๒๗
๘. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๖๘๓	๓๔๓
๙. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๐	๓
๑๐. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๕๓๐	๓๕๘
๑๑. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๕	๑๗
๑๒. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๓	๕
๑๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๓๐๕	๘๐
๑๔. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๓๐	๘๒
๑๕. การบริหารและการบริการสนับสนุน	๓๐	๒๒
๑๖. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ การให้เข้า	๒๑	๐

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุนาน (คน)
และกิจกรรมทางธุรกิจ		
๑๗. การศึกษา กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ฯ	๑	๑
๑๘. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๖๐	๒๓
๑๙. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๔๓	๑๐
๒๑. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๑๕๖	๗๔
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	๐	๐
๒๒. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
รวม	๒,๑๒๕	๑,๐๙๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุนาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๗ ปี	๐	๐.๐๐	๕	๐.๓๑	๐	๐.๐๐
๑๘ - ๒๔ ปี	๓๙๓	๑๘.๕๙	๘๓	๕.๑๗	๕๘	๕.๒๘
๒๕ - ๒๙ ปี	๕๗๒	๒๖.๙๒	๓๔๗	๒๑.๖๓	๒๔๕	๒๒.๓๑
๓๐ - ๓๙ ปี	๕๑๘	๒๔.๓๘	๖๔๕	๔๐.๒๑	๔๔๕	๔๐.๕๓
๔๐ - ๔๙ ปี	๔๐๑	๑๘.๘๗	๔๔๓	๒๗.๖๒	๒๙๘	๒๗.๑๔
๕๐ - ๕๙ ปี	๒๓๙	๑๑.๒๕	๗๕	๔.๖๘	๔๗	๔.๒๘
๖๐ ปีขึ้นไป	๒	๐.๐๙	๖	๐.๓๗	๕	๐.๔๖
รวม	๒,๑๒๕	๑๐๐.๐๐	๑,๖๐๔	๑๐๐.๐๐	๑,๐๙๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔ - ๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๐	๐	๐	๐
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	๐	๐	๐	๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๐	๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง
ของจังหวัดภูเก็ต

หน่วย : คน

กัณยายน	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย						คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว					รวมทั้งสิ้น
	มาตรา ๕๙				มาตรา ๖๒	รวม	มาตรา ๖๓/๑	มาตรา ๖๓/๒ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม)			รวม	
	ชั่วคราว ทั่วไป	นำเข้า MOU		พิสูจน์ สัญชา ติ	ส่งเสริมการ ลงทุน (BOI)		ชนกลุ่ม น้อย	มติ ครม. ๕ ก.ค. ๖๕	มติ ครม. ๓ ต.ค. ๖๖	มติ ครม. ๒๔ ก.ย. ๖๗ (ขอใหม่)		
		ปกติ	รวม									
๒๕๖๘	๑๔,๕๐๓	๒,๐๕๔	๒,๐๕๔	๐	๕๒๓	๑๗,๐๘๐	๒๖๖	๕๗,๖๑๗	๒๙,๕๓๔	๓๖,๓๓๔	๑๒๓,๗๕๑	๑๔๐,๘๓๑
๒๕๖๙	๑๔,๖๐๘	๒,๕๓๓	๒,๕๓๓	๐	๕๓๕	๑๗,๕๗๖	๒๐๘	๔๖,๔๘๒	๒๐,๑๖๗	๒๘,๘๓๗	๘๔,๖๙๔	๑๑๓,๒๗๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนก
ตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละของภาพรวม
	ชาย	หญิง	รวม	
ประถมศึกษา	๕	๐	๕	๑๕.๖๓
มัธยมศึกษา	๑๕	๐	๑๕	๔๖.๘๘
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๕	๓	๘	๒๕.๐๐
ปริญญาตรี	๑	๓	๔	๑๒.๕๐
ปริญญาโท	๐	๐	๐	๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐.๐๐
รวม	๒๖	๖	๓๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการ
เดินทาง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๓๒	๑๐๐.๐๐
เดินทางด้วยตนเอง	๐	๐
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๐	๐.๐๐
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๓๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ จังหวัดภูเก็ต

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เอเชีย	๙	๒๘.๑๓
ตะวันออกกลาง	๖	๑๘.๗๕
แอฟริกา	๐	๐.๐๐
ยุโรป	๒	๖.๒๕
อเมริกา	๑๕	๔๖.๘๘
ออสเตรเลีย	๐	๐.๐๐
ภูมิภาคอื่น ๆ	๐	๐.๐๐
รวม	๓๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(เมษายน -มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๕	๐	๐	๑๕
รวม	๑๕	๐	๐	๑๕

ตารางที่ ๔ - ๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

(เมษายน -มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๒๑	๒๑	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๒๓	๒๑	๒	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๓๒๘	๓๒๒	๖	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๘๐	๗๙	๑	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๖๖๑	๖๔๗	๑๔	๐
รวม	๑,๑๑๓	๑,๐๙๐	๒๓	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน -มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ผู้ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๖๓	๕๕	๘	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๔๐	๓๗	๓	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๒๕	๒๕	๐	๐
รวม	๑๒๘	๑๑๗	๑๑	๐

ตารางที่ ๔ - ๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน -มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๓๙	๑๕	๒๔	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๐๖	๘๒	๒๔	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๔๖	๓๗	๙	๐
รวม	๑๙๑	๑๓๔	๕๗	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	๘	๑๘	๓๘	-	๕๖	๖	๒	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๓๔	๑๙๗	๒๗๙	๖	๔๘๒	๒๗	๗	-	-	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๓๖	๔๖๗	๖๑๗	๑	๑,๐๘๕	๓๑	๕	-	-	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๑๔	๕๑๓	๓๙๔	-	๙๐๗	๑๓	๑	-	-	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๔	๔๖๐	๑๙๙	-	๖๕๙	๓	๑	-	-	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๙๖	๑,๖๗๓	๑,๕๒๗	๗	๓,๒๐๗	๘๐	๑๖	-	-	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	๑	-	๒	-	๒	๑	-	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	๑	๒	๓	-	๕	๑	-	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๔	๒๙	๓๔	-	๖๓	๓	๑	-	-	๑	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๗	๓๒๐	๒๘๘	-	๖๐๘	๙	๘	-	-	๘	-
๕๐ - ๙๙ คน	๑๓	๔๘๙	๔๒๗	-	๙๑๖	๔	๙	-	-	๙	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๒๑	๑,๗๑๒	๑,๖๕๗	-	๓,๓๖๙	๑๓	๘	-	-	๘	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑	๑๘๐	๑๙๔	-	๓๗๔	๑	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๕๘	๒,๗๓๒	๒,๖๐๕	-	๕,๓๓๗	๓๒	๒๖	-	-	๒๖	-

ตารางที่ ๔ - ๒๗ การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก.ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้อง
			ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	
๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-	-	-	-	-
๒. การประมง	-	-	-	-	-
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-
๔. การผลิต	๗	๔๒๑	๓	๔	๑๘๓
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑	๑๗	๑	๐	๐
๖. การก่อสร้าง	๗	๘๕๙	๒	๕	๕๔๒
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	๓	๔๐๓	๒	๑	๕๙

๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๓๖	๓,๓๖๘	๒๑	๑๕	๑,๒๕๗
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	-	-	-	-	-
๑๑. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	-	-	-	-
๑๑. กิจการด้านอาหารมหรสพ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๑	๑๐๔	๐	๑	๑๐๔
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-	-	-	-
๑๓. การศึกษา	๑	๘๖	๑	๐	๐
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานด้านสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	-
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-	-	-	-
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-	-
๑๗. องค์การระหว่างประเทศและกิจการต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-
๑๘. ไม่ทราบ	๒	๗๙	๒	๐	๐
รวม	๕๘	๕,๓๓๗	๓๒	๒๖	๒,๑๔๕

ที่มา: สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๔
สหพันธ์นายจ้าง	๐
สภาองค์การนายจ้าง	๐
รวม	๔

ที่มา: สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๙ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัด ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	-
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๖
สหพันธ์แรงงาน	๑
สภาองค์การลูกจ้าง	-
รวม	๗

ที่มา: สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ – ๓๐ ตารางข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน)
จังหวัดภูเก็ต

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
การแจ้ง/ยุติข้อเรียกร้อง	-	-	-
๑. การแจ้งข้อเรียกร้อง	๒	๒	๘๔๕
๒. การยุติข้อเรียกร้อง	-	-	-
๒.๑ การยุติโดยไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ตกลงกันเอง	-	-	-
- ถอนข้อเรียกร้อง	-	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๒.๒ การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๓. ข้อเรียกร้องยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อพิพาท/ยุติข้อพิพาท	-	-	-
๑. การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๒. การยุติข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ยุติภายใน ๕ วัน	-	-	-
- ยุติเกิน ๕ วัน	-	-	-
- ชี้ขาดโดยบังคับ	-	-	-
- ชี้ขาดโดยสมัครใจ	-	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๓. ข้อพิพาทแรงงานยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อขัดแย้ง/ยุติข้อขัดแย้ง	-	-	-
๑. การเกิดข้อขัดแย้ง	-	-	-
๒. การยุติข้อขัดแย้ง	-	-	-
- ตกลงกันได้	-	-	-
- ถอนเรื่อง	-	-	-
- ฟ้องศาลแรงงาน	-	-	-
๓. การผลงาน	-	-	-
๔. ข้อขัดแย้งยังไม่ยุติ	๒	๒	๘๔๕

ตารางที่ ๔ – ๓๑ ตารางการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมที่ส่งเสริม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	๒๗	๒,๖๔๗
๒. ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน		
กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน	๒๗	๒,๖๔๗
๒. จัดการวางแผนงานเพื่อให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๒ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามอุตสาหกรรม ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ(แห่ง)	ผู้ประกันตน(คน)
๑. การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง	๙๙	๗๓๔
๒. ป่าไม้และการทำไม้	๑	๓
๓. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๖๔	๑๒๕
๔. การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์	๐	๐
๕. การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	๐	๐
๖. การทำเหมืองสินแร่โลหะ	๓	๕๗
๗. การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	๕	๒๐
๘. กิจกรรมบริการที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ และสนับสนุนการผลิตปิโตรเลียม	๐	๐
๙. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	๑๑๗	๑,๓๙๖
๑๐. การผลิตเครื่องดื่ม	๓๕	๖๗๔
๑๑. การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	๐	๐
๑๒. การผลิตสิ่งทอ	๓๖	๓๖๓
๑๓. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	๖๓	๒๑๕
๑๔. การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๒	๙
๑๕. การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักสานอื่นๆ	๘	๔๐
๑๖. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจาก กระดาษ	๓	๕๐
๑๗. การพิมพ์ และการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์	๔๐	๒๗๗
๑๘. การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม	๐	๐
๑๙. การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	๒๐	๒๖๒
๒๐. การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทางเภสัชกรรม	๐	๐
๒๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	๑๓	๒๔๗
๒๒. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	๒๔	๕๙๒
๒๓. การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑๐	๓๒๖
๒๔. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและอุปกรณ์	๕๐	๔๒๑
๒๕. การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์	๐	๐
๒๖. การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๔	๖๐
๒๗. การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	๙	๒๐๖
๒๘. การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง	๖	๓๘
๒๙. การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ	๒๑	๒๗๙
๓๐. การผลิตเฟอร์นิเจอร์	๔๘	๔๐๕

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ(แห่ง)	ผู้ประกันตน(คน)
๓๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ	๒๓	๑๐๗
๓๒. การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	๑๑๒	๗๙๓
๓๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๕	๒๙๗
๓๔. การเก็บกักน้ำ การจัดหาน้ำ และการจ่ายน้ำ	๑๓	๕๕
๓๕. การจัดการน้ำเสีย	๔	๘๔
๓๖. การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการกำจัดของเสีย	๑๑	๔๔๙
๓๗. กิจกรรมการบำบัด และการจัดบริการเก็บของเสียอื่นๆ	๐	๐
๓๘. การก่อสร้างอาคาร	๗๐๑	๑๔,๒๗๓
๓๙. งานวิศวกรรมโยธา	๘๐	๑,๑๘๑
๔๑. งานก่อสร้างเฉพาะทาง	๕๑๐	๔,๐๐๙
๔๑. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๓๙๖	๔,๘๕๑
๔๒. การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๖๔๖	๕,๙๔๒
๔๓. การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๑,๔๒๘	๒๐,๒๘๑
๔๔. การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	๑๗๘	๗,๕๖๒
๔๕. การขนส่งทางน้ำ	๒๓๘	๓,๑๒๒
๔๖. การขนส่งทางอากาศ	๖	๑๑๒
๔๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและกิจกรรมสนับสนุนการขนส่ง	๔๙	๓,๒๗๔
๔๘. กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	๑๙	๑๐๕
๔๙. ที่พักแรม	๑,๓๕๓	๔๗,๙๙๒
๕๑. การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	๑,๘๓๔	๑๗,๙๔๘
๕๑. การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	๑๕	๗๖
๕๒. กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ วิดีทัศน์และรายการโทรทัศน์	๒๐	๓๐๒
๕๓. กิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง	๓	๔
๕๔. การโทรคมนาคม	๑๒	๑๓๘
๕๕. กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ	๑๓๖	๘๙๐
๕๖. กิจกรรมบริการสารสนเทศ	๑๑	๑๓๐
๕๗. กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	๕๓	๔๕๑
๕๘. การประกันภัย การประกันภัยต่อและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๖	๑๕๑
๕๙. กิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงินและกิจกรรมการประกันภัย	๒๒๗	๑,๑๗๗
๖๑. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๒,๒๐๓	๑๔,๖๒๔
๖๑. กิจกรรมทางกฎหมายและบัญชี	๒๙๒	๑,๓๔๐
๖๒. กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ	๔๓๑	๑๘๕๐
๖๓. กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม การทดสอบ		๘๓๒

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ(แห่ง)	ผู้ประกันตน(คน)
และวิเคราะห์ทางเทคนิค	๑๒๕	
๖๔. การวิจัยและพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์	๔	๓๘
๖๕. การโฆษณาและการวิจัยตลาด	๑๑๐	๘๕๑
๖๖. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิคอื่นๆ	๑๔๔	๗๐๗
๖๗. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตวแพทย์	๒๔	๒๕๙
๖๘. กิจกรรมการให้เช่าและให้แบบสไลด์	๒๖๓	๑,๓๒๐
๖๙. กิจกรรมการจัดหางาน	๑๘	๑๑๙
๗๑. ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	๗๓๗	๕,๑๒๘
๗๑. กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัยและการสืบสวน	๕๙	๒,๗๒๙
๗๒. กิจกรรมบริการสำหรับอาคารและภูมิทัศน์	๒๒๖	๓,๖๐๖
๗๓. การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่นๆ	๑๔๗	๕๗๘
๗๔. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมถึงการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๕๕	๘,๕๖๒
๗๕. การศึกษา	๔๘๗	๓,๔๐๕
๗๖. กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์	๒๗๐	๔,๒๔๑
๗๗. กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่พักและมีคนดูแลประจำ	๗	๑๑๗
๗๘. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย	๓๔	๒๑๐
๗๙. กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	๓๒	๑,๔๙๖
๘๑. หอสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์และกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ	๓๐	๗๔๗
๘๑. กิจกรรมพนันและการเสี่ยงโชค	๐	๐
๘๒. กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ	๒๔๑	๔,๐๙๙
๘๓. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก	๙๑	๘๗๙
๘๔. การซ่อมคอมพิวเตอร์และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๓๘	๑๘๗
๘๕. กิจกรรมบริการอื่นๆ ส่วนบุคคล	๔๐๒	๔,๐๖๗
๘๖. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	๐	๐
๘๗. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
๘๘. ไม่พบประเภทกิจการ	๐	๐
รวม	๑๕,๓๕๐	๒๐๔,๕๔๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๓ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๑๐ คน	๑๒,๓๑๙	๔๑,๗๑๓
๑๑ - ๒๐ คน	๑,๔๒๔	๒๐,๖๗๖
๒๑ - ๕๐ คน	๙๐๕	๒๘,๓๐๕
๕๑ - ๑๐๐ คน	๓๖๖	๒๕,๙๒๒
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๑๙๙	๒๘,๓๔๗
๒๐๑ - ๕๒๒ คน	๑๑๘	๓๓,๔๔๕
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๑๔	๙,๓๐๐
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๕	๑๖,๘๒๘
รวม	๑๕,๓๕๐	๒๐๔,๕๔๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัด

ตารางที่ ๔ - ๓๔ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภท สถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	
๑. โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลป่าตอง	๑
เอกชน	
๑. โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลดีบุก	๑
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	
๑. โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	๑
รวม	๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๕ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้มารับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	๑,๑๙๙	๒,๔๑๐,๐๘๕.๖๐
คลอดบุตร	๑,๙๖๒	๒๒,๓๙๗,๓๘๔.๐๐
ทุพพลภาพ	๕๒๓	๑,๔๓๗,๖๘๑.๓๐
ตาย	๒๑๖	๒,๒๓๑,๐๘๓.๕๓
สงเคราะห์บุตร	๔๙,๖๓๔	๔๙,๕๖๗,๘๐๐.๐๐
ชราภาพ	๓๓,๕๕๙	๑๓๗,๔๘๔,๕๒๓.๖๘
ว่างงาน	๒๓,๕๒๒	๕๘,๙๒๙,๐๑๔.๔๕
รวม	๑๑๐,๖๑๕	๒๗๔,๔๕๗,๕๗๒.๕๖

ตารางที่ ๔ - ๓๖ การใช้บริการกองทุนเงินทดแทนจำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙ (เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ใช้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
๑. ตาย	๓	๔,๑๘๒,๐๐๐.๐๐
๒. ทุพพลภาพ	๐	๐
๓. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	๐	๐
๔. หยุดงานเกิน ๓ วัน	๑๓๔	๑,๔๖๗,๑๓๘.๐๕
๕. หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	๓๖๒	๕๓๖,๘๑๙.๘๒
รวม	๔๙๙	๖,๑๘๕,๙๕๗.๘๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๗ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ขนาดสถานประกอบการ กิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน ๓ วัน	หยุดงาน ไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๑ - ๑๐ คน	๐	๐	๐	๑๓	๓๕	๔๘
๑๑ - ๒๐ คน	๐	๐	๐	๑๔	๒๑	๓๕
๒๑ - ๕๐ คน	๒	๐	๐	๒๕	๓๙	๖๖
๕๑ - ๑๐๐ คน	๐	๐	๐	๑๒	๔๗	๕๙
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๐	๐	๐	๑๙	๕๘	๗๗
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๐	๐	๐	๒๗	๑๑๕	๑๔๒
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๐	๐	๐	๗	๒๕	๓๒
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๐	๐	๐	๐	๓	๓
รวม	๒	๐	๐	๑๑๗	๓๔๓	๔๖๒

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙

ข้อมูล	ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน		
	ถูกเลิกจ้าง (คน)	ลาออก (คน)	รวม (คน)
เมษายน	๑๕๘	๕๔๕	๗๐๓
พฤษภาคม	๑๔๕	๕๔๘	๖๙๓
มิถุนายน	๑๒๕	๖๒๖	๗๕๑
รวม	๔๒๘	๑,๗๑๙	๒,๑๔๗

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๙ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๙
(เมษายน - มิถุนายน) จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	เมษายน		พฤษภาคม		มิถุนายน	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)
๑ - ๙ คน	๘๔	๒๐๒	๙๔	๒๑๐	๘๑	๑๒๙
๑๐ คนขึ้นไป	๑	๕๘	๖	๘๓	๗	๒๔๔
รวม	๘๕	๒๖๐	๑๐๐	๒๙๓	๘๘	๓๗๓

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๓)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๔ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสี่ร้อยบาท ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ภูเก็ต ระยอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานีเฉพาะอำเภอเกาะสมุย

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยแปดสิบบาท ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่ และจังหวัดสงขลาเฉพาะอำเภอหาดใหญ่

ข้อ ๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยเจ็ดสิบสองบาท ในท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

ข้อ ๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา

ข้อ ๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ข้อ ๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบเจ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ยกเว้นอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี

ข้อ ๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบหกบาท ในท้องที่จังหวัดลพบุรี

ข้อ ๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย

ข้อ ๑๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบสี่บาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ และตราด

ข้อ ๑๑ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิชณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา ยกเว้นอำเภอหาดใหญ่ สระแก้ว สุราษฎร์ธานียกเว้นอำเภอเกาะสมุย และอุบลราชธานี

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบเอ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์

ข้อ ๑๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน

ข้อ ๑๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด

ข้อ ๑๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง

ข้อ ๑๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัด กำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

ข้อ ๑๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่

ข้อ ๑๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสามสิบบาท ในท้องที่จังหวัด นราธิวาส ปัตตานี และยะลา

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๘ คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง ซึ่งไม่เกินชั่วโมงทำงานดังต่อไปนี้ แม้นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานน้อยกว่าเวลาทำงานปกติเพียงใดก็ตาม

(๑) เจ็ดชั่วโมง สำหรับงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) แปดชั่วโมง สำหรับงานอื่นซึ่งไม่ใช่งานตาม (๑)

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างเป็นเงินแก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ข้อ ๒๑ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายบุญสงค์ ทัพชัยยุทธ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๓)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๓) ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงานทั่วไป แรกเข้าทำงาน ๓ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่มาตรฐานการครองชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจในพื้นที่นั้น”

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลผลิตทั้งหมดรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยได้เทียบเคียงหรือใกล้เคียงกับสูตรการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของหลายประเทศ เช่น ฝรั่งเศส มาเลเซีย บราซิล และคออสตาริกา ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) นำมาแสดงเป็นกรณีตัวอย่างของสูตรที่ต่างประเทศยอมรับว่า สามารถดูแลคุณภาพชีวิตของลูกจ้างได้ ซึ่งการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในครั้งนี้จะทำให้แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๘ รวมทั้งแรงงานที่ทำงานในสถานประกอบการอยู่แล้วใน ๗๗ จังหวัด ได้รับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศดังกล่าว

๔. คณะกรรมการค่าจ้างได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๗ คณะ เป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง เพื่อพิจารณากลั่นกรองข้อเสนอของจังหวัด ศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง

๕. การพิจารณาในครั้งนี้ได้ใช้สูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งข้อมูลที่น่าจะใช้ประกอบการคำนวณ คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) อัตราการสมทบของแรงงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และตัวแปรเชิงคุณภาพตามมาตรา ๘๗ โดยพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจไทยในเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๗* ปรับดีขึ้นจากรายรับภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนที่ส่วนหนึ่งได้รับผลดีจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ในประเทศและการส่งออก และแนวโน้มเศรษฐกิจ

* ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนตุลาคม ๒๕๖๗

ไทยในปี ๒๕๖๘^๖ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๔ เมื่อพิจารณาราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการครองชีพของลูกจ้างในช่วง ๓๓ เดือนแรกของปี ๒๕๖๘^๗ พบว่า ราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เกือบทุกรายการมีราคาสูงขึ้น ได้ส่งผลให้ค่าจ้างที่แท้จริงของแรงงานลดลง ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานทั่วไปที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวันอย่างมีคุณภาพ คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราวันละ ๗ - ๕๕ บาท เป็นอัตราวันละ ๓๓๗ - ๔๐๐ บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

๖. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี และมีได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๘ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัดเก็บเกี่ยวพืชผล การเตรียมดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวข้องกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวข้องกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านาหรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยงจับ ตัก ล่อ ทำอันตรายฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๘. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายค่าจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามท้องที่ที่สถานประกอบการดำเนินการอยู่

๙. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๘ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๖๘ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมาไม่น้อยกว่า ๓ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๓๓) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

คณะกรรมการค่าจ้าง

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

^๖ ธนาคารแห่งประเทศไทย ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๘ ธันวาคม ๒๕๖๗

^๗ กระทรวงพาณิชย์ ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๗

^๘ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ กระทรวงแรงงาน เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อัตรากำลังขั้นต่ำ ปี 2568
ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตรากำลังขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2567
มีผลใช้บังคับวันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	อัตรากำลังขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	400	4 จังหวัด 1 อำเภอ	จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ภูเก็ต ระยอง เฉพาะอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2	380	2 อำเภอ	เฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และเฉพาะอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
3	372	6	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
4	359	1	จังหวัดนครราชสีมา
5	358	1	จังหวัดสมุทรสงคราม
6	357	5	จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ ยกเว้นอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
7	356	1	จังหวัดลพบุรี
8	355	3	จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
9	354	2	จังหวัดกระบี่ และตรัง
10	352	15	จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิจิตร พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา ยกเว้นอำเภอหาดใหญ่ สระแก้ว สุราษฎร์ธานี ยกเว้นอำเภอเกาะสมุย และอุบลราชธานี
11	351	3	จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
12	350	3	จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
13	349	5	จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช ปังกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
14	348	5	จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
15	347	16	จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนองคาย ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ อุดรธานี และอุทัยธานี
16	345	4	จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
17	337	3	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
 กองเศรษฐกิจการแรงงาน
 สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
 ธันวาคม 2567

การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583

1. บทนำ

ข้อมูลประชากรมีความสำคัญอย่างมากในการวางแผนนโยบายและแผนงานเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การฉายภาพหรือการคาดประมาณประชากรในอนาคตเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เห็นเป้าหมายของการพัฒนาได้เป็นอย่างดี สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่ประสานงานจัดทำการคาดประมาณประชากรเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาประเทศ ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา ข้อมูลการคาดประมาณประชากรชุดต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นนี้เป็นประโยชน์ยิ่งต่อองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้นำไปใช้ประกอบการวางแผนงานและโครงการของตน กล่าวได้ว่าข้อมูลการคาดประมาณประชากรเป็น “ความต้องการอย่างยิ่ง” ของหน่วยงานต่างๆ ในปัจจุบัน

การคาดประมาณประชากรเป็นการคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงประชากรในอนาคตข้างหน้า โดยเริ่มจากประชากรที่ใช้เป็นฐาน การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ชุดนี้ ดำเนินการโดย “คณะทำงานเพื่อคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะทำงานฯ ได้ปรับการคาดประมาณประชากรของประเทศไทยตามข้อมูลล่าสุดที่เกี่ยวข้องกับจำนวน และโครงสร้างอายุ-เพศ ของประชากรที่ใช้เป็นฐาน และที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประชากรทั้งการเกิด การตาย การย้ายถิ่น และความเป็นเมือง การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่ **แท้จริงนับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านแล้ว** คาดประมาณไปอีก 30 ปีข้างหน้าจนถึงปี 2583

นอกจากนั้น ในขณะที่ประเทศไทยกำลังมุ่งกระจายการพัฒนาไปยังท้องถิ่นและภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ ความต้องการข้อมูลประชากรจึงไม่เพียงแต่ในระดับประเทศเท่านั้น ความต้องการข้อมูลในระดับย่อยลงไปกว่าประเทศ เช่น ระดับภาค จังหวัด ในและนอกเขตเทศบาล ก็ยิ่งเพิ่มทวีมากขึ้น ผลที่ได้จากการคาดประมาณประชากรในทุกระดับย่อมมีผลกระทบเชิงนโยบายต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ครั้งนี้ ได้จำแนกพื้นที่ของภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ออกเป็น 4 พื้นที่ย่อย ดังนั้นจึงมีพื้นที่ระดับภาคอยู่ทั้งสิ้น 8 อนุภาคสำหรับการคาดประมาณครั้งนี้ ได้แก่

- 1) กรุงเทพมหานคร
- 2) จังหวัดปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรสาคร)
- 3) ภาคกลางส่วนกลาง (พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สระบุรี)
- 4) ภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว)
- 5) ภาคตะวันตก (ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)

6) ภาคเหนือ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์)

7) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ อำนาจเจริญ บึงกาฬ หนองบัวลำภู ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย บึงกาฬ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

8) ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง บัตตานี ยะลา นราธิวาส)

2. วัตถุประสงค์

การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) คาดประมาณประชากรเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต โดยแบ่งการคาดประมาณประชากรเป็น 4 ระดับ

- ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583
- ระดับภาค พ.ศ. 2553-2578
- ระดับจังหวัด พ.ศ. 2553-2573
- ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค (8 อนุภาค) 2553-2578

2) เผยแพร่ผลการคาดประมาณให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน และสาธารณะได้นำไปใช้ประโยชน์

3. วิธีการคาดประมาณประชากร

การคาดประมาณประชากรประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ระดับประเทศ ภาค ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค และจังหวัด ใช้วิธีการคาดประมาณแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การคาดประมาณประชากรในระดับประเทศและภาค ใช้เทคนิควิธีทางประชากรศาสตร์ที่เรียกว่า “วิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ” (Cohort component method) วิธีการนี้เป็นการคำนวณจำนวนประชากรแต่ละรุ่นอายุที่เปลี่ยนไปแต่ละปีตามส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร อันได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่น ความคิดสำคัญที่เป็นหลักของวิธีนี้คือ “ประชากรรุ่นหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปจะมีผู้รอดชีพอยู่จำนวนหนึ่งที่มีอายุเพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานั้น ประชากรในรุ่นเดียวกันจะตายไปบ้าง จะมีผู้ย้ายถิ่นเข้าหรือออกสุทธิมาเพิ่มหรือลดประชากรในรุ่นนั้นด้วย ประชากรรุ่นใหม่จะเกิดขึ้นจากการเกิดในช่วงเวลานั้นเพิ่มเข้ามาที่ฐานของพีระมิดประชากร เด็กรุ่นใหม่ที่เกิดจากรุ่นสตรีในวัยเจริญพันธุ์” ตามเทคนิควิธีการคาดประมาณนี้ จึงเริ่มต้นจากประชากรฐานที่จำแนกเป็นรุ่นอายุ รายปี และเพศ แล้วคำนวณส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร ซึ่งได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากรแต่ละรุ่นอายุในแต่ละปีต่อไปเรื่อยๆ

3.2 การคาดประมาณประชากรในและนอกเขตเทศบาลระดับประเทศและภาค (8 อนุภาค) และการคาดประมาณประชากรระดับจังหวัด ใช้ “วิธีอัตราส่วน” (Ratio method) ซึ่งเป็นการกระจายประชากรที่ได้จากการคาดประมาณระดับภาคออกไปตามสัดส่วนประชากรแต่ละจังหวัดที่จำแนกตามอายุ เพศ ในและนอกเขตเทศบาล

ทั้งนี้ การคาดประมาณประชากรทุกระดับทำเป็นอายุราย 1 ปี จนถึงอายุสูงสุด 100 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับการมีอายุสูงขึ้นของประชากรทุกขณะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปวางแผนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประชากรสูงอายุได้มากยิ่งขึ้น

4. ประชากรฐานของการคาดประมาณ

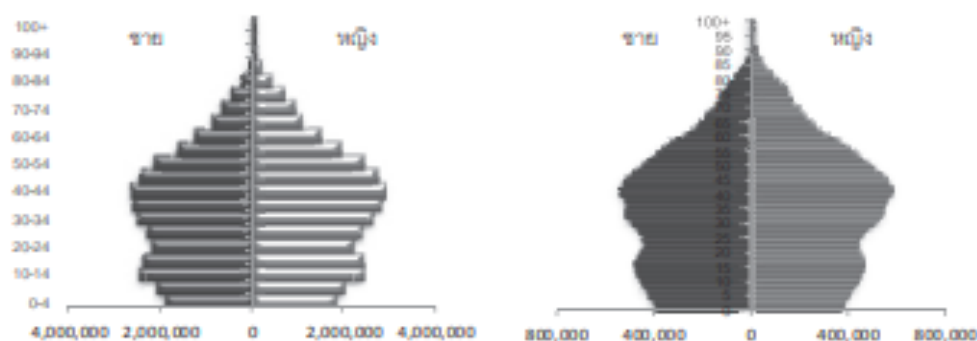
4.1 ประชากรฐานระดับประเทศ

ประชากรเริ่มต้น หรือประชากรฐานในการคาดประมาณครั้งนี้ เป็นประชากรที่เฝ้าจับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ที่ได้มีการปรับตักจัดการเฝ้าจับโดยเฉพาะในกลุ่มอายุน้อยๆ ด้วยการใส่สมการสมดุล (balancing equation) (Siegel and Swanson, 2008) เพื่อเปรียบเทียบประชากรตามรุ่นอายุกับข้อมูลเกิด-ตายจากทะเบียนราษฎรที่ปรับตักจัดทะเบียนแล้วเช่นกัน รวมทั้งปรับอัตราส่วนเพศ-อายุให้เรียบ (Arriaga, 1994) แล้วนำมาปรับให้เป็นประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 2553 (ตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนประชากรฐาน ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 2553 จำแนกตามเพศและอายุ

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	1,983,492	1,887,537	3,871,030	55-59	1,720,103	1,904,454	3,624,557
5-9	2,158,878	2,071,683	4,230,561	60-64	1,230,409	1,386,481	2,616,890
10-14	2,307,433	2,232,629	4,540,062	65-69	929,829	1,082,949	2,012,778
15-19	2,321,833	2,277,578	4,599,411	70-74	687,277	845,114	1,532,391
20-24	2,189,921	2,181,314	4,371,235	75-79	502,752	672,976	1,175,728
25-29	2,282,296	2,323,098	4,605,394	80-84	271,568	386,846	658,414
30-34	2,523,830	2,628,908	5,152,738	85-89	107,336	171,229	278,565
35-39	2,581,158	2,729,107	5,310,266	90-94	35,238	63,808	99,047
40-44	2,673,954	2,869,212	5,543,166	95-99	10,676	19,705	30,381
45-49	2,458,620	2,663,199	5,121,819	100+	1,164	2,608	3,772
50-54	2,106,676	2,304,678	4,411,353	รวม	31,084,443	32,705,114	63,789,556

อย่างไรก็ตาม ได้มีการกระจายประชากรจากกลุ่มอายุ 5 ปี ให้เป็นอายุราย 1 ปี แยกชาย-หญิง โดยกระจายด้วยตัวคูณของเบียร์ส (Beers' six-term formula) (Siegel and Swanson, 2008) เพื่อใช้ในการคาดประมาณประชากรด้วยวิธีส่วนประกอบรุ่นอายุเป็นราย 1 ปี

รูป 1 พีระมิดประชากรฐาน ณ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 กลุ่มอายุ 5 ปี และอายุราย 1 ปี

4.2 ประชากรฐานระดับภาค ในและนอกเขตเทศบาลระดับประเทศและภาค และจังหวัด

สำหรับประชากรฐานในระดับต่ำกว่าประเทศนั้น เป็นการเตรียมจากระดับจังหวัดแล้วรวมขึ้นมาเพื่อให้เป็นประชากรฐานระดับภาค และในและนอกเขตเทศบาล โดย กระจายประชากรฐานแต่ละอายุ และเพศ ของระดับประเทศ (ที่เตรียมได้แล้วในข้อ 4.1) ไปตามสัดส่วนประชากรแต่ละจังหวัดจำแนกตามอายุ เพศ ใน/นอกเขตเทศบาล ที่ได้ตามผลการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ในอายุนั้นๆ

5. ข้อสมมุติต่างๆ ที่ใช้ในการคาดประมาณประชากร

การกำหนดข้อสมมุติต่างๆ เพื่อใช้ในการคาดประมาณประชากรนั้น มีความสอดคล้องกับเทคนิควิธีที่ใช้คาดประมาณประชากรในแต่ละระดับ ซึ่งแตกต่างกันดังนี้

5.1 ข้อสมมุติสำหรับการคาดประมาณประชากรด้วยวิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ ประกอบด้วยข้อสมมุติภาวะเจริญพันธุ์ ข้อสมมุติภาวะการตาย และข้อสมมุติภาวะการย้ายถิ่น

5.1.1 ข้อสมมุติภาวะเจริญพันธุ์

ก) ระดับภาวะเจริญพันธุ์

ในระดับประเทศ การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีข้อสมมุติว่า ปี 2553 ซึ่งเป็นปีฐาน อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) เท่ากับ 1.62 จากนั้นให้อัตราเจริญพันธุ์รวมมีการเปลี่ยนแปลง 4 แบบ คือ เพิ่มขึ้น คงที่ ลดลง ตามปกติ และลดลงเร็วมาก การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราเจริญพันธุ์รวมแต่ละแบบมีลักษณะเป็นเส้นตรง

- ข้อสมมุติแบบที่ 1 TFR เพิ่มขึ้นจาก 1.62 ในปี 2553 เป็น 1.80 ในปี 2583
- ข้อสมมุติแบบที่ 2 TFR คงที่ 1.62 ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณ
- ข้อสมมุติแบบที่ 3 TFR คงที่ 1.62 ในช่วง 5 ปีแรก (2553-2558) หลังจากนั้น ค่อยๆ ลดลงจนถึง 1.30 ในปี 2583
- ข้อสมมุติแบบที่ 4 TFR ลดจาก 1.62 ในปี 2553 เป็น 1.10 ในปี 2583

สำหรับการคาดประมาณประชากรระดับภาคนั้น ได้กำหนดข้อสมมุติระดับภาวะเจริญพันธุ์ของแต่ละภาคมีการเปลี่ยนแปลงระดับเดียว คือ ลดลงตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดข้อสมมุติระดับประเทศแบบที่ 3

- กรุงเทพมหานคร TFR ลดจาก 1.36 ในปี 2553 เป็น 1.14 ในปี 2578
- ปริมณฑล TFR ลดจาก 1.09 ในปี 2553 เป็น 0.92 ในปี 2578
- ภาคกลางส่วนกลาง TFR ลดจาก 1.54 ในปี 2553 เป็น 1.30 ในปี 2578
- ภาคตะวันออก TFR ลดจาก 1.69 ในปี 2553 เป็น 1.43 ในปี 2578
- ภาคตะวันตก TFR ลดจาก 1.76 ในปี 2553 เป็น 1.48 ในปี 2578
- ภาคเหนือ TFR ลดจาก 1.57 ในปี 2553 เป็น 1.32 ในปี 2578
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ TFR ลดจาก 1.93 ในปี 2553 เป็น 1.63 ในปี 2578
- ภาคใต้ TFR ลดจาก 2.00 ในปี 2553 เป็น 1.68 ในปี 2578

ข) แบบแผนภาวะเจริญพันธุ์

แบบแผนภาวะเจริญพันธุ์ในการคาดประมาณประชากรครั้งนี้ เป็นอัตราเจริญพันธุ์รายกลุ่มอายุ 5 ปี คำนวณจากข้อมูลการเกิดตามทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2542-2553 ที่มีการปรับความสมบูรณ์ของการจดทะเบียนเกิดแล้วนำมาเฉลี่ย ก่อนที่จะปรับให้เป็นอัตราเจริญพันธุ์รายอายุ 1 ปีโดยใช้ตัวแบบ Quadratic spline fertility schedule fitting ตามวิธีของชมิธมานน์ (Schmidtman, 2003) ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณประชากร ทั้งแบบแผนระดับประเทศและระดับภาค

ค) อัตราส่วนเพศเมื่อแรกเกิด

เพื่อให้สามารถจำแนกจำนวนเกิดที่คำนวณได้ให้เป็นการเกิดที่เป็นเพศชายและหญิง จึงตั้งข้อสมมุติให้อัตราส่วนเพศเมื่อแรกเกิดเท่ากับ 105:100 ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณ

ตาราง 2 ข้อสมมุติอัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583

ระดับ	อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR)						
	2553	2558	2563	2568	2573	2578	2583
ระดับประเทศ							
• ข้อสมมุติแบบที่ 1	1.62	1.65	1.68	1.71	1.74	1.77	1.80
• ข้อสมมุติแบบที่ 2	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62
• ข้อสมมุติแบบที่ 3	1.62	1.62	1.55	1.49	1.43	1.36	1.30
• ข้อสมมุติแบบที่ 4	1.62	1.53	1.44	1.36	1.27	1.19	1.10

ตาราง 66 จำนวนประชากรจำแนกตามอายุ และเพศ Number of population by age and sex

ภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต South : Phuket

อายุ Age	2564 2021	2565 2022	2566 2023	2567 2024	2568 2025	2569 2026	2570 2027	2571 2028	2572 2029	2573 2030
0-4	14,000	13,800	13,600	13,400	13,200	13,000	12,900	12,700	12,600	12,400
5-9	13,600	13,500	13,300	13,100	12,900	12,700	12,500	12,300	12,100	12,000
10-14	13,100	13,200	13,300	13,300	13,700	13,600	13,400	13,300	13,100	12,900
15-19	15,300	15,100	14,900	14,800	14,500	14,600	14,700	14,700	14,800	15,300
20-24	17,400	17,500	17,500	17,300	17,100	16,900	16,700	16,500	16,400	16,000
25-29	20,000	20,100	20,200	20,200	20,200	20,200	20,300	20,300	20,100	19,900
30-34	20,100	20,100	20,200	20,600	20,800	21,200	21,300	21,400	21,400	21,400
35-39	18,400	18,400	18,200	17,900	17,700	17,500	17,500	17,600	18,000	18,200
40-44	17,600	17,100	16,900	16,700	16,600	16,400	16,400	16,200	16,000	15,800
45-49	16,000	16,100	16,000	15,900	15,700	15,600	15,200	14,900	14,700	14,600
50-54	14,500	14,500	14,400	14,300	14,300	14,100	14,200	14,100	14,100	13,900
55-59	12,100	12,400	12,600	12,800	12,900	12,900	12,900	12,800	12,700	12,700
60-64	9,800	10,200	10,700	11,100	11,500	11,800	12,100	12,300	12,400	12,500
65-69	6,500	6,800	7,000	7,200	7,500	7,800	8,200	8,600	8,900	9,200
70-74	3,500	3,800	4,000	4,200	4,400	4,600	4,700	4,900	5,000	5,200
75-79	2,200	2,300	2,400	2,500	2,600	2,700	2,900	3,100	3,200	3,400
80-84	1,300	1,400	1,400	1,400	1,500	1,500	1,500	1,600	1,700	1,800
85-89	600	600	600	600	700	700	700	700	700	700
90-94	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300
95+	0	0	0	0	0	100	100	100	100	100
ชาย Male (1)	216,700	217,200	217,500	217,700	218,100	218,200	218,400	218,400	218,300	218,300
(2)	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723
รวมชาย TOTAL MALE (1)+(2)	270,423	270,923	271,223	271,423	271,823	271,923	272,123	272,123	272,023	272,023
0-4	14,000	13,700	13,500	13,300	13,200	13,000	12,800	12,700	12,500	12,400
5-9	14,200	14,000	13,800	13,600	13,400	13,200	13,000	12,800	12,600	12,400
10-14	13,700	13,800	13,900	14,000	14,400	14,300	14,100	13,900	13,700	13,500
15-19	15,700	15,400	15,400	15,200	14,800	14,900	15,000	15,000	15,100	15,600
20-24	19,200	19,200	19,100	18,900	18,700	18,500	18,200	18,100	17,900	17,400
25-29	23,300	23,500	23,500	23,400	23,300	23,300	23,300	23,200	23,000	22,700
30-34	22,900	22,800	22,900	23,200	23,300	23,300	23,700	23,800	23,800	23,700
35-39	19,600	19,500	19,300	19,300	19,200	19,100	19,000	19,100	19,300	19,500
40-44	20,000	19,400	18,800	18,400	18,000	17,700	17,700	17,500	17,500	17,400
45-49	17,400	17,400	17,300	17,300	17,000	16,700	16,200	15,700	15,300	15,100
50-54	17,800	18,000	17,900	17,800	17,800	17,700	17,700	17,600	17,500	17,300
55-59	13,900	14,300	14,600	14,800	15,000	15,000	15,100	15,100	15,000	15,000
60-64	10,900	11,300	11,800	12,300	12,700	13,000	13,400	13,600	13,800	14,000
65-69	7,500	7,700	8,000	8,200	8,500	9,000	9,300	9,800	10,100	10,400
70-74	4,900	5,200	5,500	5,800	6,100	6,400	6,600	6,800	7,000	7,300
75-79	2,800	2,900	3,000	3,100	3,300	3,500	3,700	4,000	4,200	4,400
80-84	2,500	2,600	2,700	2,700	2,800	2,900	3,000	3,100	3,300	3,400
85-89	1,300	1,300	1,300	1,300	1,300	1,300	1,400	1,400	1,500	1,500
90-94	400	400	400	400	500	500	500	500	500	500
95+	100	100	100	100	100	200	200	200	200	200
หญิง Female (1)	242,000	242,500	242,900	243,100	243,500	243,700	243,900	243,800	243,700	243,700
(2)	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788
รวมหญิง TOTAL FEMALE (1)+(2)	271,788	272,288	272,688	272,888	273,288	273,488	273,688	273,588	273,488	273,488
รวม Total (1)	458,700	459,700	460,400	460,800	461,600	461,900	462,300	462,200	462,000	462,000
(2)	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512
รวมทั้งหมด TOTAL (1)+(2)	542,212	543,212	543,912	544,312	545,112	545,412	545,812	545,712	545,512	545,512

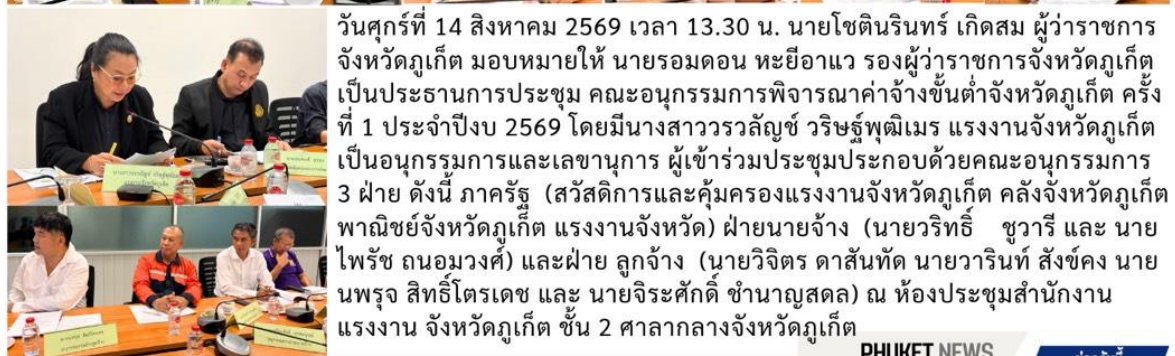
(1) ประชากรสัญชาติไทยและไม่ใช่นิเทศชนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน Thai, and non-Thai whose names are in household registration.

(2) ประชากรไม่ใช่นิเทศชนที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ที่มีจำนวนเท่ากับที่แจ้งนับได้ในปี 2553

Non-Thais whose names are not in household registration at the same number as enumerated in 2010.

สรอ.ภูเก็ตจัดประชุมคณะกรรมการค่าจ้าง ขั้นต่ำจังหวัดภูเก็ต ครั้งที่ 1 /2569

วันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม 2569 เวลา 13.30 น. นายโชตินรินทร์ เกิดสม ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต มอบหมายให้ นายรอมดอน หะยือแว รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต เป็นประธานการประชุม คณะอนุกรรมการพิจารณาค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดภูเก็ต ครั้งที่ 1 ประจำปีงบประมาณ 2569 โดยมีนางสาววรวลัญช์ วิเศษภูมิเมธ แรงงานจังหวัดภูเก็ต เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ 3 ฝ่าย ดังนี้ ภาครัฐ (สสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต คลังจังหวัดภูเก็ต พาณิชย์จังหวัดภูเก็ต แรงงานจังหวัด) ฝ่ายนายจ้าง (นายวิทธิ ชูวารี และ นายไพรัช ถนอมวงศ์) และฝ่าย ลูกจ้าง (นายวิจิตร ดาสันทัต นายวารินทร์ สังข์คน นายพรจ สิริไตรเดช และ นายจิระศักดิ์ ชำนาญสถล) ณ ห้องประชุมสำนักงานแรงงาน จังหวัดภูเก็ต ชั้น 2 ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

www.phuket.mol.go.th

Labouroffice.phuket@gmail.com

PHUKET NEWS

ข่าววันนี้

หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

๑. สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ชั้น ๒ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๓๕๔ ๐๓๕ โทรสาร ๐๗ ๖๓๕๔ ๐๓๖

E-mail: labouroffice.phuket@gmail.com

เว็บไซต์ <http://www.phuket.mol.go.th>

๒. สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๒๑๙ ๖๖๐ - ๑ โทรสาร ๐๗ ๖๒๑๙ ๖๖๐

E-mail: pkt@doe.go.th

เว็บไซต์ <http://www.phuketjob.org>

๓. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

๑๕/๔ ถนนอำเภอ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๔-๐๔๑๘ - ๙, ๐-๗๖๓๕-๕๓๒๔ - ๕ โทรสาร: ๐-๗๖๒๒-๒๘๓๖

E-mail: phuket@sso.go.th

เว็บไซต์ <http://www.sso.go.th/phuket>

๔. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๑๘๘ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๒๑๑ ๙๙๕, ๐๗ ๖๒๒๐ ๗๖๐ โทรสาร ๐๗ ๖๓๕๔ ๔๑๔

E-mail: phuket@Labour.go.th

เว็บไซต์ <http://www.phuketlabour.org/>

๕. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

๑๓๘ หมู่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๒๗๓ ๔๗๐ - ๔ โทรสาร ๐๗ ๖๒๗๓ ๔๗๓

E-mail: phuket@dsd.go.th

เว็บไซต์ <http://home.dsd.go.th/phuketskill/>

๖. ศูนย์บริการร่วมกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาภูเก็ต ชั้น ๓ (ชั้นโบว์ลิง) ๗๒ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙

ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๖๑ ๒๖๓ - ๓

เว็บไซต์ <http://counterservice.mol.go.th>

คณะที่ปรึกษา

๑. นางสาววรวิทย์ วรวิทย์พัฒน์	แรงงานจังหวัดภูเก็ต
๒. นายพิชิต สิงห์ทองคำ	จัดหางานจังหวัดภูเก็ต
๓. นายนิกร นิมสายน	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต
๔. นายธนพงศ์ อรชร	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๕. นางพิรพร บวรธนาสาร	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ รักษาการแทน
ประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

คณะผู้จัดทำ (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลสารสนเทศ)

๑. นางสาวอมรรัตน์ ปรีชา	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
๒. นายพินันท์ สุวรรณมณี	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
๓. นางสาวศิริธร หนูพระอินทร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์และประเมินผลเบื้องต้น

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

๑. สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
๒. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต
๓. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๔. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต
๕. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต
๖. สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต
๗. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต
๘. สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต
๙. ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

สามารถค้นหารายละเอียดสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ที่
<http://www.phuket.mol.go.th>